

การสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ
สาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

ภารกิจวิจัยนวัตกรรมการบริหารงานบุคคล
สำนักงาน ก.ค.ศ.

การสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ
สาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

ภารกิจวิจัยนวัตกรรมการบริหารงานบุคคล
สำนักงาน ก.ค.ศ.

คำนำ

การสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ และเพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ให้มีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนดให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาการเรียนการสอนให้สามารถจัดทำผลงานทางวิชาการได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และมีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

ขอขอบคุณภารกิจระบบตำแหน่งและวิทยฐานะที่ 1 ที่อนุเคราะห์ข้อมูลในการจัดทำรายงานครั้งนี้ ขอขอบคุณ ดร. ชัชฎา พารุ่ง อาจารย์ญาติ จันทรสมวงศ์ และคณาจารย์สถาบันพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่กรุณาให้คำแนะนำ และให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อให้รายงานฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ภารกิจวิจัยนวัตกรรมการบริหารงานบุคคลหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและผู้สนใจในการพัฒนาการเรียนการสอนและการจัดทำผลงานทางวิชาการได้เป็นอย่างดี

ภารกิจวิจัยนวัตกรรมการบริหารงานบุคคล
สำนักงาน ก.ค.ศ.

สารบัญ

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ก
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
ขอบเขตของการศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 แนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้อง	7
1. ข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ	7
2. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547.....	8
3. พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2554	10
4. มาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	10
5. การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะ	15
6. หลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ	16
7. หลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ก่อนแต่งตั้งให้มีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ	28
8. งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	32
9. กรอบแนวคิดในการศึกษา	37
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	38
บทที่ 4 ผลการศึกษา	39
1. การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขาภาษาไทยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 ผลการศึกษา (ต่อ)

2. แนวทางการพัฒนาผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนดให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะ	
ครูเชี่ยวชาญ	78
บทที่ 5 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ	80
สรุปผลการศึกษา.....	80
อภิปรายผล.....	89
ข้อเสนอแนะ.....	92
บรรณานุกรม	94
ผู้จัดทำ.....	95

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะ ครูเชี่ยวชาญครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็น วิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ และเพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ให้มีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ดำเนินการศึกษา โดยการสังเคราะห์เนื้อหาจากข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะ ครูเชี่ยวชาญ ตามที่ระบุในระเบียบวาระการประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวิทยฐานะข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ของสำนักงาน ก.ค.ศ. ในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 41 ราย ผลการศึกษา สรุปได้ ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

1. การสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะ ครูเชี่ยวชาญ

ผลการสังเคราะห์ พบว่า ปัญหาและข้อบกพร่องผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเสนอเพื่อขอเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญมีคุณภาพ สูงไม่ถึงเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด เกือบทั้งหมดเป็นความบกพร่องด้านคุณภาพของผลงานทางวิชาการ ในเรื่องของความถูกต้องตามหลักวิชาการ และความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระ ดังนี้

1.1 ความถูกต้องตามหลักวิชาการ ผลการวิเคราะห์ที่พบ คือ การเขียนวัตถุประสงค์ ไม่ถูกต้อง วัตถุประสงค์กับเครื่องมือไม่สอดคล้องกัน กำหนดระยะเวลาไม่สัมพันธ์กับกิจกรรมการศึกษา แต่ละขั้นตอน ขอบเขตของการวิจัยไม่ถูกต้อง ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยไม่ถูกต้อง การตั้งสมมติฐาน ของการวิจัยไม่ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ สมมติฐานเขียนเป็นประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ กำหนด ตัวแปรไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน ความสำคัญของการวิจัยเขียนเป็นประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ นำเสนอเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องข้อกับเรื่องที่ศึกษา การใช้ศัพท์เฉพาะไม่ตรงกับข้อเท็จจริงตามหลักวิชาการ หัวข้อที่ปรากฏในตอนต้น ไม่ตรงกับเนื้อหาข้างใน หัวข้อบางหัวข้อไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ที่ศึกษา ไม่ตรงประเด็นกับหัวข้อวิจัย ข้อที่ไม่ถูกต้อง กำหนดประชากรไม่ชัดเจน ไม่ครบถ้วน วิธีการ ได้มาของกลุ่มตัวอย่างไม่ถูกต้อง วิธีการวิจัยและการเสนอผลไม่เหมาะสม ระบุระยะเวลาในการดำเนินการ

ไม่สอดคล้องกัน วิธีดำเนินการไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ขาดรายละเอียดเกี่ยวกับการทดลองของกลุ่มควบคุม เครื่องมือไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ไม่น่าเชื่อถือ การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน เสนอเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไม่ครบถ้วน ขาดการรายงานการสร้างเครื่องมือ กำหนดผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือไม่ถูกต้อง ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามที่รายงานไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้อง การแปลผลไม่ถูกต้อง การเสนอผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ สรุปผลการวิจัยไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้างต่อไปไม่ถูกต้อง ไม่เกี่ยวข้องกับผลงานที่ทำวิจัย นอกจากนี้ ส่วนอื่น ๆ ของงานวิจัยมีข้อค้นพบ คือ ชื่อเรื่องไม่ถูกต้อง ไม่ครอบคลุมวิธีดำเนินการ และการเรียงลำดับคำ ไม่ถูกต้อง

1.2 ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระ ผลการวิเคราะห์ที่พบ คือ เนื้อหาสาระไม่สมบูรณ์ ไม่ครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา การเรียบเรียงไม่เป็นระบบเดียวกัน เขียนไม่กระชับ ไม่ชัดเจน ไม่สอดคล้องกัน ขอบเขตของเนื้อหาเขียนไม่ชัดเจน สับสน ขอบเขตการศึกษาเรื่องประชากร และกลุ่มตัวอย่างไม่ชัดเจน นิยามศัพท์ ไม่สมบูรณ์ ไม่ชัดเจน ไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเขียนไม่ชัดเจน ไม่ครอบคลุม ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ไม่ชัดเจนว่าใครเป็นผู้ได้รับประโยชน์ และประโยชน์นี้จะนำไปพัฒนาได้อย่างไร เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา ไม่ได้ศึกษาจากต้นฉบับจริง ขาดการสังเคราะห์ข้อความ ขาดการสรุป และเชื่อมโยงมาสู่สิ่งที่ศึกษา การเรียบเรียงไม่เป็นระบบ ไม่ชัดเจน การเลือกใช้คำไม่เหมาะสม การกำหนดหัวข้อใหญ่ และหัวข้อย่อยไม่เป็นระบบ การศึกษาทั้งเอกสารและการวิจัยไม่กว้างขวางเท่าที่ควร อธิบายวิธีสุ่มตัวอย่างไม่ชัดเจน ขาดการระบุวิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง เขียนวิธีการดำเนินงานวิจัยไม่ชัดเจน เครื่องมือไม่เหมาะสม กระบวนการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพสับสน ขั้นตอนทดลองเพียงกลุ่มเล็ก ทดลองที่ใด เมื่อไร อธิบายเครื่องมือไม่ชัดเจน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ขาดความน่าเชื่อถือ ขาดการนำเสนอสูตรสถิติที่ใช้วิเคราะห์ การเรียบเรียงและการนำเสนอตารางไม่ถูกต้อง นำเสนอผลการวิจัยไม่ครบถ้วน สรุปผลการวิจัยไม่ครบถ้วน ขาดการสรุปในรายละเอียดที่เป็นภาพรวมก่อนสรุปผลและอภิปรายผล การอภิปรายผลเรียบเรียงไม่ชัดเจน ข้อเสนอแนะไม่เกิดประโยชน์ ไม่น่าสนใจ ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ เป็นสิ่งที่ครูต้องทำอยู่แล้ว นอกจากนี้ส่วนอื่น ๆ ของงานวิจัยมีข้อค้นพบ คือ บทคัดย่อเรียบเรียงไม่ชัดเจน การอ้างอิง ไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน บรรณานุกรมภาษาอังกฤษ ชื่อหนังสือ เขียนตัวเล็กตัวใหญ่ไม่สอดคล้องกัน การอ้างอิง ไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน ไม่สอดคล้องกับบรรณานุกรม และมีข้อผิดพลาดในการพิมพ์ผิดหลายแห่ง

2. แนวทางการพัฒนาผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนดให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ดังนี้

จากผลการสังเคราะห์ดังกล่าวสามารถกำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเสนอขอเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ควรศึกษา วิเคราะห์ หลักสูตร ลักษณะเนื้อหาสาระของวิชา รวมถึงนโยบายทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียด
2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ก่อนดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ
3. ศึกษารูปแบบ ระเบียบวิธีการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย ให้เกิดความรู้ความเข้าใจ อย่างละเอียดทุกขั้นตอน
4. วิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอน และคุณลักษณะของผู้เรียนที่ผ่านมาเพื่อทราบสภาพปัญหา และกำหนดแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
5. ก่อนดำเนินการวิจัย ควรกำหนดปัญหา คำถามการวิจัย ว่าเกิดปัญหาอะไรในการจัดการเรียนการสอน และต้องการแก้ปัญหาอย่างไร จึงสามารถกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยให้ชัดเจน ว่าต้องการศึกษา พัฒนา หรือแก้ปัญหาในเรื่องใด รวมถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการศึกษาวิจัย
6. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา โดยเลือกเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และศึกษาจากต้นฉบับจริง
7. การตั้งชื่อเรื่องงานวิจัย 1) กระชับรัด มีความชัดเจนในตัวเอง 2) เห็นลักษณะของตัวแปร กลุ่มตัวอย่าง และขอบเขตของการศึกษา 3) ภาษาที่ใช้ต้องเป็นภาษาทางการ และ 4) เป็นประโยคที่สมบูรณ์
8. ดำเนินการวิจัยโดยคำนึงถึงความถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย ความถูกต้องตามหลักวิชาการ ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระของงานวิจัย สภาพความเป็นจริงในการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาสาระของวิชาที่สอน คุณลักษณะของผู้เรียน การรับรู้ของผู้เรียนแต่ละวัย ระดับชั้นที่ศึกษา และประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา วิจัย รวมผลที่จะเกิดขึ้นต่อการพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้มีความชัดเจน สอดคล้องสัมพันธ์กัน ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา

9. จัดทำรายงานผลการวิจัยให้ครบตามองค์ประกอบของงานวิจัย โดยคำนึงถึงรูปแบบ การใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักวิชา การจัดระบบย่อหน้า การจัดเรียงหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย การอ้างอิง การจัดทำบรรณานุกรม การพิมพ์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีการอบรมพัฒนาและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนางาน การพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละสาขาวิชา รวมถึงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงการศึกษา Best practice ของหน่วยงาน/องค์กรอื่น

2. หน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีการอบรมพัฒนาและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ ประเภทงานวิจัย แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ควรสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญสำหรับวิทยฐานะและสาขาวิชาอื่น เช่น วิทยฐานะศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ วิทยฐานะครูเชี่ยวชาญสาขาสังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ และสาขาวิทยาศาสตร์ เป็นต้น เพื่อเผยแพร่แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สำหรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา การเรียนการสอน และการจัดทำผลงานทางวิชาการให้มีคุณภาพสูงตามเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคน โดยได้กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 5.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ข้อ 5.2.2 ดังนี้ “การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย สอดแทรกการพัฒนาคนด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างวัฒนธรรมการเกื้อกูล พัฒนาทักษะให้คนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมที่เกิดจากการฝึกฝนเป็นความคิด สร้างสรรค์ปลูกฝังการพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น และจิตใจที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย พัฒนาคนด้วยการเรียนรู้ในศาสตร์วิทยาการให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงานและเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สร้างจิตสำนึกให้คนไทยมีความรับผิดชอบต่อสังคม เคารพกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน สร้างค่านิยมการผลิตและบริโภคที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เรียนรู้การรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ” นอกจากนี้ข้อ 5.2.4 ของยุทธศาสตร์ดังกล่าวได้กำหนดไว้ว่า “การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มินิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคน ต่างวัย ควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต” จากเป้าหมายของการพัฒนาดังกล่าว ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ การพัฒนาครูจึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องการพัฒนาครู โดยกำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งก่อนการปฏิบัติงาน ระหว่างการปฏิบัติงาน และก่อนการเลื่อนตำแหน่ง โดยกำหนดไว้ในมาตราต่าง ๆ ดังนี้

มาตรา 56 กำหนดไว้ว่า ผู้ใดได้รับการบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งครูผู้ช่วย ให้ผู้นั้นเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มเป็นเวลา 2 ปี ก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครู”

มาตรา 79 กำหนดไว้ว่า ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และมีหน้าที่พัฒนาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดี คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพที่เหมาะสม ในอันที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความก้าวหน้าแก่ราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด”

มาตรา 80 กำหนดไว้ว่า ให้มีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งและบางวิทยฐานะ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดี คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพที่เหมาะสม ในอันที่จะทำให้ การปฏิบัติหน้าที่ราชการเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความก้าวหน้าแก่ราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

จากความในพระราชบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าวิชาชีพครู เป็นวิชาชีพที่ต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ตลอดระยะเวลาการปฏิบัติงาน ซึ่งการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจะทำให้ครูมีประสบการณ์ มีความชำนาญ และความเชี่ยวชาญเพิ่มขึ้นตามลำดับ ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันนี้ ได้มีการกำหนดเส้นทางความก้าวหน้าในวิชาชีพของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู ไว้ในมาตราต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

มาตรา 39 กำหนดให้ ตำแหน่งครู มีวิทยฐานะ 4 วิทยฐานะ คือ ครูชำนาญการ ครูชำนาญการพิเศษ ครูเชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ

มาตรา 42 กำหนดให้ ก.ค.ศ. จัดทำมาตรฐานตำแหน่ง มาตรฐานวิทยฐานะและมาตรฐานตำแหน่งทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้เป็นบรรทัดฐานทุกตำแหน่งทุกวิทยฐานะเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงมาตรฐานวิชาชีพ คุณวุฒิการศึกษา การอบรมประสบการณ์ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน คุณภาพการปฏิบัติงาน หรือผลงานที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่

มาตรา 54 กำหนดไว้ว่า การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะใดและการเลื่อนเป็นวิทยฐานะใดต้องเป็นไปตามมาตรฐานวิทยฐานะตามมาตรา 42 ซึ่งผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความประพฤติด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ประสบการณ์ คุณภาพการปฏิบัติงาน ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ ผลงานที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการเรียนการสอน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

การดำเนินการตามพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจและหน้าที่ของ ก.ค.ศ. ที่กำหนดไว้ในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน โดยมาตรา 19 กำหนดให้ ก.ค.ศ. มีอำนาจและหน้าที่ในการเสนอแนะและให้คำปรึกษา แก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการผลิตและการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานอัตรากำลัง การจัดทำ

และพัฒนา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ วิธีการ มาตรฐาน และเงื่อนไขการบริหารงานบุคคล ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การบริหารงานบุคคล รวมทั้งการพิทักษ์ระบบคุณธรรมของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งจากอำนาจและหน้าที่ของ ก.ค.ศ. ดังกล่าว และเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ที่กำหนดไว้ว่า “การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะใด และการเลื่อน วิทยฐานะใดต้องเป็นไปตามมาตรฐานวิทยฐานะตามมาตรา 42 ซึ่งผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึง ความประพฤติด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ประสิทธิภาพ คุณภาพ การปฏิบัติงานความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ ผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการเรียน การสอนตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ ก.ค.ศ.กำหนด

ก.ค.ศ. จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ 0206.4/ว 17 ลงวันที่ 30 กันยายน 2552 เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์และวิธีการในการเลื่อนวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว กำหนดให้มีการประเมิน 3 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ด้านที่ 2 ด้านความรู้ความสามารถ ด้านที่ 3 ด้านผล การปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และส่วนที่ 2 ผลงานทาง วิชาการ ซึ่งเป็นรายงานการศึกษา ค้นคว้า หรือผลการวิจัยในชั้นเรียน หรือผลงานทางวิชาการใน ลักษณะอื่นที่มีจุดมุ่งหมายในการแก้ปัญหาด้านการเรียนของผู้เรียน และสอดคล้องกับแผนการจัด การเรียนรู้ มีการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และองค์ความรู้ต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาและนำไปสู่การสรุปล องค์ความรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน จำนวนไม่น้อยกว่า 2 รายการ โดยต้องเป็นงานวิจัยอย่างน้อย 1 รายการ

ภารกิจวิจัยนวัตกรรมการบริหารงานบุคคลซึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้เก็บรวบรวมสถิติผลการพิจารณาคำขอเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญของข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา สำหรับใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศด้านการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา ซึ่งจากสถิติผลการพิจารณาคำขอเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญที่ผ่านมาพบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวนมาก ไม่ผ่านการประเมินให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ เนื่องจากผลงานทางวิชาการที่เสนอขอมีคุณภาพสูงไม่ถึงเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด และ การขอเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ สาขาภาษาไทย ก็เป็นสาขาหนึ่งที่ข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาไม่ผ่านการประเมินเป็นจำนวนมาก เมื่อเทียบกับจำนวนผู้เสนอขอ ซึ่งจากผลการพิจารณา ของ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในปี พ.ศ. 2557

พบว่ามีการขอรับการครุและบุคลากรทางการศึกษาได้รับอนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ สาขาภาษาไทย เพียง 2 ราย จากจำนวนผู้เสนอขอทั้งหมด 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.6

ดังนั้น เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีแนวทางในการพัฒนาตนเอง และการพัฒนาการเรียนการสอนให้สามารถจัดทำผลงานทางวิชาการได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และมีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียนและคุณภาพ การศึกษาของชาติ รวมถึงเป็นการส่งเสริมความก้าวหน้าในวิชาชีพสำหรับข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา การกักขังนวัตกรรมการบริหารงานบุคคลซึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จึงสนใจ ที่จะสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขาภาษาไทยของข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ เพื่อเผยแพร่ แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสำหรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาการเรียนการสอนให้สามารถจัดทำผลงานทางวิชาการได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และ มีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ให้มีคุณภาพ สูงถึงเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

ขอบเขตการศึกษา

สังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ เฉพาะผลงานทางวิชาการ ประเภทงานวิจัย โดยศึกษาจากข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงาน ทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็น วิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ สาขาภาษาไทย ตามที่ระบุในระเบียบวาระการประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เกี่ยวกับวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสำนักงาน ก.ค.ศ. ในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 41 ราย และเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ประเภท งานวิจัย ให้มีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาได้นิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ให้รับราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนในกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงวัฒนธรรม หรือกระทรวงอื่นที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ครู หมายถึง ข้าราชการครู ซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้สอนสาขาภาษาไทย ในหน่วยงานการศึกษา ตามมาตรา 38 ก. แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547

วิทยฐานะ หมายถึง ระดับความรู้ความสามารถ ความชำนาญการหรือความเชี่ยวชาญของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในการปฏิบัติงานวิชาชีพ โดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 กำหนดวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้ 4 ระดับ คือ ระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับเชี่ยวชาญ และระดับเชี่ยวชาญพิเศษ

วิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ หมายถึง ระดับความรู้ความสามารถ ความชำนาญการหรือความเชี่ยวชาญของข้าราชการครู สาขาภาษาไทย ในการปฏิบัติงานวิชาชีพ โดย ก.ค.ศ. ได้กำหนดคุณภาพการปฏิบัติงานสำหรับวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ 0206.3/ว 17 ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2548 ไว้ ดังนี้

มีความรู้ ความเข้าใจในสาระหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่รับผิดชอบในระดับสูง มีความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ บริหารจัดการชั้นเรียน โดยแสดงให้เห็นว่ามีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดค้น วิจัย และนำผลไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน และมีการพัฒนาตนเอง และพัฒนาวิชาชีพ

มีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่รับผิดชอบ และความแตกต่างของผู้เรียน รวมทั้งมีการพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ของสาระหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้

เป็นผู้มีวินัย คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หมายถึง อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้งขึ้น โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 เพื่อทำการแทน ก.ค.ศ. โดยให้มีอำนาจ

หน้าที่ทำการแทน ก.ค.ศ. กรณีการพิจารณาการให้มีและเลื่อนวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

มติไม่อนุมัติ หมายถึง ผลการพิจารณาขั้นสุดท้ายของ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งทำการแทน ก.ค.ศ. กรณีการไม่อนุมัติให้ข้าราชการครูสาขาภาษาไทย เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

ผลงานทางวิชาการ หมายถึง ผลงานทางวิชาการของสายงานการสอน ประเภทงานวิจัย ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ 0206.4/ว 17 ลงวันที่ 30 กันยายน 2552 ซึ่งเป็นรายงานการศึกษา ค้นคว้า หรือผลการวิจัยในชั้นเรียน โดยมีลักษณะดังนี้

1. ตรงกับสาขาวิชาที่ขอให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะ
2. เป็นผลงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน
3. เกิดจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบทางด้านการสอนซึ่งเป็นรายงานการศึกษา ค้นคว้า หรือผลการวิจัยในชั้นเรียน ที่มีจุดหมายในการแก้ปัญหาด้านการเรียนของผู้เรียน และสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้มีแนวคิด ทฤษฎี และองค์ความรู้ต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาและนำไปสู่การสรุปองค์ความรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีแนวทางในการพัฒนาตนเองและพัฒนาการเรียนการสอนให้สามารถจัดทำผลงานทางวิชาการได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และมีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
2. ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงานและมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ

บทที่ 2

แนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้อง

การสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขาภาษาไทย หลักเกณฑ์ วิธีการ มาตรฐานตำแหน่ง มาตรฐานวิทยฐานะ พระราชบัญญัติ งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะ ครูเชี่ยวชาญ
2. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547
3. พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554
4. มาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
5. การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะ
6. หลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ
7. หลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้มีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ
8. งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดในการศึกษา

1. ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ตามที่ระบุในระเบียบวาระการประชุม อ.ก ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสำนักงาน ก.ค.ศ. ในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 41 ราย รายละเอียดตามผลการสังเคราะห์ที่ได้รายงานไว้ในบทที่ 4

2. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547

มาตรา 31 วรรค 1 กำหนดว่า อัตราเงินเดือน เงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา 38 กำหนดให้ ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามี 3 ประเภท ดังนี้

ก. ตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้สอนในหน่วยงานการศึกษา ได้แก่ ตำแหน่งดังต่อไปนี้

- 1) ครูผู้ช่วย
- 2) ครู
- 3) อาจารย์

มาตรา 39 ก. กำหนดให้ตำแหน่งครู เป็นตำแหน่งที่มีวิทยฐานะ ได้แก่

- 1) ครูชำนาญการ
- 2) ครูชำนาญการพิเศษ
- 3) ครูเชี่ยวชาญ
- 4) ครูเชี่ยวชาญพิเศษ

มาตรา 42 กำหนดให้ ก.ค.ศ. จัดทำมาตรฐานตำแหน่ง มาตรฐานวิทยฐานะและมาตรฐานตำแหน่งทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้เป็นมาตรฐานทุกตำแหน่งทุกวิทยฐานะเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้โดยคำนึงถึงมาตรฐานวิชาชีพ คุณวุฒิการศึกษา การอบรม ประสบการณ์ ระยะเวลา การปฏิบัติงาน คุณภาพการปฏิบัติงาน หรือผลงานที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่

ในการจัดทำมาตรฐานตำแหน่งทุกตำแหน่ง ให้จำแนกตำแหน่งเป็นประเภทและสายงานตามลักษณะงาน และจัดตำแหน่งในประเภทและสายงานที่มีลักษณะงานอย่างเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันให้อยู่ในตำแหน่งประเภทหรือสายงานเดียวกัน หรือโดยประมาณเป็นกลุ่มเดียวกัน โดยแสดงชื่อตำแหน่งหน้าที่ และความรับผิดชอบของตำแหน่ง ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของผู้ที่ดำรงตำแหน่งนั้น

มาตรา 44 ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับเงินเดือน เงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่ง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ผู้ใดจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด วิทยฐานะใด จะได้รับเงินเดือนอย่างไรใด ตามมาตรา 31 ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ.กำหนด โดยให้ได้รับเงินเดือนขั้นต่ำของอันดับ ในกรณีที่จะให้ได้รับเงินเดือน

สูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำ หรือสูงกว่าขั้นสูงของอันดับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎ ก.ค.ศ.

มาตรา 54 กำหนดไว้ว่า การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะใด และการเลื่อนวิทยฐานะใดต้องเป็นไปตามมาตรฐานวิทยฐานะตามมาตรา 42 ซึ่งผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความประพฤติด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ประสพการณ์ คุณภาพการปฏิบัติงาน ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ ผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการเรียนการสอน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา 80 กำหนดให้มีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งและบางวิทยฐานะ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดี คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพที่เหมาะสม ในอันที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการ เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความก้าวหน้าแก่ราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

จากความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 พบว่า ตำแหน่งครูเป็นตำแหน่งที่มีวิทยฐานะ 4 ระดับ คือ ระดับชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ และเชี่ยวชาญพิเศษ และกำหนดให้ ก.ค.ศ. จัดทำมาตรฐานตำแหน่ง มาตรฐานวิทยฐานะ ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้เป็นมาตรฐานทุกตำแหน่ง ทุกวิทยฐานะเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน โดยให้ได้รับเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่ง ตามกฎหมายว่าด้วย เงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่ง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และตามมาตรา 54 กำหนดไว้ว่า การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะใด และการเลื่อนวิทยฐานะใดต้องเป็นไปตามมาตรฐานวิทยฐานะ ตามมาตรา 42 ซึ่งผ่านการประเมิน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด และ มาตรา 80 กำหนดให้มีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งและบางวิทยฐานะ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

ทั้งนี้ จากความในพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงได้มีการตราพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2554 มาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะ และเลื่อนวิทยฐานะ และหลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ดังต่อไปนี้

3. พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554

มาตรา 3 วรรค 1 กำหนดว่า “มาตรา 3 อัตราเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่ง สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำชั้นสูงของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และบัญชีอัตราเงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาท้ายพระราชบัญญัตินี้

โดยบัญชีอัตราเงินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู ตามพระราชบัญญัตินี้ ปรากฏ ดังนี้

บัญชีอัตราเงินวิทยฐานะสำหรับตำแหน่งครูที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

วิทยฐานะ	อัตรา (บาท/เดือน)
ครูเชี่ยวชาญพิเศษ	13,000
ครูเชี่ยวชาญ	9,900
ครูชำนาญการพิเศษ	5,600
ครูชำนาญการ	3,500

จากบัญชีอัตราเงินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ตำแหน่งครูที่มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ วิทยฐานะเชี่ยวชาญ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และ วิทยฐานะชำนาญการ ได้รับเงินวิทยฐานะในอัตรา 13,000, 9,900, 5,600 และ 3,500 บาท ต่อเดือน ตามลำดับ

4. มาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

จากความในมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ก.ค.ศ. ได้กำหนดให้ตำแหน่งครู เป็นตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้สอน ในหน่วยงานการศึกษา และมาตรา 39 กำหนดให้ตำแหน่งครูเป็นตำแหน่งที่มีวิทยฐานะ ประกอบกับ มาตรา 42 กำหนดให้ ก.ค.ศ. จัดทำมาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้เป็นบรรทัดฐานทุกตำแหน่งทุกวิทยฐานะ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน ก.ค.ศ. จึงได้กำหนดมาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากร

ทางการศึกษาที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ 0206.3/ว 17 ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2548 ไว้เป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติงาน สำหรับตำแหน่งครูได้กำหนดไว้ ดังนี้

มาตรฐานตำแหน่ง

ตำแหน่ง ครู

หน้าที่และความรับผิดชอบ

ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนการส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติงานทางวิชาการของสถานศึกษา พัฒนาตนเองและวิชาชีพนำเสนอความร่วมมือกับผู้ปกครอง บุคคลในชุมชนและหรือสถานประกอบการเพื่อร่วมกันพัฒนาเรียนรู้ การบริการสังคมด้านวิชาการ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ลักษณะงานเพื่อปฏิบัติ

1. ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการหลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. จัดอบรมสั่งสอนและจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์
3. ปฏิบัติงานวิชาการของสถานศึกษา
4. ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดระบบการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียน
5. ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียน

ตามศักยภาพ

6. ทำนุ บำรุง ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น
7. ศึกษา วิเคราะห์วิจัย และประเมินพัฒนาการของผู้เรียนเพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอน
8. ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับผู้ดำรงตำแหน่ง

1. มีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาหรือทาง อื่นที่ ก.ค.ศ. กำหนดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนี้

2. ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งครูผู้ช่วยเป็นเวลา 2 ปี โดยผ่านการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ศึกษาใน กฎ ก.ค.ศ. หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่ ก.ค.ศ. เทียบเท่า

3. มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

การให้ได้รับเงินเดือน

ให้ได้รับเงินเดือนอันดับ คศ 1

ผู้ดำรงตำแหน่งครูผู้ใดผ่านการประเมินมีวิทยฐานะครูชำนาญการ ครูชำนาญการพิเศษ ครูเชี่ยวชาญ หรือครูเชี่ยวชาญพิเศษ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ให้ได้รับเงินเดือน อันดับ คศ. 2 คศ. 3 คศ. 4 หรือ คศ. 5 ตามลำดับ

มาตรฐานวิทยฐานะ

ครูชำนาญการ

หน้าที่และความรับผิดชอบ

ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติงานทางวิชาการของสถานศึกษา พัฒนาตนเองและวิชาชีพ ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง บุคคลในชุมชนและ/หรือสถานประกอบการเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียน การบริการสังคมด้านวิชาการ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

คุณภาพการปฏิบัติงาน

มีความรู้ความเข้าใจในสาระหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบในระดับพื้นฐาน มีความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ บริหารจัดการชั้นเรียน พัฒนาผู้เรียน โดยแสดงให้เห็นว่า มีการดำเนินการตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนดและมีการพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพ มีทักษะการจัดการเรียนรู้และประเมินผลที่เหมาะสมกับสาระหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมาตรฐานการเรียนรู้ของสาระหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นผู้มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับวิทยฐานะ

ดำรงตำแหน่งครูมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 ปี สำหรับผู้มีวุฒิปริญญาตรี 4 ปี สำหรับผู้มีวุฒิปริญญาโท และ 2 ปี สำหรับผู้มีวุฒิปริญญาเอก หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่ ก.ค.ศ. เทียบเท่า และผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีวิทยฐานะชำนาญการ

การให้ได้รับเงินเดือนและเงินวิทยฐานะ

ให้ได้รับเงินเดือน คศ. 2 และให้ได้รับเงินวิทยฐานะครูชำนาญการ

ครูชำนาญการพิเศษ

หน้าที่และความรับผิดชอบ

ปฏิบัติหน้าที่หลักเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติงานทางวิชาการของสถานศึกษา พัฒนาตนเองและวิชาชีพ ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง

บุคคลในชุมชน และ/หรือสถานประกอบการเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียน การบริการสังคมด้านวิชาการ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

คุณภาพการปฏิบัติงาน

มีความรู้ ความเข้าใจในสาระหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบในระดับพื้นฐาน มีความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ บริหารจัดการชั้นเรียน พัฒนาผู้เรียน โดยแสดงให้เห็นว่า มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการปรับประยุกต์จากแนวทางที่หลักสูตรกำหนด และมีการพัฒนาตน และพัฒนาวิชาชีพ

มีทักษะการจัดการเรียนรู้และประเมินผลที่เหมาะสมกับสาระหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่รับผิดชอบและความแตกต่างของผู้เรียน สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมาตรฐานการเรียนรู้ ของสาระหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้

เป็นผู้มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับวิทยฐานะ

1. ดำรงตำแหน่งครู ที่มีวิทยฐานะครูชำนาญการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่ ก.ค.ศ. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

2. ผ่านการพัฒนาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

การให้ได้รับเงินเดือนและเงินวิทยฐานะ

ให้ได้รับเงินเดือน คศ. 3 และให้ได้รับเงินวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

ครูเชี่ยวชาญ

หน้าที่และความรับผิดชอบ

ปฏิบัติหน้าที่หลักเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติงานทางวิชาการของสถานศึกษา พัฒนาดตนเองและวิชาชีพ ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง บุคคลในชุมชนและหรือสถานประกอบการเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียน การบริการสังคมด้านวิชาการและ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

คุณภาพการปฏิบัติงาน

มีความรู้ ความเข้าใจในสาระหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่รับผิดชอบในระดับสูง มีความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ บริหารจัดการชั้นเรียน โดยแสดงให้เห็นว่ามีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดค้น วิจัย และนำผลไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน และมีการพัฒนาดตนเอง และพัฒนาวิชาชีพ

มีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติของสาระหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่รับผิดชอบและความแตกต่างของผู้เรียน รวมทั้งมีการพัฒนาดวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ สามารถพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ของสาระหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้

เป็นผู้มีวินัย คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับวิทยฐานะ

1. ดำรงตำแหน่งครู ที่มีวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษหรือดำรงตำแหน่งอื่นที่ ก.ค.ศ. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี และผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญ หรือ

2. ดำรงตำแหน่งครู ที่มีวิทยฐานะครูชำนาญการมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี และผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

3. ผ่านการพัฒนาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

การให้ได้รับเงินเดือนและเงินวิทยฐานะ

ให้ได้รับเงินเดือนอันดับ คศ. 4 และให้ได้รับเงินวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

ครูเชี่ยวชาญพิเศษ

หน้าที่และความรับผิดชอบ

ปฏิบัติหน้าที่หลักเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติงานทางวิชาการของสถานศึกษา พัฒนาตนเองและวิชาชีพ ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง บุคคลในชุมชนและ/หรือสถานประกอบการเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียน การบริการสังคมด้านวิชาการ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

คุณภาพการปฏิบัติงาน

มีความรู้ ความเข้าใจในสาระหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบในระดับสูง มีความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ บริหารจัดการชั้นเรียน โดยแสดงให้เห็นว่ามีการวิจัย และพัฒนาสร้างองค์ความรู้ใหม่ เพื่อนำผลไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยมีการเผยแพร่ อย่างกว้างขวาง มีการถ่ายทอดและได้รับการยอมรับ และพัฒนาตนและพัฒนาวิชาชีพ

มีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสาระ หรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบ และความแตกต่างของผู้เรียน รวมทั้งมีการพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่น สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของสาระหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้

เป็นผู้มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับวิทยฐานะ

ดำรงตำแหน่งครู ที่มีวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่ ก.ค.ศ. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี และผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ

การให้ได้รับเงินเดือนและเงินวิทยฐานะ

ให้ได้รับเงินเดือน ศศ. 5 และให้ได้รับเงินวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญพิเศษ

เมื่อพิจารณามาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สำหรับตำแหน่งครู พบว่า ผู้ดำรงตำแหน่งครู ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และสำหรับวิทยฐานะชำนาญการพิเศษและวิทยฐานะเชี่ยวชาญต้องผ่านการพัฒนาก่อนแต่งตั้งให้มีวิทยฐานะ สำหรับหน้าที่และความรับผิดชอบตามมาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแต่ละตำแหน่ง ก.ค.ศ. กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบเหมือนกัน ต่างกันที่คุณภาพการปฏิบัติงานที่สูงขึ้นตามวิทยฐานะที่สูงขึ้น สำหรับวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ก.ค.ศ. กำหนดไว้ว่า จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ในระดับสูง ปฏิบัติงาน โดยแสดงให้เห็นว่า มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดค้น วิจัย และนำผลไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนครูและบุคลากรทางการศึกษา และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา

ทั้งนี้ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่จะขอเลื่อนวิทยฐานะต้องผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด เมื่อผ่านการประเมินจะได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้น และได้รับเงินวิทยฐานะตามอัตราที่กฎหมายกำหนด

5. การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะ

เมื่อ ก.ค.ศ. กำหนดมาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อใช้เป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติงานสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแล้ว จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะตามมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ที่กำหนดไว้ว่า “การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีวิทยฐานะใด และการเลื่อนวิทยฐานะใดต้องเป็นไปตามมาตรฐานวิทยฐานะตามมาตรา 42 ซึ่งผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความประพฤติด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ประสพการณ์ คุณภาพ การปฏิบัติงาน ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ ผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการเรียนการสอน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ.กำหนด

ก.ค.ศ. จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะ โดยกำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ขอให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะ ต้องผ่านการประเมิน 3 ด้าน ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 42

6. หลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

ก.ค.ศ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสายงานการสอน เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ 0206.4/ว 17 ลงวันที่ 30 กันยายน 2552 และคู่มือการประเมินเพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ 0206.4/1100 ลงวันที่ 10 พฤษภาคม 2553 โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

หลักเกณฑ์

1. ผู้ที่ขอเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ต้องมีคุณสมบัติ ต่อไปนี้

1.1 ดำรงตำแหน่งครูที่มีวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่ ก.ค.ศ. เทียบเท่าอย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือดำรงตำแหน่งครู ที่มีวิทยฐานะครูชำนาญการมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี นับถึงวันที่ยื่นคำขอ

1.2 มีภาระงานสอนไม่ต่ำกว่าภาระงานขั้นต่ำตามที่ส่วนราชการต้นสังกัดกำหนด โดยความเห็นชอบของ ก.ค.ศ.

1.3 ได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการเรียนการสอน และการพัฒนาผู้เรียนย้อนหลัง 2 ปีติดต่อกัน นับถึงวันที่ยื่นคำขอ

2. ผู้ขอต้องผ่านการประเมิน 3 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ พิจารณาจากข้อมูลของบุคคลและหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเอกสารหลักฐาน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ประวัติการรับราชการ (ก พ.7)

ส่วนที่ 2 คำรับรองของผู้บังคับบัญชา และคณะกรรมการสถานศึกษา

ส่วนที่ 3 เอกสารหลักฐานที่แสดงการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ

ด้านที่ 2 ด้านความรู้ความสามารถ พิจารณาจากการพัฒนางานในหน้าที่และการพัฒนาตนเอง ดังนี้

ส่วนที่ 1 การเป็นผู้มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนพิจารณาจากหลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อ/นวัตกรรม แฟ้มสะสมผลงานคัดสรร

ส่วนที่ 2 การพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในสาขาหรือกลุ่มสาระที่รับผิดชอบหรือในงานที่รับผิดชอบ พิจารณาจาก การศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ผลการทดสอบความรู้จากหน่วยงานหรือสถาบันทางวิชาการที่ ก.ค.ศ. ให้การรับรอง การประมวลความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาวิชาการและวิชาชีพและการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ

ทั้งนี้ การประเมินด้านที่ 1 และด้านที่ 2 ให้คณะกรรมการประเมินจากเอกสารหลักฐานรวมทั้งการปฏิบัติงานจริง ณ สถานศึกษา

ด้านที่ 3 ด้านผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน พิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการประเมินและหรือผลการทดสอบของวิชาที่สอนในระดับเขตหรือระดับประเทศ และผลการพัฒนาผู้เรียนด้านอื่น ๆ โดยคำนึงถึงปริมาณ คุณภาพ และสภาพของงานด้วย และอาจพิจารณาจากการปฏิบัติงานจริงด้วยก็ได้

ส่วนที่ 2 ผลงานทางวิชาการ ซึ่งเป็นรายงานการศึกษา ค้นคว้า หรือผลการวิจัยในชั้นเรียน หรือผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ที่มีจุดมุ่งหมายในการแก้ปัญหา ด้านการเรียนของผู้เรียน และสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ มีการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และองค์ความรู้ต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาและนำไปสู่การสรุปองค์ความรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน จำนวนไม่น้อยกว่า 2 รายการ โดยต้องเป็นงานวิจัยอย่างน้อย 1 รายการ ทั้งนี้ การประเมินผลงานทางวิชาการให้พิจารณาจากผลงานทางวิชาการที่ผู้ขอรับการประเมินเสนอ และอาจให้ผู้ขอรับการประเมินนำเสนอ และตอบข้อซักถามด้วยก็ได้

3. ให้มีคณะกรรมการประเมิน ดังนี้

3.1 คณะกรรมการชุดที่ 1 ประเมินด้านที่ 1 คือ ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ และด้านที่ 2 คือ ด้านความรู้ความสามารถ

3.2 คณะกรรมการชุดที่ 2 ประเมินด้านที่ 3 คือ ด้านผลการปฏิบัติงาน

4. เกณฑ์การตัดสิน

ผู้ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินต้องได้คะแนนแต่ละด้าน ดังนี้

4.1 ด้านที่ 1 ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ต้องได้คะแนนจากกรรมการทั้ง 3 คน เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

4.2 ด้านที่ 2 ด้านความรู้ความสามารถ ต้องได้คะแนนจากกรรมการทั้ง 3 คน เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

4.3 ด้านที่ 3 ด้านผลการปฏิบัติงาน ต้องได้คะแนนจากกรรมการแต่ละคน ดังนี้

4.3.1 ส่วนที่ 1 ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

4.3.2 ส่วนที่ 2 ผลงานทางวิชาการ ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

4.3.3 คะแนนรวมเฉลี่ยส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

กรณีที่มีการประเมินด้านที่ 1 และหรือด้านที่ 2 ไม่ผ่านเกณฑ์ และคณะกรรมการชุดที่ 1 มีความเห็นว่าผลการประเมินอยู่ในวิสัยที่สามารถพัฒนาให้ผ่านเกณฑ์ได้ ให้ผู้ขอรับการประเมินพัฒนาได้ไม่เกิน 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 3 เดือน

กรณีที่มีการประเมินด้านที่ 3 ไม่ผ่านเกณฑ์และคณะกรรมการชุดที่ 2 มีความเห็นว่าการปฏิบัติงาน ซึ่งประกอบด้วยผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และผลงานทางวิชาการอยู่ในวิสัยที่สามารถปรับปรุงได้ และ ก.ค.ศ. มีมติให้ปรับปรุงได้ไม่เกิน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ไม่เกิน 6 เดือน และครั้งที่ 2 ไม่เกิน 3 เดือน

5. การพิจารณาอนุมัติผลการประเมินเพื่อเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ให้ ก.ค.ศ. เป็นผู้อนุมัติ มีผลไม่ก่อนวันที่สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้รับคำขอและเอกสารครบถ้วน

กรณีที่มีการพัฒนาด้านที่ 1 และหรือด้านที่ 2 หรือปรับปรุงด้านที่ 3 ให้อนุมัติได้ ไม่ก่อนวันที่สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้รับหนังสือที่ส่งรายละเอียดในการพัฒนาหรือปรับปรุงครบถ้วนสมบูรณ์ ครั้งหลังสุด

6. ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ จะต้องผ่านการพัฒนาก่อนแต่งตั้งตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

7. เมื่อ ก.ค.ศ. พิจารณาผลการประเมินและมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้ถือเป็นอันสิ้นสุด

8. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ให้หมายความรวมถึง ส่วนราชการด้วย และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ให้หมายความรวมถึง อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้งด้วย

วิธีการ

1. ให้ผู้ประสงค์ขอรับการประเมินยื่นคำขอได้ตลอดปี รอบปีละ 1 ครั้ง โดยส่งคำขอ พร้อมทั้งผลการปฏิบัติงาน (ด้านที่ 3) ซึ่งเป็นเอกสารผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และผลงานทางวิชาการ จำนวน 4 ชุด ต่อบังคับบัญชาชั้นต้น เพื่อตรวจสอบและรับรองแล้วเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กรณีผู้ที่จะเกษียณอายุราชการให้ยื่นคำขอพร้อมทั้งผลการปฏิบัติงาน (ด้านที่ 3) ซึ่งเป็นเอกสารผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและผลงานทางวิชาการ จำนวน 4 ชุด ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เพื่อตรวจสอบและรับรองแล้วเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ก่อนที่จะเกษียณอายุราชการไม่น้อยกว่า 6 เดือน

2. ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตรวจสอบคุณสมบัติและเอกสารหลักฐานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด และนำเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา

3. ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาเอกสารหลักฐาน และกลั่นกรองผลงานทางวิชาการ ก่อนนำเสนอ ก.ค.ศ. ทั้งนี้ ในการกลั่นกรองดังกล่าว อาจตั้งกรรมการขึ้นเพื่อช่วยกลั่นกรองก็ได้

4. การตั้งคณะกรรมการประเมิน

4.1 คณะกรรมการชุดที่ 1 ประเมินด้านที่ 1 คือ ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ และด้านที่ 2 คือ ด้านความรู้ความสามารถ

ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตั้งคณะกรรมการ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษาของผู้ขอรับการประเมิน ผู้ทรงคุณวุฒินอกสถานศึกษานั้นที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสม จำนวน 1 คน และข้าราชการครูนอกสถานศึกษานั้นที่มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ และเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ สอดคล้องกับความรับผิดชอบของผู้ขอรับการประเมิน จำนวน 1 คน เป็นกรรมการ โดยให้ตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

4.2 คณะกรรมการชุดที่ 2 ประเมินด้านที่ 3 คือ ด้านผลการปฏิบัติงาน

ให้ ก.ค.ศ. ตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่จะตรวจและประเมินเป็นคณะกรรมการประเมิน การประเมินผู้ขอหนึ่งราย ให้มีกรรมการประเมินสามคน

5. การประเมินด้านที่ 1 และด้านที่ 2

5.1 ให้คณะกรรมการทั้ง 3 คน ประเมินด้านที่ 1 และด้านที่ 2 พร้อมกันทั้ง 2 ด้าน ให้แล้วเสร็จภายในเวลา 3 เดือน นับแต่วันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้รับคำขอจากสถานศึกษา โดยให้คณะกรรมการบันทึกข้อสังเกตเกี่ยวกับจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาในเรื่องที่ประเมินของผู้ขอรับการประเมินไว้ในแบบประเมินด้วย

5.2 กรณีผลการประเมินทั้ง 2 ด้าน ผ่านเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาแล้ว มีมติให้ผ่านการประเมินทั้ง 2 ด้าน ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาส่งผลการปฏิบัติงาน (ด้านที่ 3) ซึ่งประกอบด้วย เอกสารผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและผลงานทางวิชาการ พร้อมทั้งผลการประเมินด้านที่ 1 ด้านที่ 2 และความเห็นของคณะกรรมการชุดที่ 1 ให้สำนักงาน ก.ค.ศ. เพื่อดำเนินการต่อไป

5.3 กรณีผลการประเมินด้านที่ 1 และหรือด้านที่ 2 ไม่ผ่านเกณฑ์และคณะกรรมการชุดที่ 1 มีความเห็นว่าผลการประเมินอยู่ในวิสัยที่สามารถพัฒนาให้ผ่านเกณฑ์ได้ ให้คณะกรรมการชุดที่ 1 แจ้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อแจ้งสถานศึกษาภายในเวลา 15 วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการชุดที่ 1 ประเมินแล้วเสร็จ ให้ผู้ขอรับการประเมินพัฒนาตามข้อสังเกตของคณะกรรมการชุดที่ 1 ภายในเวลา 3 เดือน นับแต่วันที่รับแจ้งเมื่อผู้ขอรับการประเมินพัฒนาด้านที่ 1 และหรือด้านที่ 2 แล้ว ให้สถานศึกษา ส่งหนังสือแจ้งรายละเอียดที่พัฒนา ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อเสนอคณะกรรมการชุดเดิมตรวจและประเมินต่อไป

5.4 กรณีที่คณะกรรมการชุดที่ 1 พิจารณารายละเอียดที่พัฒนาแล้วเห็นควรให้มีการพัฒนาเพิ่มเติม ให้แจ้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อแจ้งสถานศึกษาภายในเวลา 15 วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการชุดที่ 1 ประเมินแล้วเสร็จ ให้ผู้ขอรับการประเมินพัฒนาตามข้อสังเกตของคณะกรรมการชุดที่ 1 ภายในเวลา 3 เดือน นับแต่วันที่รับแจ้ง

เมื่อผู้ขอรับการประเมินพัฒนาด้านที่ 1 และหรือด้านที่ 2 แล้ว ให้สถานศึกษา ส่งหนังสือแจ้งรายละเอียดที่พัฒนาถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อเสนอคณะกรรมการชุดเดิม ตรวจสอบและประเมินต่อไป

5.5 กรณีที่กรรมการประเมินคนเดิมไม่สามารถประเมินได้ด้วยเหตุผลใดก็ตาม ให้ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาตั้งกรรมการแทนได้ตามที่กำหนดในวิธีการ ข้อ 4.1

5.6 กรณีผู้ขอรับการประเมินไม่ส่งรายละเอียดการพัฒนาตามข้อสังเกตภายในเวลาที่กำหนด หรือส่งเกินเวลาที่กำหนด ถือว่าสละสิทธิ์

5.7 กรณีผู้ขอรับการประเมินได้พัฒนาด้านที่ 1 และหรือด้านที่ 2 แล้ว และมีผลการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ.กำหนด ถือว่าไม่ผ่านการประเมิน ให้เสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาไม่อนุมัติ และให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแจ้งผลการพิจารณาให้สถานศึกษา เพื่อแจ้งผู้ขอรับการประเมินทราบ

6. การประเมินด้านที่ 3 ด้านผลการปฏิบัติงาน

ให้สำนักงาน ก.ค.ศ. ส่งผลการปฏิบัติงาน (ด้านที่ 3) ซึ่งประกอบด้วยเอกสาร ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และผลงานทางวิชาการ พร้อมทั้งผลการประเมินด้านที่ 1 และด้านที่ 2 และข้อสังเกตของคณะกรรมการชุดที่ 1 ให้คณะกรรมการชุดที่ 2 เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

6.1 กรณีคณะกรรมการชุดที่ 2 พิจารณาแล้วเห็นสมควรให้ปรับปรุงด้านที่ 3 ผู้ขอรับการประเมินต้องมีผลการประเมินด้านที่ 3 ผ่านเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด จากกรรมการชุดที่ 2 ไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 คน โดยในส่วนผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้ปรับปรุงโดยการชี้แจง และหรือเสนอเอกสารเพิ่มเติมเท่านั้น ส่วนผลงานทางวิชาการให้ปรับปรุงตามข้อสังเกตของกรรมการ ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการต้องอยู่ในวิสัยที่สามารถปรับปรุงได้ และ ก.ค.ศ.มีมติให้ปรับปรุง ให้ปรับปรุงได้ภายในเวลา 6 เดือน นับแต่วันที่สำนักงาน ก.ค.ศ. แจ้งมติให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทราบ

เมื่อผู้รับการประเมินปรับปรุงด้านที่ 3 แล้ว ให้สำนักงาน ก.ค.ศ. เสนอคณะกรรมการประเมินชุดเดิมตรวจสอบและประเมินต่อไป

6.2 กรณีที่คณะกรรมการชุดที่ 2 พิจารณารายละเอียดที่ปรับปรุงแล้ว แต่ผู้ขอรับการประเมิน ยังปรับปรุงไม่ครบถ้วนตามข้อสังเกต และเห็นควรให้มีการปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง และ ก.ค.ศ. มีมติให้ปรับปรุง ให้ปรับปรุงภายในเวลา 3 เดือน นับแต่วันที่สำนักงาน ก.ค.ศ. แจ้งมติให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทราบ

เมื่อผู้ขอรับการประเมินปรับปรุงด้านที่ 3 แล้ว ให้สำนักงาน ก.ค.ศ. เสนอคณะกรรมการประเมินชุดเดิมตรวจสอบและประเมินต่อไป

6.3 กรณีที่กรรมการประเมินคนเดิมไม่สามารถประเมินได้ด้วยเหตุผลใดก็ตาม ให้คณะกรรมการชุดที่ 2 มอบกรรมการคนอื่นในคณะนั้นประเมินได้

6.4 กรณีผู้ขอรับการประเมินไม่ส่งผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และหรือผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงตามข้อสังเกตภายในเวลาที่กำหนด หรือส่งเกินเวลาที่กำหนด ถือว่าสละสิทธิ์

6.5 กรณี ก.ค.ศ. มีมติอนุมัติ ให้สำนักงาน ก.ค.ศ. แจ้งมติดังกล่าวให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อดำเนินการแต่งตั้งต่อไป

6.6 กรณี ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติ ให้สำนักงาน ก.ค.ศ. แจ้งมติดังกล่าวให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อดำเนินการแจ้งผู้ขอรับการประเมินทราบ

7. การแต่งตั้งเพื่อเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

กรณี ก.ค.ศ. มีมติอนุมัติและผู้ขอรับการประเมินผ่านการพัฒนาก่อนแต่งตั้งแล้ว ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 53 แต่งตั้งเพื่อเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ และให้ได้รับเงินเดือน อันดับ คศ. 4 สำหรับผู้ที่รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับ คศ. 4 จะแต่งตั้งได้เมื่อได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำของอันดับ คศ.4 ไม่เกิน 1 ขั้น และส่งสำเนาคำสั่ง จำนวน 1 ชุด ให้สำนักงาน ก.ค.ศ. ภายในเวลา 7 วัน นับแต่วันออกคำสั่ง

8. ให้ดำเนินการประเมินให้แล้วเสร็จภายในรอบระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันที่สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้รับคำขอและเอกสารผลการปฏิบัติงาน (ด้านที่ 3) หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้แจ้งผู้ขอรับการประเมินทราบ และเร่งรัดการดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ผลการปฏิบัติงาน

จากหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว ก.ค.ศ. ได้กำหนดให้การประเมินด้านที่ 3 ด้านผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสายงานการสอน มีคะแนนเต็ม 100 คะแนน ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 60 คะแนน และส่วนที่ 2 ผลงานทางวิชาการ 40 คะแนน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (60 คะแนน)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พิจารณาตามตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตัวบ่งชี้ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน หมายถึง ค่าที่เฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียน

ตัวบ่งชี้ 1.2 ค่าที่เฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาที่สอน หมายถึง ค่าที่เฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเปรียบเทียบกับปีปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ 1.3 ผลการประเมินและหรือการทดสอบของวิชาที่สอน/กลุ่มสาระการเรียนรู้ในระดับเขต/ประเทศ หมายถึง ความก้าวหน้าของการทดสอบในวิชาที่ผู้สอนรับผิดชอบการจัดการเรียนการสอน

ส่วนที่ 2 ผลงานทางวิชาการ (40 คะแนน)

ผลงานทางวิชาการของสายงานการสอน หมายถึง รายงานการศึกษา ค้นคว้า หรือผลการวิจัยในชั้นเรียน หรือผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ที่มีจุดมุ่งหมายในการแก้ปัญหา ด้านการเรียนของผู้เรียนและสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ มีการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และองค์ความรู้ต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาและนำไปสู่การสรุปองค์ความรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยมีลักษณะ ดังนี้

- 1) ตรงกับสาขาวิชาที่ขอให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะ
- 2) เป็นผลงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือสาขาวิชาต่าง ๆ และใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน
- 3) เกิดจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบทางด้านการสอน

ประเภทผลงานทางวิชาการ

ก.ค.ศ. ได้กำหนดประเภทผลงานทางวิชาการที่เสนอขอว่า ผลงานทางวิชาการที่เสนอขอ ต้องแสดงถึงความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ และความเชี่ยวชาญของผู้ขอให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะ แบ่งตามลักษณะของผลงานทางวิชาการเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ผลงาน งานแต่งเรียบเรียง งานแปล หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ ซึ่งเป็นผลงาน ที่ได้รับการเผยแพร่มาแล้ว และผลงานดังกล่าวสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนา คุณภาพการศึกษา

2. ผลงานวิจัย ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่มาแล้ว และผลงานดังกล่าว สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น เช่น

3.1 การประเมินงาน หรือการประเมินโครงการที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่

3.2 สื่อ นวัตกรรมทางการศึกษา เช่น ผลงานด้านการจัดทำสื่อการเรียนการสอน ผลงานด้านการคิดพัฒนารูปแบบนวัตกรรมที่นำ มาใช้ในการปฏิบัติงานทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งอาจจัดทำเป็นเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ รวมทั้งเทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้ อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3.3 เอกสารประกอบการปฏิบัติหน้าที่ เป็นเอกสารที่สามารถใช้ประกอบในการปฏิบัติ หน้าที่ด้านการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนา ประสิทธิภาพการทำงานในหน้าที่ให้สูงขึ้น สำหรับ แผนการจัดการเรียนรู้ให้ใช้เป็นเอกสารประกอบการประเมินด้านที่ 2 ด้านความรู้ ความสามารถเท่านั้น มิให้นำมาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ

3.4 กรณีผลงานทางวิชาการที่ผู้ขอรับการประเมินมิได้จัดทำแต่ผู้เดียว แต่ได้ร่วม จัดทำกับผู้อื่นในรูปคณะทำงานหรือกลุ่ม ให้ชี้แจงให้ชัดเจนว่าผู้ขอรับการประเมินมีส่วนร่วม

ในการจัดทำในส่วนตัว ตอนใด หน้าใดบ้าง คิดเป็นร้อยละเท่าไรของผลงานทางวิชาการแต่ละเล่ม และให้ผู้ร่วมจัดทำทุกคนรับรองพร้อมทั้งระบุว่าผู้ร่วมจัดทำแต่ละรายได้ทำส่วนตัวบ้าง

3.5 ผลงานทางวิชาการที่เสนอขอรับการประเมินต้องไม่เป็นผลงานทางวิชาการที่ใช้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา หรือประกาศนียบัตรใด ๆ หรือผลงานทางวิชาการที่เคยใช้เพื่อเลื่อนตำแหน่งหรือเพื่อให้มีวิทยฐานะหรือเลื่อนวิทยฐานะมาแล้ว

ลักษณะสำคัญของผลงานทางวิชาการ

ประกอบด้วยด้านคุณภาพและประโยชน์ของผลงานทางวิชาการ ดังนี้

1. ด้านคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

1.1 ความถูกต้องตามหลักวิชาการ

ผลงานทางวิชาการต้องมีความถูกต้องตามหลักวิชาการและรูปแบบของผลงานประเภทนั้น ๆ เช่น งานวิจัยจัดทำถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย รายงานการประเมินโครงการ จัดทำถูกต้องตามวิธีการและรูปแบบของการประเมินโครงการ หรือรายงานการพัฒนานวัตกรรม จัดทำถูกต้องตามวิธีการและรูปแบบของการพัฒนานวัตกรรม เป็นต้น

1.2 ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระ

ผลงานทางวิชาการต้องมีเนื้อหาสาระสมบูรณ์ ครบถ้วนถูกต้องตามหลักวิชาการทันสมัย มีการค้นคว้าอ้างอิงถูกต้องเชื่อถือได้ การเรียบเรียงถูกต้องตามหลักภาษา และจัดหัวข้อเป็นระบบเดียวกัน ฯลฯ

1.3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ผลงานทางวิชาการต้องแสดงให้เห็นถึงการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ พัฒนาและการประยุกต์ใช้ โดยไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ

1.4 การจัดทำ การพิมพ์และรูปเล่ม

ผลงานทางวิชาการต้องมีการจัดทำอย่างประณีต การพิมพ์ถูกต้องตามหลักวิชาการและสวยงาม เช่น การพิมพ์หัวข้อ การย่อหน้า การพิมพ์ตาราง การพิมพ์เชิงอรรถ บรรณานุกรม การจัดทำรูปเล่มถูกต้อง มีปกหน้า ปกใน คำนำ สารบัญ เนื้อหา บรรณานุกรม ภาคผนวก ปกหลัง เป็นต้น

2. ประโยชน์ของผลงานทางวิชาการ

2.1 ประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา การจัดการศึกษา หน่วยงานการศึกษา และชุมชน พิจารณาจากผลที่ปรากฏต่อผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา การจัดการศึกษา หน่วยงานการศึกษา และชุมชน อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.2 ประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและการเผยแพร่ในวงวิชาการ พิจารณาจากประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการหรือวิชาชีพ สามารถเป็นแบบอย่างใช้เป็นแหล่งอ้างอิงหรือเป็นแบบในการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี มีการนำผลงานไปเผยแพร่ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น จัดพิมพ์

ในรายงานประจำปี เอกสาร วารสาร การนำเสนอในที่ประชุม สัมมนา การจัดนิทรรศการ การเผยแพร่ ทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือ website เป็นต้น

ลักษณะของผลงานทางวิชาการที่เสนอขอรับการประเมิน

ก.ค.ศ. กำหนดให้ผู้ขอจะต้องส่งผลงานทางวิชาการไม่น้อยกว่า 2 รายการ ซึ่งจะต้องเป็นงานวิจัย 1 รายการ และงานวิชาการอื่น อีก 1 รายการ

องค์ประกอบและเกณฑ์การให้คะแนนผลงานทางวิชาการ

ก.ค.ศ. กำหนดให้ผลงานทางวิชาการ (อย่างน้อย 2 รายการ) มีคะแนนเต็ม 40 คะแนนมีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ

1. คุณภาพของผลงานทางวิชาการ 20 คะแนน

1.1 ความถูกต้องตามหลักวิชาการ	7	คะแนน
1.2 ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระ	6	คะแนน
1.3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4	คะแนน
1.4 การจัดทำ การพิมพ์และรูปเล่ม	3	คะแนน

2. ประโยชน์ของผลงานทางวิชาการ 20 คะแนน

2.1 ประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา		
การจัดการศึกษา หน่วยงานการศึกษาและชุมชน	10	คะแนน
2.2 ประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและ		
การเผยแพร่ในวงวิชาการ	10	คะแนน

เกณฑ์การตัดสิน

องค์ประกอบ	วิทยฐานะเชี่ยวชาญ
ด้านผลการปฏิบัติงาน	75% (เฉลี่ย)
- ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (60 คะแนน)	70%
- ผลงานทางวิชาการ(40 คะแนน)	70%

กรณี ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี มีมติไม่อนุมัติ ให้แจ้งข้อสังเกต หรือเหตุผลให้ผู้เสนอขอทราบ

เมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเลื่อนเป็น
วิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ พบว่า ก.ค.ศ. ได้กำหนดให้มีการประเมิน 3 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ พิจารณาจากข้อมูล
ของบุคคลและหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเอกสารหลักฐาน

ด้านที่ 2 ด้านความรู้ความสามารถ พิจารณาจากผลงานในหน้าที่ และการพัฒนาตนเอง

ด้านที่ 3 ด้านผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน พิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ผลการประเมินและหรือผลการทดสอบของวิชาที่สอนในระดับเขตหรือระดับประเทศ และผลการพัฒนา
ผู้เรียนด้านอื่น ๆ โดยคำนึงถึงปริมาณ คุณภาพ และสภาพของงานด้วย และอาจพิจารณาจาก
การปฏิบัติงานจริงด้วยก็ได้

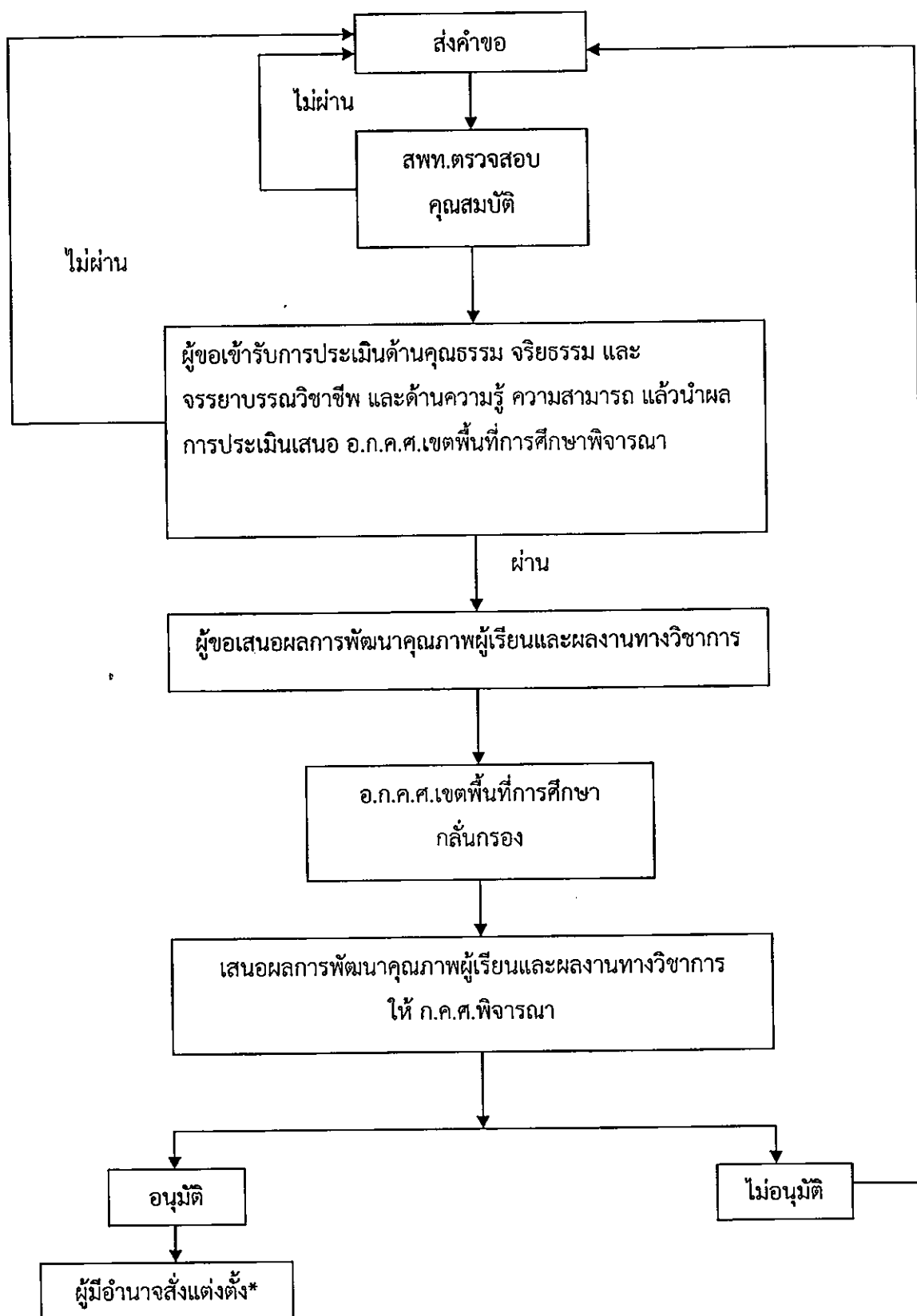
ส่วนที่ 2 ผลงานทางวิชาการ ซึ่งเป็นรายงานการศึกษา ค้นคว้า หรือผลการวิจัย
ในชั้นเรียน หรือผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่มีจุดมุ่งหมายในการแก้ปัญหาด้านการเรียน
ของผู้เรียน และสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ มีการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และองค์ความรู้ต่าง ๆ
เพื่อแก้ไขปัญหาและนำไปสู่การสรุปองค์ความรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน จำนวนไม่น้อยกว่า 2 รายการ โดยต้อง
เป็นงานวิจัยอย่างน้อย 1 รายการ ทั้งนี้ การประเมินผลงานทางวิชาการให้พิจารณาจากผลงาน
ทางวิชาการที่ผู้ขอรับการประเมินเสนอ และอาจให้ผู้ขอรับการประเมินนำเสนอและตอบข้อซักถาม
ด้วยก็ได้

ทั้งนี้ เกณฑ์การให้คะแนน เกณฑ์การตัดสิน ในแต่ละองค์ประกอบ และขั้นตอน
การดำเนินการ สรุปได้ตามตารางต่อไปนี้

เกณฑ์การให้คะแนน และเกณฑ์การตัดสิน ในแต่ละองค์ประกอบสำหรับการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

องค์ประกอบ	เกณฑ์ การให้คะแนน (คะแนนเต็ม)	เกณฑ์การตัดสิน
		เกณฑ์ผ่าน
1. ด้านที่ 1 ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และ จรรยาบรรณวิชาชีพ	100	เฉลี่ยจากกรรมการ 3 คน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75
2. ด้านที่ 2 ด้านความรู้ความสามารถ	100	เฉลี่ยจากกรรมการ 3 คน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75
3. ด้านที่ 3 ด้านผลการปฏิบัติงาน		
3.1 ส่วนที่ 1 ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	60	กรรมการแต่ละคนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 70
3.2 ส่วนที่ 2 ผลงานทางวิชาการ	40	กรรมการแต่ละคนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 70
3.3 คะแนนรวมเฉลี่ยส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2	100	กรรมการแต่ละคนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 75

ขั้นตอนการดำเนินการขอให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

*หมายเหตุ ผู้ขอต้องผ่านการพัฒนาก่อนแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ.

7. หลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้มีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ

ตามที่มาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 กำหนดให้มีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งและบางวิทยฐานะ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดี คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพที่เหมาะสม ในอันที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความก้าวหน้าแก่ราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ประกอบกับ ก.ค.ศ. ได้กำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับวิทยฐานะชำนาญการพิเศษและวิทยฐานะเชี่ยวชาญในมาตรฐานวิทยฐานะว่า ต้องผ่านการพัฒนาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

ดังนั้น ก.ค.ศ. จึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้มีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ 0206.7/ว 3 ลงวันที่ 7 เมษายน 2554 และหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ 0206.7/215 ลงวันที่ 6 กันยายน 2554 ซึ่งมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. หลักเกณฑ์

1.1 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เข้ารับการพัฒนา ต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติในการเสนอขอรับการประเมินให้มีและเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ

1.2 ผลการพัฒนาให้นำไปใช้ในการแต่งตั้งให้มีและเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญได้ ภายใน 3 ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นสำเร็จหลักสูตรการพัฒนา

2. วิธีการ

2.1 ให้ส่วนราชการ ร่วมกับสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา และสถาบันอุดมศึกษาหรือหน่วยงานอื่น จัดทำรายละเอียดของหลักสูตร และคู่มือการพัฒนา

2.2 ให้สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นที่ได้รับความเห็นชอบจากสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ทำหน้าที่เป็นหน่วยดำเนินการพัฒนา

2.3 การจัดทำรายละเอียดของหลักสูตรและคู่มือการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้มีและเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ในแต่ละตำแหน่ง ให้ดำเนินการ ดังนี้

2.3.1 การจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การพัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติงานในหน้าที่

ส่วนที่ 2 การสังเคราะห์บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบและวางแผนพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในวิทยฐานะเชี่ยวชาญตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ส่วนที่ 3 การนำเสนอแนวทางการพัฒนางานในหน้าที่หรือพัฒนานวัตกรรมและการสร้างหรือการปฏิบัติงานเป็นเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

2.3.2 ระยะเวลาในการพัฒนา รวมแล้วไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง

2.3.3 การจัดทำคู่มือการพัฒนา ประกอบด้วย

(1) คู่มือสำหรับผู้ดำเนินการพัฒนา

(2) คู่มือสำหรับผู้เข้ารับการพัฒนา

2.3.4 เมื่อจัดทำรายละเอียดของหลักสูตรและคู่มือการพัฒนาแล้วเสร็จให้

ส่วนราชการ รายงาน ก.ค.ศ. เพื่อทราบ

2.4 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามข้อ 1.1 ยื่นความประสงค์ขอเข้ารับการพัฒนามตามหลักเกณฑ์และวิธีการนี้ต่อส่วนราชการ ยกเว้นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ยื่นต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่ผู้นั้นสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี

2.5 ส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษรวบรวมรายชื่อผู้ยื่นประสงค์ขอเข้ารับการพัฒนามาก่อนแต่งตั้งให้มีและเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ทำหนังสือแจ้งไปยังหน่วยดำเนินการพัฒนา ภายในวันที่ 10 ของเดือน

หน่วยดำเนินการพัฒนา ประกาศรายชื่อผู้เข้ารับการพัฒนาม พร้อมวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดที่ผู้เข้ารับการพัฒนามควรทราบ ทางเว็บไซต์ภายในวันที่ 25 ของเดือน

2.6 หน่วยดำเนินการพัฒนา ดำเนินการพัฒนามข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้มีและเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ตามหลักสูตร โดยต้องดำเนินการพัฒนาให้แล้วเสร็จภายใน 6 เดือน นับแต่วันที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษายื่นความประสงค์ขอเข้ารับการพัฒนามโดยมีวิธีการพัฒนาดังนี้

2.6.1 ให้มีการพัฒนาโดยการเรียนรู้ที่หลากหลายจากวิทยากร ผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น โดยมีการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับหลักสูตร

2.6.2 ให้มีการพัฒนาโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยให้เป็นไปตามความเหมาะสมกับผู้เข้ารับการพัฒนาม

2.6.3 ให้มีการพบกลุ่ม

2.7 การประเมินผลการพัฒนา พิจารณาจาก 2 ด้าน ดังนี้

2.7.1 ด้านระยะเวลาเข้ารับการพัฒนา ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ตามที่หน่วยดำเนินการพัฒนาดำหนด

2.7.2 ด้านหลักสูตร พิจารณาจาก 3 ส่วนโดยคะแนนเฉลี่ย ส่วนที่ 1 ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ดังนี้

ส่วนที่ 1 การพัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติงานในหน้าที่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

ส่วนที่ 2 การสังเคราะห์บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบและวางแผนพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในวิทยฐานะเชี่ยวชาญตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

ส่วนที่ 3 การนำเสนอแนวทางการพัฒนางานในหน้าที่หรือพัฒนานวัตกรรมและการสร้างหรือการปฏิบัติงานเป็นเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

2.7.3 ผู้ที่ผ่านการพัฒนาต้องมีการประเมินผ่านทั้ง 2 ด้าน ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินให้ยื่นความประสงค์เข้ารับการพัฒนาใหม่ได้ นับแต่วันที่ทราบผลการประเมินไม่ผ่านการพัฒนา

2.7.4 เมื่อการประเมินเสร็จสิ้น ให้หน่วยดำเนินการพัฒนาแจ้งผลการประเมินให้ส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษของผู้เข้ารับการพัฒนาทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

3. มาตรฐานการพัฒนา

หน่วยดำเนินการพัฒนา ต้องดำเนินการให้ได้มาตรฐาน ดังต่อไปนี้

3.1 การบริหารการจัดการ

ผู้ดำเนินการพัฒนาต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการและหลักสูตรการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้มีและเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญอย่างชัดเจน บริหารจัดการโครงการ เพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามหลักการและวัตถุประสงค์ของการพัฒนา มีการจัดวิทยากร หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่เหมาะสม สร้างความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

3.2 หลักสูตร

หลักสูตรการพัฒนาต้องมีความชัดเจนในเรื่องหลักการ วัตถุประสงค์ โครงสร้างหลักสูตร วิธีการพัฒนา ระยะเวลาการพัฒนา การประเมินผลการพัฒนา

3.3 วิทยากรหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

ต้องจัดวิทยากรหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าใจวัตถุประสงค์ในการพัฒนาตามหลักสูตรนี้ เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ มีความรอบรู้ มีความสามารถ มีประสบการณ์และประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับ

ในทางวิชาการและทางวิชาชีพ ในเรื่องที่ได้รับผิดชอบในการพัฒนา จัดกิจกรรมการพัฒนาโดยถือว่า ผู้เข้ารับการพัฒนามีความสำคัญที่สุด

3.4 สื่อและนวัตกรรมการพัฒนา

สื่อและนวัตกรรมพัฒนาต้องมีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและกิจกรรม การพัฒนาตามหลักสูตรการพัฒนา มีคู่มือและเอกสารประกอบการพัฒนา สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสื่อสารและสารสนเทศ สื่อทัศนูปกรณ์ หรือสื่ออื่น ๆ ที่มีคุณภาพและเพียงพอสำหรับการศึกษา

3.5 สถานที่และแหล่งเรียนรู้

สถานที่ที่ใช้ในการพัฒนาต้องเหมาะสม มีบรรยากาศที่ดี มีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการพัฒนา รวมทั้งมีแหล่งศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนา

3.6 การประเมินผลการพัฒนาต้องมุ่งเน้นการประเมินอย่างเป็นระบบ โดยยึด วัตถุประสงค์การพัฒนา เป็นหลัก

3.7 ให้มีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตร อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง โดยสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ส่วนราชการ และสำนักงาน ก.ค.ศ.

เมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อน แต่งตั้งให้มีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ สรุปได้ดังนี้

1. หลักสูตรการพัฒนา ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การพัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติงานในหน้าที่

ส่วนที่ 2 การสังเคราะห์บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบและวางแผนพัฒนาคุณภาพ การปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในวิทยฐานะเชี่ยวชาญตามที่กำหนดไว้ใน มาตรฐานวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ส่วนที่ 3 การนำเสนอแนวทางการพัฒนางานในหน้าที่หรือพัฒนานวัตกรรม และการสร้างหรือการปฏิบัติงานเป็นเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่

2. ระยะเวลาในการพัฒนา รวมแล้วไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง

3. การประเมินผลการพัฒนา พิจารณาจาก 2 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านระยะเวลาเข้ารับการพัฒนา ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ตามที่หน่วยดำเนินการ พัฒนากำหนด

3.2 ด้านหลักสูตร พิจารณาจาก 3 ส่วนโดยคะแนนเฉลี่ย ส่วนที่ 1 ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ดังนี้

ส่วนที่ 1 การพัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติงานในหน้าที่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

ส่วนที่ 2 การสังเคราะห์บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบและวางแผนพัฒนาคุณภาพ การปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในวิทยฐานะเชี่ยวชาญตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

ส่วนที่ 3 การนำเสนอแนวทางการพัฒนางานในหน้าที่หรือพัฒนานวัตกรรม และการสร้างหรือการปฏิบัติงานเป็นเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

8. งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และ วันดี เกตแก้ว (2553) ได้ศึกษาข้อบกพร่องของผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อขอเลื่อนเป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร รายงานการประชุมของ อ.ก.ค.ศ.วิสามัญเกี่ยวกับตำแหน่งและวิทยฐานะช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2551 ผลการศึกษาพบข้อบกพร่องในด้านของคุณภาพและประโยชน์ของผลงานทางวิชาการ ดังนี้

คุณภาพของผลงานทางวิชาการ ข้อบกพร่องที่พบคือ เนื้อหาสาระขาดความสมบูรณ์ ไม่ครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา ขาดการนำเอาทฤษฎี หลักการที่นำเสนอไว้ในบทที่ 2 มาใช้ในการศึกษา การเรียบเรียงเนื้อหาไม่เป็นระบบเดียวกัน ไม่มีระบบในการกำหนดหัวข้อ อ้างอิงเอกสารเก่า อ้างอิง ไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้องและไม่สอดคล้องกันระหว่างการอ้างอิงในเนื้อหา กับในบรรณานุกรม รูปแบบ การนำเสนอไม่ถูกต้องตามหลักของการนำเสนอผลงานวิชาการประเภทนั้นๆ รูปแบบการเขียน รายงานไม่ชัดเจน ทำให้เนื้อหาภายในเล่มสับสน วิธีการดำเนินการไม่ชัดเจน ขาดความน่าเชื่อถือ ไม่ปรากฏว่าได้นำหลักการที่มีในบทที่ 2 มาประยุกต์หรือเสนอแนวทางใหม่ เป็นงานปกติของผู้บริหาร ไม่พบว่าได้มีวิธีการพัฒนาที่แปลกใหม่ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์น้อย มีข้อสงสัยว่าเลียนแบบงานวิจัย ผู้อื่น ขาดความประณีตและขาดความรอบคอบ ในการพิมพ์และการจัดรูปเล่ม

ประโยชน์ของผลงานทางวิชาการ ข้อบกพร่องที่พบคือ ผลงานทางวิชาการ ไม่สามารถเป็นแบบอย่างของผลงานทางวิชาการได้ เพราะมีข้อบกพร่องทั้งด้านความสมบูรณ์ของ เนื้อหาสาระและความถูกต้องตามหลักวิชาการ ผลงานมีข้อจำกัดในการใช้ประโยชน์ มีคุณค่าน้อย ไม่สื่อถึงความเชี่ยวชาญของผู้เสนอขอ ไม่ชัดเจนว่าผลงานนั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู บุคลากร ทางการศึกษาและชุมชนอย่างไร ไม่ปรากฏหลักฐานการเผยแพร่ หรือปรากฏหลักฐานการเผยแพร่ แต่ขาดความน่าเชื่อถือว่าได้ปฏิบัติจริง

จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะในการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อเสนอขอเลื่อน เป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ตระหนักถึงความสมดุลระหว่าง ก) คุณภาพของงานวิจัย และ ข) ประโยชน์ ของงานวิจัย เพราะทั้งสองประเด็นนี้มีคะแนนเท่ากัน

2. ในการเขียนรายงานการวิจัยขอให้ตระหนักถึงความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระ ความถูกต้องตามหลักวิชา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การพิมพ์และการจัดรูปเล่ม ประเด็นหลัก ที่ควรพิจารณา คือ

2.1 ความชัดเจนของปัญหาวิจัย

2.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัยมีความชัดเจน ทดสอบได้ และมีความเชื่อมโยง กับปัญหาวิจัย

2.3 สมมติฐานของการวิจัยจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.4 นิยามศัพท์เฉพาะควรสะท้อนคำสำคัญ (key words) ของการวิจัย
ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษา นิยามศัพท์จะต้องสอดคล้องกับเครื่องมือหรือแบบวัดของการวิจัย

2.5 ควรมีกรอบแนวคิดในการวิจัย (conceptual framework) กรอบแนวคิด ควรจะแสดง 2 ส่วน ส่วนแรก คือ งานวิจัยอาศัยแนวคิดของใคร และแนวคิดนั้น โดยสรุป คืออะไร ส่วน ที่สอง คือ จากแนวคิดที่ศึกษานำมาจัดทำเป็นกรอบการวิจัยที่แสดงความเชื่อมโยงของตัวแปรต่างๆ โดยมีลูกศรเชื่อมโยง

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องควรเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องจริงๆ กับงานวิจัย มีความทันสมัย เป็นสิ่งที่แสดงฐานแนวคิดของการวิจัย อธิบายตัวแปร และความเชื่อมโยง ของตัวแปรต่างๆ

2.7 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างให้ชัดเจน กลุ่มตัวอย่างต้องเป็นตัวแทน ที่ดีของประชากร ต้องอธิบายเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และวิธีที่ใช้ ในการเลือกตัวอย่าง ใช้ภาษาให้ถูกต้อง เช่น การเลือกตัวอย่างกับการสุ่มตัวอย่างมีความหมาย ไม่เหมือนกัน

2.8 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจะต้องสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แบบวัดแต่ละฉบับนั้นผู้ตอบจะต้องมีความเข้าใจ มีความสามารถที่จะเข้าใจคำถามและมีข้อมูล พอที่จะตอบได้ ต้องแสดงคุณภาพของเครื่องมือทั้งความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อมั่น (reliability)

2.9 จะต้องใช้สถิติที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ข้อมูล ถ้าศึกษาจากประชากร ใช้สถิติอย่างหนึ่ง หากศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจะใช้สถิติอีกอย่างหนึ่ง

2.10 การแปลผลของคะแนน หรือแปลความหมายของคะแนนจะต้องมี ความชัดเจน อธิบายให้ชัดเจนว่าในการแปลผลของคะแนนนั้นใช้เกณฑ์อะไร

2.11 ในบทสุดท้ายของรายงานวิจัยเป็นการสรุปผล ควรสรุปจริงๆ ไม่ใช่ นำเสนอผลที่มีความยาวโดยไม่สรุป

2.12 อภิปรายผลจากข้อค้นพบ อาจอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์หรือตามสมมติฐาน อภิปรายผลตามหลักวิชา ไม่ใช่อภิปรายผลตามความคิดเห็น

2.13 ข้อเสนอแนะต้องเป็นผลมาจากการวิจัย ควรเสนอใน 2 ประเด็น คือ ประเด็นแรก เสนอเพื่อการนำไปใช้ ประเด็นที่สองคือเสนอเพื่อการวิจัยต่อไป การเสนอแนะจะต้องเป็นไปตามหลักวิชา มิใช่เสนอตามใจชอบ

2.14 เอกสารอ้างอิงจะต้องทันสมัย การนำเสนอเอกสารควรเสนอตามลำดับปี พ.ศ. หรือ ค.ศ.

2.15 เชิงอรรถกับบรรณานุกรมจะต้องสอดคล้องกัน

2.16 การนำเสนอเอกสารจะต้องคงเส้นคงวา เช่นในประเด็นเกี่ยวกับหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย เชิงอรรถ บรรณานุกรม ตาราง ภาพประกอบ ภาคผนวก เป็นต้น

2.17 งานวิจัยควรมุ่งเน้นปัญหาและผลที่เกิดแก่โรงเรียนของเรา งานวิจัยเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะมีจุดเน้นที่แตกต่างจากวิทยานิพนธ์ในหลายๆ ประเด็น

2.18 งานวิจัยเพื่อเลื่อนวิทยฐานะไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ถ้ากลุ่มตัวอย่างไม่เกิน 100 คน ควรใช้วิจัยเชิงคุณภาพ งานวิจัยแบบผสม (mixed methodology) ก็อาจเป็นทางเลือกอย่างใหม่

2.19 งานวิจัยจะต้องมีประโยชน์ ประโยชน์ของงานวิจัย คือ การนำไปใช้หรือการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ดังนั้น ข้อเสนอในการนำไปใช้จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ควรตระหนัก มิใช่เสนอแนะโดยไม่ต้องทำวิจัยก็เสนอแนะได้

พรทิพย์ เกษุรานนท์ (2555) กล่าวว่า จากประสบการณ์ในการทำวิจัย ประเมินผลงานวิจัยเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ และเป็นที่ปรึกษาในการทำวิจัยและวิทยานิพนธ์ของนักศึกษานั้น ได้พบปัญหาและข้อบกพร่องในการวิจัยที่ทำนั้น พอประมวลสรุปย่อๆ ได้ดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัยไม่ชัดเจน ส่วนมากมักจะกล่าวถึงภาพทั่วๆ ไปของเรื่องที่วิจัย แต่ไม่ค่อยให้เหตุผลหรือข้อมูลสนับสนุนว่า ทำไมถึงทำเรื่องที่วิจัย โดยเฉพาะทำไมถึงทำในสถานที่หรือพื้นที่นั้นๆ

2. ชื่อเรื่องการวิจัยไม่ชัดเจน เช่น ชื่อเรื่องไม่สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย และ/หรือวัตถุประสงค์การวิจัย ชื่อเรื่องแคบและไม่ครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัย ฯลฯ

3. วัตถุประสงค์การวิจัย สมมติฐานการวิจัยไม่สอดคล้องกัน หรือเขียนไม่ถูกต้อง

4. เขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับไม่ถูกต้อง มักจะนำเอาวัตถุประสงค์การวิจัยมาเขียน

5. กรอบแนวคิดการวิจัยไม่ชัดเจน ซึ่งเป็นผลมาจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่ดีพอ หรือทบทวนน้อย มักจะนำเอางานวิจัยของคนอื่นมาใช้โดยไม่ได้อ่านเรื่องนั้นดีพอ จึงทำให้กรอบแนวคิดและตัวแปรที่ศึกษาไม่ชัดเจน ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาพรวมในการทำวิจัยที่ทำให้ผลการวิจัยที่ได้ไม่ชัดเจน หรือไม่เกิดประโยชน์ในการวิจัยอย่างแท้จริง

6. การทบทวนเอกสารและงานวิจัยไม่ดีพอ เกิดจากศึกษาเอกสารน้อย ไม่ลึก และไม่กว้างพอที่จะทำวิจัย ทำให้กรอบแนวคิด ตัวแปรที่ศึกษา และนิยามคำศัพท์ไม่ชัดเจน ตลอดจนส่งผลต่อการสร้างเครื่องมือการวิจัยด้วย ที่ทำให้ไม่มีคุณภาพ อีกส่วนหนึ่งใช้วิธีคัดลอกมาจากของคนอื่น ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่ศึกษาดีพอ และส่งผลกระทบต่อปัญหาการโจรกรรมทางปัญญาและการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นตามมาด้วย .

7. การกำหนดประชากรและตัวอย่างไม่ถูกต้องตามหลักการวิจัย เช่น การกำหนดประชากรที่ศึกษาไม่เหมาะสมกับเรื่องที่ทำวิจัย การคำนวณขนาดตัวอย่างหรือวิธีเลือกตัวอย่างไม่ยึดหลักการเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร และมีความลำเอียงในการเลือกตัวอย่าง ฯลฯ

8. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไม่มีคุณภาพ เช่น การนำเครื่องมือการวิจัยของคนอื่นมาใช้โดยไม่ได้อ่านถึงบริบทของเรื่องที่ทำวิจัย หรือความเหมาะสมในการนำมาใช้ หรือไม่ได้มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำมาใช้ ฯลฯ

9. การเก็บข้อมูลไม่ถูกต้อง เช่น วิธีการเก็บไม่เหมาะสม เก็บข้อมูลได้ไม่ครบถ้วน สมบูรณ์ หรือมีความลำเอียงในการเก็บข้อมูล ฯลฯ

10. การวิเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้องตามหลักการ เช่น ใช้สถิติในการวิเคราะห์ ไม่เหมาะสม หรือไม่ถูกต้อง หรือไม่เป็นไปตามข้อตกลงของการใช้สถิติชนิดนั้น

11. การนำเสนอข้อมูลหรือผลการวิจัยไม่เหมาะสม เช่น ใช้ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิในการนำเสนอไม่เหมาะสมกับผลการวิจัยที่ต้องการนำเสนอ หรือควรนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์หรือสมมติฐานการวิจัย แต่นำเสนอไม่ครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือสมมติฐานการวิจัย หรือไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย ฯลฯ

12. การแปลผลและอ่านผลการวิจัยไม่ถูกต้อง

13. การอภิปรายผลการวิจัยไม่ชัดเจน เช่น อภิปรายโดยใช้สามัญสำนึก ไม่นำสาระในบทที่ 2 การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการอภิปรายให้เป็นเหตุเป็นผลที่ชัดเจน ฯลฯ

14. การเขียนข้อเสนอแนะการวิจัยไม่ชัดเจน เช่น ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ไม่ได้เสนอแนะจากผลการวิจัยที่ทำ แต่เสนอแนะจากที่ตนเองคิดโดยไม่เกี่ยวข้องกับผลการวิจัยที่ได้ ฯลฯ

15. การเขียนเอกสารอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและการเขียนบรรณานุกรมไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เช่น ไม่อ้างอิงแทรกในเนื้อหาที่ได้นำหรือคัดลอกของคนอื่นมาใช้ วิธีการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมไม่ถูกต้องหรือไม่ครบ ฯลฯ

16. การเขียนรายงานไม่ถูกต้องตามหลักการเขียน เช่น เขียนรายงานไม่ถูกต้องตามแบบฟอร์มที่หน่วยงานกำหนดไว้ หรือไม่ถูกต้องตามหลักการเขียนรายงานการวิจัย ฯลฯ

โดยได้เสนอแนะให้ผู้ที่ทำวิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาและข้อบกพร่องในการทำวิจัยดังกล่าว เพื่อจะได้หาแนวทางแก้ไขก่อนที่จะเกิดปัญหา เพื่อให้งานวิจัยที่ทำมีคุณภาพ และสามารถเผยแพร่งานได้สมภาคภูมิ กรณีถ้าเป็นนักวิจัยมือใหม่ ควรศึกษาระเบียบวิธีวิจัยให้ดีกว่าก่อนที่จะลงมือทำ ถ้ามีทักษะน้อยหรือไม่มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยดีพอ ควรเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และปรึกษาผู้รู้ในขณะทำวิจัย จะช่วยทำให้การทำวิจัยประสบผลสำเร็จได้อย่างสวยงาม และการทำวิจัยไม่ได้ยากอย่างที่คิด ถ้าผู้ทำวิจัยใฝ่รู้ และตั้งใจจริงที่จะทำวิจัย

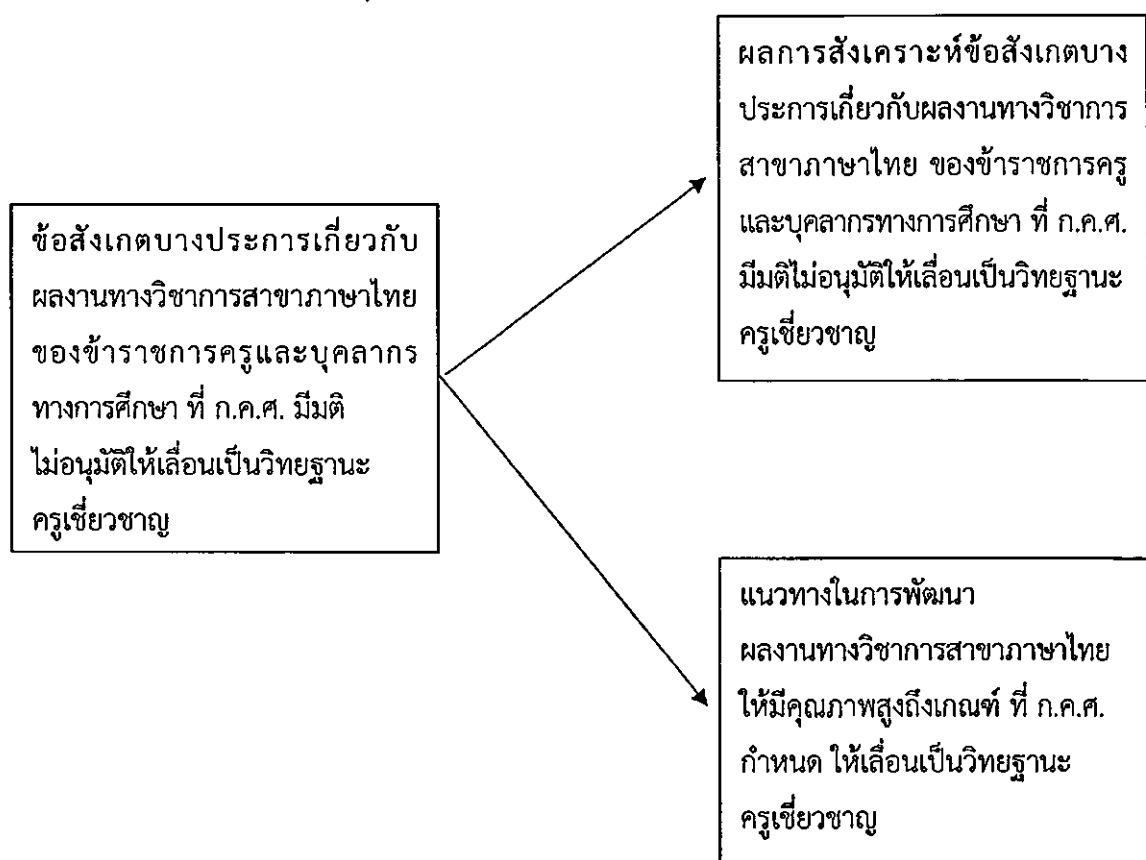
บุญลือ ทองอยู่ (2553) กล่าวว่า การเขียนผลงานต้องเอาใจคนอ่านเป็นหลัก คือ ต้องเขียนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ไม่ใช่เขียนตามใจตนเอง จากที่ผ่านมามีการตรวจผลงานโดยรวม คนตรวจเขาดูผลงานอย่างไร

1. เนื้อหาที่เขียนถูกต้องตามหลักวิชาหรือไม่ ซึ่งสำคัญที่สุดในการทำผลงานทางวิชาการ
2. ท่านต้องเขียนผลงานพอเพียงและสมบูรณ์ ต้องไปดูที่คำอธิบายรายวิชาว่ามีทุกหัวข้อ สมบูรณ์หรือไม่
3. ผลงานวิชาการต้องทันสมัย ผลงานทุกผลงานจะมีอยู่ 3 คำ เท่านั้น คือ ถูกต้อง สมบูรณ์ และทันสมัย
4. ต้องมีสิ่งใหม่เกิดขึ้นในผลงานวิชานั้น
5. ต้องเขียนอ้างอิงด้วยว่าจากไหน ของใคร เพราะถือเป็นจรรยาบรรณด้วย

จากข้อค้นพบของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น พบว่าปัญหาและข้อบกพร่องของผลงานทางวิชาการส่วนใหญ่เป็นความบกพร่องในเรื่องความถูกต้องตามหลักวิชาการและความชัดเจนและความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระของงานวิจัย ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวสามารถนำมาใช้เป็นข้อควรระวังและแนวทางจัดทำผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยให้มีคุณภาพได้เป็นอย่างดี

9. กรอบแนวคิดในการศึกษา

การสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ครั้งนี้ เป็นการนำข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ตามที่ปรากฏ ในระเบียบวาระการประชุม อ.ก.ค.ศ.วิสามัญเกี่ยวกับวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในปี พ.ศ. 2557 มาสังเคราะห์และนำเสนออย่างมีระบบ โดยมีกรอบแนวคิด ดังนี้

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

การสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญครั้งนี้ เป็นการศึกษาสังเคราะห์เอกสาร จากข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขาภาษาไทยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ตามที่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสำนักงาน ก.ค.ศ. ในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 41 ราย โดยมีขั้นตอนการศึกษา ดังนี้

1. สังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ จากข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ สาขาภาษาไทย ตามที่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสำนักงาน ก.ค.ศ. ในปี พ.ศ. 2557 นำเสนอเป็นความเรียงตามรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาสาระของผลงานวิจัยโดยทั่วไป จำนวน 5 บท ดังนี้

- 1.1 บทที่ 1 บทนำ
- 1.2 บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.3 บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย
- 1.4 บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 1.5 บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

2. เสนอแนะแนวทางการพัฒนาผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ให้มีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

3. จัดทำรายงานผลการศึกษา

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะ ครุเชี่ยวชาญครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขา ภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะ ครุเชี่ยวชาญ และเพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ให้มีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครุเชี่ยวชาญ ดำเนินการศึกษา โดยการสังเคราะห์เนื้อหาจากข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะ ครุเชี่ยวชาญ ตามที่ระบุในระเบียบวาระการประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวิทยฐานะข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ของสำนักงาน ก.ค.ศ. ในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 41 ราย ผลการศึกษา นำเสนอตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะ ครุเชี่ยวชาญ

ผลการสังเคราะห์นำเสนอเป็นความเรียงตามเนื้อหาสาระของงานวิจัยโดยทั่วไป โดยนำเสนอ จำนวน 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา เช่น

– ส่วนที่เป็นภูมิหลังไม่ได้อธิบายความสำคัญและปัญหานิสัยรักการอ่าน
ของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยเรื่องนี้

– ขาดการกล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความที่มีต่อนักเรียนชั้นที่ศึกษา
– ขาดการกล่าวถึงความสำคัญของการเขียนคำตามหลักภาษาว่ามีต่อนักเรียน
ชั้นที่ศึกษาอย่างไร และไม่ได้กล่าวถึงปัญหาการเขียนคำตามหลักภาษาของนักเรียนในชั้นนี้ ที่เสนอไว้
กว้างมากไม่ได้มุ่งมาที่นักเรียนในชั้นนี้

– ขาดการกล่าวถึงความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีต่อนักเรียนชั้นที่ศึกษา
– ขาดการกล่าวถึงปัญหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน
ชั้นที่ศึกษา

– ขาดการกล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่มีต่อนักเรียน
ชั้นที่ศึกษาที่นำเสนอไว้กว้างมาก เป็นการอธิบายทั่วไป

– ไม่ได้กล่าวถึงความสำคัญและปัญหาการสร้างคำของนักเรียนชั้นที่ศึกษา
– ขาดการกล่าวถึงความสำคัญของการคิดวิเคราะห์และปัญหาการคิดวิเคราะห์
ของนักเรียนชั้นที่ศึกษา ที่เขียนไว้เป็นการกล่าวอย่างกว้าง ๆ โดยทั่วไป

– ขาดการกล่าวถึงความสำคัญและปัญหาในวิชาภาษาไทย ท 23101 ว่ามี
ต่อนักเรียนชั้นที่ศึกษาอย่างไร

– ขาดการกล่าวถึงเหตุผลและแรงจูงใจในการนำกิจกรรมแบบร่วมมือ
เทคนิค STAD มาจัดการเรียนรู้ควบคู่กับบทเรียนสำเร็จรูป

– ไม่ระบุหัวข้อประวัติความเป็นมาของการเรียนแบบร่วมมือ
– ขาดการกล่าวถึงเหตุผลและแรงจูงใจในการนำกิจกรรมแบบร่วมมือ
เทคนิค STAD มาจัดการเรียนรู้ควบคู่กับบทเรียนสำเร็จรูป

– ขาดการกล่าวถึงเหตุผลการนำนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านและการเขียน
ภาษาไทย ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 – 5 มาเรียนรวมเป็นกลุ่มเดียวกัน เพราะนักเรียนในแต่ละ
ระดับชั้นแม้มีปัญหาเหมือนกัน แต่ย่อมมีความแตกต่างกัน เพราะพัฒนาการทางร่างกายที่มีในวัยเด็ก
(ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 – 3) วัยรุ่นตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 5) อันมีผลทำให้สภาพอารมณ์
แตกต่างกันด้วย และยังมีผลต่อการปรับตัวในทางสังคม เหล่านี้ต้องอธิบายให้เข้าใจ

– ไม่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความและปัญหาของการอ่าน
จับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ศึกษา

– ไม่ได้กล่าวถึงความสำคัญและปัญหาการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ศึกษา

– นำผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – net) มาเฉพาะปีการศึกษา 2551 – 2552 ควรนำผลปี 2553 มาด้วย เพราะสาระผลงานที่ทำเป็นภาคเรียนที่ 2 ปี 2554

– ภูมิหลังไม่ได้กล่าวถึงความสำคัญและปัญหาการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่มีต่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างไร

2. ผู้เสนอขอขาดความสามารถในการเรียบเรียง เช่น

– พอเริ่มต้นบทที่ 1 ก็อ้างอิงทันที และอ้างต่อ ๆ กันไป โดยมีได้เขียนเอง เอกสาร 3 หน้าอ้างถึง 14 แห่ง

– เริ่มต้นบทที่ 1 หน้า 1 – 2 ก็ใช้การอ้างอิงและการอ้างต่อ ๆ กันไปถึง 8 ครั้ง โดยไม่ได้เขียนเอง และการเรียบเรียงบางประเด็นไม่ชัดเจน

– การอ้างอิงควรนำพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพฯ มาอ้างไว้ก่อนข้อความอื่นโดยมีความนำ แล้วจึงอ้างอิงพระราชดำรัส

3. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา เขียนไม่กระชับ ไม่ชัดเจน ไม่สอดคล้องกัน เช่น

– ควรเขียนให้กระชับ ตรงประเด็นตามหัวข้อให้มากกว่านี้ เรื่องเนื้อหาสาระทางภาษาไทย ตามหลักสูตร 2544 ควรสรุปจะเหมาะกว่านำมาเป็นข้อ ๆ เป็นย่อหน้า ๆ

– เขียนหัวข้อความเป็นมาและความสำคัญของปัญหายาวเกินไป ขาดความกระชับ ไม่ชัดเจนและไม่สอดคล้องกัน การใช้ภาษากวน มีลักษณะเหมือนการนำข้อความมาอ้างอิงต่อ ๆ กันไป ขาดการลำดับความที่ดี

– เนื้อหาและการใช้ภาษาบางแห่งยังขาดความชัดเจน เช่น กล่าวว่าการพัฒนา การเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยทำได้หลายวิธี วิธีหนึ่งคือการพัฒนาชุดกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีหลักการสำคัญคือ เป็นสื่อประเภทสิ่งพิมพ์และกิจกรรมประกอบบทที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา... ข้อความที่ขีดเส้นใต้ยังขาดความชัดเจน

4. ข้อมูลที่นำเสนอกว้างมาก เช่น

– ข้อมูลที่นำเสนอกว้างเกินไปและไม่ตรงประเด็นกับหัวข้อที่ศึกษา

– เขียนกว้างมากไม่ตรงประเด็นหัวข้อวิจัย ไม่ได้ระบุว่า การอ่านและการเขียนคำนี้ประสมสระเสียงสั้นมีความสำคัญต่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างไรและนักเรียนในชั้นนี้มีปัญหาในการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระเสียงสั้นอย่างไร ตารางที่ 1, 2 ต้องสรุปเป็นความเรียง ไม่จำเป็นต้องใส่ตารางในบทนี้

– ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาเขียนกว้างมากไม่ชัดเจน การแต่งกายยี่ห้อ 11 มีความสำคัญต่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างไร

– ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาเขียนไว้กว้างมาก เป็นการกล่าวถึงปัญหาของการอ่านการเขียนของคนไทยทั่วไป ไม่ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำยากและปัญหาของการอ่านเขียนคำยากที่เป็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

– ปัญหา เขียนไม่ตรงประเด็นการตั้งหัวข้อ เขียนกว้างเกินไปเพราะเรื่องของสระมีทั้งสระเดี่ยว สระประสม สระเสียงสั้น สระเสียงยาว

5. ข้อมูลอ้างอิงจำนวนมากไม่ปรากฏในบรรณานุกรม มีลักษณะตัดต่อขาดการเรียบเรียงที่แสดงถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

6. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา เขียนไม่ตรงกับหัวข้อวิจัย เช่น

– ไม่ได้กล่าวถึงความสำคัญและปัญหาการเรียนเรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นที่ศึกษาในการเขียนอธิบายเน้นการอ่านและการคิดเป็นหลักสำคัญ ซึ่งไม่ตรงประเด็นกับหัวข้อวิจัย

7. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาไม่สอดคล้องกับนวัตกรรมการพัฒนา เช่น

– กล่าวไว้ว่า...นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 ครูควรหาวิธีการพัฒนาให้สูงยิ่งขึ้นและสามารถเข้าประกวดกิจกรรมทางวิชาการในระดับกลุ่มและเขตพื้นที่ได้อย่างภาคภูมิใจ...ซึ่งข้อความดังกล่าวไม่สอดคล้องกับนวัตกรรมที่ผู้เสนอขอพัฒนาขึ้น เพราะแบบฝึกทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด เป็นเนื้อหาสาระที่ตรงตามตัวชี้วัดในหลักสูตรเท่านั้น ไม่ได้ช่วยพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแต่อย่างใด

8. การนำเสนอเนื้อหาไม่ต่อเนื่องไม่เชื่อมโยงกัน การเรียงลำดับความแต่ละย่อหน้าไม่เหมาะสม

9. กล่าวถึงความสำคัญของปัญหา โดยขาดข้อมูลและหลักฐานสนับสนุน เช่น

– ผู้เสนอขอระบุว่าสภาพปัจจุบันการเรียนวรรณคดีอยู่ในสภาพวิกฤติเป็นการกล่าวขึ้นมาโดยไม่มีหลักฐานยืนยัน เป็นการกล่าวเพื่อให้เห็นว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้น

10. การพรรณนาสรุปในความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาไม่สอดคล้องและเป็นเหตุเป็นผลกัน

11. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ขาดการสรุปและเป็นการนำข้อความอ้างอิงจากนักวิชาการ มากกล่าวต่อ ๆ กันไปหลายแห่ง ขาดการสรุปถึงความจำเป็นและความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ โดยนำเทคนิค STAD มาใช้กับหนังสืออ่านประกอบดังกล่าว เพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนให้ได้ผล แต่เขียนไว้เพียง 3 – 4 บรรทัดว่าสนใจนำวิธีการดังกล่าวมาใช้พัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนเท่านั้น ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ

วัตถุประสงค์การวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การเขียนวัตถุประสงค์ไม่ถูกต้อง เช่น
 - วัตถุประสงค์ “เพื่อหาประสิทธิภาพการเรียนรู้” ไม่ถูกต้อง
2. กำหนดวัตถุประสงค์ไม่ชัดเจน ไม่ครอบคลุม เช่น
 - วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 2 เสนอการเปรียบเทียบไม่ชัดเจน คือ เสนอผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์ช่วงคะแนน
 - วัตถุประสงค์บางข้อไม่ชัดเจน
 - กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไม่ชัดเจน ไม่สมบูรณ์ ขาดการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่พัฒนา และไม่ได้กำหนดการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อนวัตกรรม แต่มีกระบวนการศึกษาผลความพึงพอใจของนักเรียน
 - วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฯ ที่ผู้เสนอขอพัฒนาขึ้น แต่กำหนดตัวแปรต้นเป็นการเรียนแบบร่วมมือ แบบ ซี ไอ อาร์ ซี ผสมผสานกับวิธีซินเนคติกส์ จึงไม่ชัดเจนว่าจะหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เป็นสื่อ หรือหาประสิทธิภาพของวิธีสอน
 - การเขียนจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ ยังไม่ครอบคลุม ควรเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนด้วย
 - ขาดการกำหนดการหาประสิทธิภาพของสื่อประสมที่ผู้เสนอขอสร้างขึ้น
3. วัตถุประสงค์กับข้อสอบบางข้อไม่สอดคล้องกัน
4. ผลงานวิชาการ ไม่ตอบวัตถุประสงค์ เช่น
 - ผู้เสนอขอระบุในวัตถุประสงค์ข้อแรกว่า เพื่อสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านการเขียนฯ สำหรับสอนซ่อมเสริมกับนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 – 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 แต่ไม่ได้ดำเนินการตามกระบวนการทดสอบในการหาประสิทธิภาพนวัตกรรมแต่อย่างใด ทั้ง ๆ ที่อ้างอิงหลักการและกระบวนการดังกล่าวไว้อย่างชัดเจนบทที่ 2 จึงถือว่าผลงานวิชาการเล่มนี้ ไม่ตอบวัตถุประสงค์ข้อนี้
5. เขียนวัตถุประสงค์กว้าง ไม่ชัดเจน
6. วัตถุประสงค์บางข้อยากต่อการประเมิน เช่น
 - นิสัยรักการอ่าน
7. วัตถุประสงค์ของการวิจัยบางข้อไม่ต้องมี เช่น
 - ไม่ต้องศึกษาแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ เพราะผู้เชี่ยวชาญจะต้องพิจารณาบทเรียนคอมพิวเตอร์อยู่แล้ว ไม่ต้องศึกษาแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญอีก

ขอบเขตการวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ระบุขอบเขตการวิจัย ในแต่ละที่ไม่ตรงกัน เช่น
 - ขอบเขตการวิจัยในบทที่ 1 ระบุว่าทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 แต่บทที่ 3 ระบุเป็นภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550
2. ขอบเขตการวิจัย ไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา เช่น
 - ขอบเขตของการศึกษาขาดการระบุหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551
 - ขอบเขตของการวิจัย ขาดการกำหนดตัวแปรต้น หรือตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม
 - มีข้อความ “ขอบเขตด้านเนื้อหา” ซ้ำกัน แต่ขาดการระบุขอบเขตด้านระยะเวลา
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ต้องกำหนดระยะเวลาให้สัมพันธ์กับกิจกรรมการศึกษาแต่ละขั้นตอน โดยเฉพาะการประเมินโครงการรูปแบบ CIPP การประเมินแต่ละด้าน ต้องกำหนดเป็นช่วง ๆ ตามสภาพของงานและกิจกรรมในโครงการ
4. ขอบเขตของการวิจัย ไม่ถูกต้อง เช่น
 - แผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) ที่ถูกต้องใส่ไว้ในนิยามศัพท์เฉพาะ
 - องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามที่ระบุไว้ต้องสอดคล้องเป็นแนวเดียวกับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำเสนอไว้ในเล่ม
 - กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย ซึ่งวิธีการสุ่มอย่างง่ายมีหลายวิธี ควรต้องระบุวิธีสุ่ม และหน้าอื่น ระบุว่า นักเรียนกลุ่มเดียวกันนี้ ใช้วิธีโดยการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งไม่เป็นแนวเดียวกัน
 - ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย ต้องระบุจำนวนชั่วโมงที่ทดลองสอน การระบุเวลาไว้ในรูปแบบการสอนที่ใช้ในการศึกษาวิจัยไม่เหมาะสม
 - ขอบเขตด้านตัวแปร ระบุไม่ถูกต้อง
 - ขอบเขตของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างต้องอธิบายแยกจากกัน ประชากรเป็นใคร มีจำนวนเท่าไร ส่วนกลุ่มตัวอย่างต้องอธิบายให้ชัดเจนว่าได้มาอย่างไร มีวิธีการสุ่มจากกลุ่มประชากรอย่างไร
 - การกำหนดขอบเขตการวิจัยด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างไม่ถูกต้อง ทั้งกลุ่มตัวอย่างครูและกลุ่มตัวอย่างนักเรียน ต้องจัดเป็นกลุ่มเป้าหมาย ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยเฉพาะนักเรียนระบุว่าจำนวนประชากร 26 คน กลุ่มตัวอย่าง 26 คน เท่านั้น เป็นนักเรียนกลุ่มเดียวกัน ไม่ต้องจำแนกเป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5. ขอบเขตของเนื้อหาเขียนไม่ชัดเจน สับสน เช่น

- แบบฝึกทักษะการเขียนบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 ด้วยการใช้แผนผังความคิด เขียนเหมือนกันทั้ง 3 เล่ม ไม่ระบุว่าเล่ม 1, 2 และ 3 คืออะไร
- ขอบเขตของการรายงานด้านเนื้อหา มีการกำหนดขอบเขตด้านสภาพการอ่านและการประเมินผลโครงการส่งเสริมการอ่านมาไว้ประเด็นเดียวกัน อาจทำให้สับสน

6. ขอบเขตการศึกษาเรื่องประชากรและกลุ่มตัวอย่างไม่ชัดเจน คือ ระบุประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนต่าง ๆ 7 โรงเรียน 8 ห้องเรียน แต่ไม่มีรายละเอียดว่าเกี่ยวข้องกับประชากรเหล่านั้นอย่างไร ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ได้โดยการเลือกแบบเจาะจงก็เป็นนักเรียนในโรงเรียนที่ผู้เสนอขอเสนออยู่

นิยามศัพท์ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. นิยามศัพท์ ไม่ถูกต้อง เช่น

- นิยามศัพท์ในความหมายของนวัตกรรม เป็นสิ่งที่สร้างขึ้น แปลกใหม่นวัตกรรมจึงมิได้หมายถึงโครงการตามที่อธิบายไว้ จึงไม่ถูกต้อง
- คำว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้หมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน...” ให้นิยามเช่นนี้ทำให้เข้าใจยาก แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะพิจารณาจากคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการเรียน
- นิยามของ “ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ” หมายถึง “คะแนนที่ได้จากการทดสอบความเข้าใจเนื้อหาจากบทอ่าน...” การให้นิยามเช่นนี้แสดงว่าผู้เสนอขอขาดความรู้ทางจิตวิทยาการอ่าน เพราะความสามารถทางการอ่านเกี่ยวข้องกับการทำงานของสมองในส่วนของภาษา เด็กจะมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกันขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก ความสามารถทางการอ่านจะวัดได้โดยใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเฉพาะทาง ด้านภาษา โดยอาศัยหลักจิตวิทยาการอ่าน ส่วนการอ่านจับใจความที่มีการพัฒนาฝึกฝนให้นักเรียนอ่านโดยใช้สื่อต่าง ๆ แล้วมีการทดสอบความเข้าใจโดยพิจารณาจากคะแนนที่ได้จะเรียกว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ”
- นิยามศัพท์ “แบบฝึก หมายถึง แบบฝึก...” ไม่ถูกต้อง ต้องอธิบายให้ชัดเจนว่าคืออะไร มีส่วนประกอบอะไรบ้าง
- นิยามศัพท์เฉพาะ “นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้” ตามความหมายที่ให้ไว้นั้น ต้องเรียกว่า “นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา”
- วิธีสอนแบบมาตรฐาน มีวงเล็บคำภาษาอังกฤษ คำว่า “Baste” ที่ถูกต้องเป็น “Basic”

– นิยามศัพท์ “แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย...” ไม่ถูกต้อง และนิยามศัพท์คำว่า แผนการจัดการเรียนรู้ นักเรียน ครูผู้สอนและโรงเรียน ไม่ต้องนิยาม

– นิยามศัพท์ ผลการเรียนรู้ หมายถึง “ความสามารถในการเรียน...” ไม่ถูกต้อง ที่ถูกต้องคือ ผลการเรียนรู้ หมายถึง “คะแนนที่ปรากฏจากการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นเครื่องมือ ในการวัด”

– คำนิยามศัพท์เฉพาะ แบบหัดอ่านพระยาประเสริฐสุนทราศรัย ผู้เสนอขอ กล่าวว่า เป็นบทเรียนที่ผู้เสนอขอสร้างขึ้น แต่จากการนำเสนอน่าจะเป็นการรวบรวมเรียบเรียง และจัดลำดับการฝึกเท่านั้น

– นิยามศัพท์เฉพาะ “นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้” ตามความหมาย ที่ให้ไว้จำเป็นต้องเรียกว่า “นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา”

– คำนิยามศัพท์เฉพาะ คำว่า “ผังความคิด” ให้ความหมายคำว่า “ผังความคิด” แต่ชื่อเรื่อง เนื้อเรื่องใช้ “แผนผังความคิด” ต้องใช้คำให้สอดคล้องกัน

– นิยามศัพท์เฉพาะ คำว่า ประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก 80 ตัวหลังไม่ถูกต้อง

– นิยามศัพท์เฉพาะ คำว่า “แบบวัดความสามารถในด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์” ไม่ถูกต้อง ไม่สมบูรณ์ ระบุเครื่องมือไม่ครบถ้วนตามที่ผู้เสนอขอใช้วัดผล

2. นิยามศัพท์ เขียนไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา เช่น

– หัวข้อนิยามศัพท์ ต้องให้ความหมายของคำว่า “อ่านจับใจความ” ด้วยว่า หมายถึงอะไร โดยเฉพาะคำว่า “ใจความ” มีความหมายว่าอย่างไร การที่จะจับใจความให้ได้นั้นต้องอ่าน หรือใช้วิธีอ่านแบบใด

– ขาดการนิยามของคำว่า “การเริ่มต้นอ่าน” คืออะไร เพราะเป็นคำสำคัญ ที่ปรากฏอยู่ในหัวข้อที่ศึกษา

– การระบุว่าการสอนแบบวงจร 3 วิถี ไม่มีคำอธิบายว่าวงจรคืออะไร วิถีคืออะไร ไม่มีการจัดไว้ในนิยามศัพท์เฉพาะ

– ขาดการนิยามศัพท์เฉพาะ คำว่า “วิธีสอนแบบ 4 ร.” และ “แบบฝึกทักษะ การเขียนคำในมาตราตัวสะกด ชุด ตัวสะกด จดจำง่าย”

– ขาดการนิยามศัพท์ “ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80” และคำว่า “เกณฑ์ การประเมินการเขียนเรียงความ”

– หัวข้อคำในภาษาไทย ไม่มีความหมายและรายละเอียดของคำ และขาดเรื่อง การจัดประเภท และชนิดของคำ

– ขาดการนิยามศัพท์เฉพาะ คำว่า “คุณภาพชุดฝึกพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์” “แบบตรวจประเมินชิ้นงานจากการฝึกพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์” “แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ในระหว่างการทดลอง”

– คำจำกัดความศัพท์ในการวิจัย ต้องให้ความหมายของคำว่า “องค์ความรู้” ด้วย เพราะใช้คำนี้อยู่ตลอด เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจความหมายของคำนี้ให้ตรงกันกับผู้เสนอขอ

– ต้องนิยามคำว่า คำควบกล้ำ ซึ่งเป็นสิ่งที่ศึกษา

3. นิยามศัพท์บางข้อยาวเกินไป เช่น

– หนังสืออ่านเพิ่มเติมและศัพท์บางคำไม่ต้องนิยาม เช่น การทดสอบย่อยท้ายเล่ม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

– นิยามศัพท์เฉพาะ บางคำเขียนให้รายละเอียดเกินความจำเป็น จนเป็นคำอธิบายคำศัพท์มากกว่าจะเป็นคำนิยามศัพท์เฉพาะ

4. นิยามศัพท์ ไม่สมบูรณ์ ไม่ชัดเจน เช่น

– นิยามศัพท์บางคำอธิบายไม่ชัดเจน เช่น อธิบายความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม หมายถึงความรู้สึกเชิงจิตที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียน...” ข้อความที่ขีดเส้นใต้ยังไม่ชัดเจน

– บางคำศัพท์เขียนนิยามไม่ชัดเจน เช่น คำว่า “การพัฒนาชุดการสอน” “แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” คำศัพท์เฉพาะบางคำให้รายละเอียดข้อมูลมาก เกินความจำเป็น เช่น “ประสิทธิภาพ” และคำว่า “ชุดการสอนเรื่องการวิเคราะห์วรรณกรรมและวรรณคดี โดยเน้นทักษะกระบวนการคิดสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3”

– นิยามศัพท์ “แผนการจัดการเรียนรู้” ไม่สมบูรณ์ ไม่ชัดเจน ไม่ได้ระบุถึงนวัตกรรมที่ใช้ประกอบแผน ได้แก่ กิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิค STAD

– การเรียบเรียงความรู้เรื่องคำราชาศัพท์ไม่เป็นระบบชัดเจน คือ ไม่จัดเป็นหัวข้อต่าง ๆ เช่น ความหมายของราชาศัพท์ ที่มาของราชาศัพท์ ประเภทของราชาศัพท์ เป็นต้น ทำให้ขาดความสมบูรณ์

– นิยามศัพท์เฉพาะ คำว่า “ประสิทธิภาพ” “80 ตัวแรก” “80 ตัวหลัง” ไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง ส่วนคำว่า “คำดัชนีประสิทธิผล (E.T.) ต้องเป็น (E.I.)

– นิยามศัพท์ “แผนการจัดการเรียนรู้” ไม่สมบูรณ์ ไม่ชัดเจน ไม่ได้ระบุถึงนวัตกรรมที่ใช้ประกอบแผน ได้แก่ กิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิค STAD

– การเขียนเรียบเรียงไม่ชัดเจนและไม่ถูกต้อง เช่น หน้า 87 ข้อความในบรรทัดที่ 2 “คำราชาศัพท์ในปัจจุบันมีที่มาจากหลาย” แต่ไม่มีคำเพิ่มเติมให้ชัดเจนว่าหลายอะไร ทำให้ขาดความสมบูรณ์ในเนื้อหา

– นิยามศัพท์ ข้อ 1 แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ต้องอธิบายให้ชัดเจนว่ามืองค์ประกอบอะไรบ้าง ที่ผู้เสนอขออธิบายไว้ว่าประกอบด้วย “กิจกรรมเป็นบัตรเนื้อหาสรุปกระต่าย 1 – 5 กิจกรรม ใน 1 ชุด” ลักษณะเช่นนี้เป็นเพียงแบบฝึกหัดมิใช่แบบฝึก เพราะแบบฝึกประยุกต์มาจากบทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Instruction) มืองค์ประกอบที่คล้ายกันคือ 1) แนวคิดหรือข้อสรุปสั้น ๆ ให้นักเรียนศึกษา 2) แบบฝึกหัด 3) เฉลย 4) เกณฑ์การประเมิน 5) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

– นิยามศัพท์เฉพาะ 80 ตัวแรกไม่ชัดเจน

– นิยามศัพท์เฉพาะ คำว่า “แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย” คลุมเครือขาดความชัดเจน

5. คำนิยามศัพท์เฉพาะมีคำที่ไม่จำเป็นต้องนิยามจำนวนมาก เช่น

– นักเรียน กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม เกณฑ์มาตรฐาน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย

– ไม่ต้องนิยามศัพท์บางคำ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนนักเรียน การทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

– นิยามศัพท์ คำว่า “นักเรียน” “โรงเรียน” ไม่ต้องนิยาม

– คำนิยามศัพท์เฉพาะ มีจำนวนมาก คำหลายคำไม่จำเป็นต้องนิยาม เช่น นักเรียน กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม คะแนนก่อนเรียน คะแนนหลังเรียน เป็นต้น

– คำว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่ต้องนิยาม

– ไม่ต้องนิยามคำว่า ครู นักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนและการประเมิน

– นิยามศัพท์เฉพาะ มีการนิยามโดยจำแนกคำว่า “ครู” และ “ผู้บริหาร” แต่ในกลุ่มเป้าหมายและการเก็บรวบรวมข้อมูล การนำเสนอข้อมูล ใช้คำว่า “ครู” เป็นคำรวมมิได้จำแนกเป็นครูกับผู้บริหารจึงไม่เป็นไปตามนิยามศัพท์เฉพาะ

– นิยามศัพท์ ไม่จำเป็นต้องนิยามคำว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” “การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์”

– นิยามศัพท์บางคำไม่จำเป็นต้องนิยาม เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ท่องเที่ยวไปในนิราศพระบาท และสื่อประสม เพราะสื่อประสมไม่ใช่ตัวแปรของงานวิจัยนี้

– คำนิยามศัพท์ ไม่จำเป็นต้องอธิบายคำว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

– นิยามศัพท์ไม่ต้องนิยามคำว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

– นิยามศัพท์คำว่า นักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่จำเป็นต้องนิยาม

– คำว่า การคิดและการอ่านไม่จำเป็นต้องนิยาม

6. นิยามศัพท์ซ้ำกัน เช่น

– ศัพท์คำที่ 4 และ 5 คือ Student Team – Achievement Division (STAD) และการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เป็นเรื่องเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องนิยามซ้ำ

7. ข้อบกพร่องอื่น ๆ เช่น

– การนิยามศัพท์ “ผู้เชี่ยวชาญ” ระบุว่า มีศึกษานิเทศก์ตรวจสอบความเหมาะสมของขั้นตอนในการวัดและประเมินผล แต่ในบทที่ 3 มีเพียงผู้บริหารสถานศึกษาและครู เท่านั้น และระบุจำนวนไม่ตรงกับที่ระบุในนิยามศัพท์เฉพาะ

– คำนิยามศัพท์ รูปแบบการสอนแบบ CIPPA ขั้น P (Process Skill) และขั้น P (Physical Participation) คลาดเคลื่อนจากที่ได้ระบุไว้ในขอบเขตของการวิจัย

– การใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับ การวิเคราะห์ ไม่เป็นแนวเดียวกันทำให้สับสน เช่น บางแห่งใช้ว่า “วิเคราะห์เนื้อหา องค์ประกอบ หลักการ” บางแห่งกล่าวว่า “วิเคราะห์ส่วนประกอบหรือความสำคัญ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ วิเคราะห์หลักการ”

– นิยามศัพท์เฉพาะคำว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ อธิบายว่าในแต่ละแบบฝึกการคิดวิเคราะห์มี 4 ลักษณะ แต่กล่าวไว้เพียง 3 ลักษณะ เท่านั้น

– นิยามศัพท์ของ “แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ” หมายถึง “เครื่องมือที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น...” แสดงว่างานวิจัยเรื่องนี้ได้ทำเพียงคนเดียว แต่ทำเป็นคณะ ดังนั้น ต้องระบุรายชื่อของคณะผู้วิจัยและร้อยละที่แต่ละคนเป็นผู้ดำเนินงานซึ่งรวมทั้งผู้เสนอขอผลงานด้วย

– นิยามศัพท์บางคำนิยามแล้วมีความหมายใกล้เคียงกัน ทำให้สับสน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เขียนไม่ชัดเจน เช่น

– ไม่ได้แสดงอย่างชัดเจนว่านักเรียนได้รับประโยชน์อย่างไร

– ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เขียนไม่ชัดเจน อะไรคือแนวทางที่จะนำไปใช้ประโยชน์ ขาดประธานของประโยค

– ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เขียนไม่ชัดเจน ขาดประธานของประโยค จึงทำให้ไม่เข้าใจ อะไรคือแนวทางที่ได้และจะนำไปใช้

2. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เขียนไม่ครอบคลุม เช่น

– ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับระบุว่าจะเกิดขึ้นกับนักเรียนเท่านั้น แต่ไม่ได้ระบุว่าผู้อื่นที่เกี่ยวข้องจะได้รับประโยชน์อย่างไรบ้าง เช่น ครูภาษาไทย เป็นต้น

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย เขียนไม่ถูกต้อง เช่น

– เขียนโดยไม่มีประธานของประโยค จึงไม่ชัดเจนว่าใครเป็นผู้ได้รับประโยชน์ และประโยชน์นี้จะนำไปพัฒนาได้อย่างไร ไม่ใช่เพียงได้รับหรือรับทราบเท่านั้น

4. ขาดหัวข้อประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ความสำคัญและประโยชน์แตกต่างกัน ประโยชน์จะพิจารณาจากผลการวิจัยได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ส่วนความสำคัญพิจารณาก่อนที่จะเกิดผลการวิจัยก่อนการวิจัยจะเริ่มขึ้น

5. ประเด็นของประโยชน์ที่ได้รับ ข้อ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน สามารถรวมเข้าเป็นข้อเดียวกันได้

6. เรียงลำดับประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

การกำหนดสมมติฐาน ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การตั้งสมมติฐานของการวิจัยไม่ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย ระบุนวัตกรรมต่างชนิดกับที่ระบุในวัตถุประสงค์
3. สมมติฐานเขียนไม่ครอบคลุม ไม่ครบถ้วน
4. เรียงลำดับสมมติฐานไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
5. สมมติฐานของการวิจัย ไม่เรียงลำดับไว้ต่อจากจุดมุ่งหมายของการวิจัย และเขียนให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการวิจัยตามที่กำหนดไว้

6. สมมติฐานของการวิจัย ใช้ค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นวิธีที่ไม่เหมาะสม ที่ถูกต้องเปรียบเทียบกับค่าที (t-test)

7. สมมติฐานของการศึกษา เขียนเป็นประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ตัวแปร ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. กำหนดตัวแปรไม่ครบถ้วน เช่น
– ขาดการกำหนดตัวแปรต้น ตัวแปรตาม
– ตัวแปรอิสระ กำหนดไม่ครบ ขาดตัวแปรอิสระของกลุ่มควบคุม
– กำหนดตัวแปรต้นไม่ครบ ขาดตัวแปรต้นของกลุ่มควบคุม
2. ระบุตัวแปรต้นไม่ชัดเจน ขาดการระบุเนื้อหาสาระการเรียนรู้การเขียน
เรียงความ

3. การกำหนดตัวแปรตามไม่ถูกต้อง เช่น
 - ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนการสอนมิใช่ตัวแปรตาม
4. ตัวแปรที่ศึกษา การอธิบายตัวแปรต้นตัวที่ 2 ไม่ถูกต้อง และตัวแปรตามเขียนไม่ชัดเจน
5. เขียนตัวแปรต้นและตัวแปรตามไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ความสำคัญของการวิจัย เขียนเป็นประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
2. วิธีการเขียนขาดประธานของประโยค ทำให้ไม่เข้าใจว่าใครจะเป็นผู้ได้ประโยชน์

บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ไม่ได้ศึกษาจากต้นฉบับจริง แต่ใช้วิธีอ้างต่อจากผู้อื่นหลายแห่ง และอ้างจากบุคคลซ้ำ ๆ กันหลายแห่ง
2. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องหลายฉบับไม่เกิน 10 ปี เช่น
 - นำเสนอเอกสาร ปี พ.ศ. 2521, พ.ศ. 2526 และ พ.ศ. 2533 เป็นต้น
 - งานวิจัยต่างประเทศมีหลายเรื่องเกิน 10 ปี เช่น Allen (1998) lee (2000) Kurubacak (2000)
 - เรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักการอ่านล้าสมัยมาก เช่น สุขุม เฉลยทรัพย์ (2530) นอกจากนี้ยังมีข้อมูลอื่น ๆ อีกที่ล้าสมัย
 - งานวิจัยต่างประเทศบางเรื่องเก่า 20 กว่าปีขึ้นไป เช่น Broom head (1987) Bolt (1992) และอื่น ๆ งานวิจัย 10 ปีก็ถือว่าล้าสมัยแล้ว
 - เอกสารเกี่ยวกับสื่อประสมล้าสมัยมาก เช่น ระมิด ฝ่ายริย์ (2521) ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523) และอื่น ๆ ซึ่งส่วนมากเกิน 10 ปีขึ้นไป
 - เอกสารที่เกี่ยวกับการอ่าน ส่วนมากล้าสมัย เช่นเดียวกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ สุนันท์ สังข์อ่อง ไม่ใช่ สุนันท์ สังข์อ่อน
3. การศึกษาเอกสารไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา เช่น
 - ขาดเรื่องจิตวิทยาการอ่าน ส่วนข้อมูลที่น่าเสนอเกี่ยวกับการอ่านส่วนมากล้าสมัยเกิน 10 ปีขึ้นไป เพราะการอ่านเปลี่ยนแปลงทุกวันมีข้อมูลใหม่ ๆ อยู่เสมอ ต้องติดตามและต้องนำเสนอข้อมูลที่ทันสมัยและต้องไม่เกิน 10 ปี แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา

นิสัยรักการอ่านต้องชี้แจงให้เข้าใจว่าทฤษฎีเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้อย่างไร มิใช่นำเสนอเฉพาะแนวคิดและทฤษฎีเท่านั้น

- งานวิจัยในประเทศ นำเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 – ระดับปริญญาตรี ขาดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3)

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหลายเรื่องนำมาเฉพาะบทคัดย่อ ทำให้ขาดข้อมูลสำคัญ

ในการวิจัยบางประเด็น

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องบางเรื่องเป็นบทคัดย่อ บางเรื่องข้อมูลการวิจัยไม่ครบถ้วน

ทำให้ไม่น่าเชื่อถือ

- ขาดข้อมูลสำคัญ คือ การสอนนักเรียนที่เริ่มต้นอ่านขาดจิตวิทยาการอ่าน

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษาของเด็กเริ่มต้นอ่าน

- ไม่มีงานวิจัยต่างประเทศสนับสนุน

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำผลงานวิจัยมาเพียงบทคัดย่อทำให้ขาดข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยหลายประเด็น

การวิจัยหลายประเด็น

- ขาดการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่เกี่ยวข้องที่มีความสำคัญต่อการวิจัย เช่น

ความรู้/แนวคิดเกี่ยวกับคำควบกล้ำ ปัญหาการอ่าน – การเขียนคำควบกล้ำ มีแต่สาเหตุการเขียนสะกดคำผิดตามที่อ้างถึงหน่วยศึกษานิเทศก์ สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ อัจฉรา ชิวพันธ์ (เขียนผิดเป็นอฉรา) บันลือ พุกพะวัน ทั้งหมดไม่ได้ศึกษาจากต้นฉบับ ใช้การอ้างจากเว็บไซต์

- ไม่มีข้อมูล สารสำคัญที่ช่วยในการวิจัย เช่น การเขียนสร้างสรรค์เป็นข้อมูลเรื่องความคิดสร้างสรรค์ เมื่อศึกษาหัวข้อการเขียนสร้างสรรค์ก็เรียบเรียงสับสนทำให้หัวข้อการวิจัยไม่ชัดเจน

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาและสรุปมาจากแหล่งข้อมูลเพียงหน้าเดียว

ไม่ได้ศึกษาทั้งเรื่อง

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บางเรื่องมีรายละเอียดน้อยเกินไป

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต้องศึกษาทั้งเล่ม จากตัวเล่ม มิใช่ศึกษาบทคัดย่อ

หรืออ้างอิงเอกสารมา 1 หน้า

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต้องศึกษาทั้งเล่ม มิใช่เฉพาะหน้าที่อ้างอิง มีงานวิจัย

หลายเรื่องไม่ระบุชื่อสถานที่หรือชื่อโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างและจำนวนนักเรียน

- ขาดเอกสารที่เกี่ยวข้อง เทคนิคการสอนซ่อมเสริมอ่านและเขียน

– บทที่ 2 สิ่งที่ขาดหายไป คือ วิธีการอ่านมีหลายวิธี ได้แก่ อ่านปกติ อ่านเร็ว อ่านละเอียด อ่านคร่าว ๆ และอ่านสำรวจ แต่ละวิธีอ่านอย่างไรต้องอธิบาย นอกจากนั้นยังขาดการตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีการอ่านและรูปแบบการอ่าน

– ขาดการนำเสนอข้อมูลการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

– งานวิจัยที่เกี่ยวข้องขาดความสมบูรณ์ เนื้อหาที่นำมาหลายรายการยังขาดข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัย

– ขาดงานวิจัยต่างประเทศสนับสนุน

– งานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่มีการศึกษาเรื่องการสอนแบบร่วมมือจากต่างประเทศ

4. นำเสนอเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา เช่น

– งานวิจัยที่เกี่ยวข้องควรเน้นเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานที่ศึกษาโดยเฉพาะ

– หัวข้อบางหัวข้อ เช่น การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก เป็นต้น ไม่เกี่ยวข้องกับรายงานเรื่องนี้ไม่จำเป็นต้องรายงาน

– หัวข้อแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ เนื้อหาไม่เกี่ยวข้องกลายเป็นเรื่องความต้องการของคน แรงจูงใจ ความคาดหวัง ไม่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ และไม่มีทฤษฎีที่เชื่อมโยงกับความพึงพอใจ อธิบายถึงทฤษฎีต่าง ๆ เช่น ทฤษฎีของ Maslow Alderfer เป็นต้น เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้อย่างไร ไม่ได้อธิบาย

– หัวข้อความหมายของเพลง ข้อความที่นำมาจาก ดวงเดือน จิตอารีย์ เป็นเรื่องประโยชน์ของการใช้เพลงต่อการจัดการเรียนรู้ ส่วนหน้าอื่น ข้อความของศรีอัมพร ประทุมพันธ์ เป็นเรื่องความสำเร็จของเพลงซึ่งไม่ตรงตามหัวข้อที่กำหนดไว้

– งานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่สอดคล้องกับเรื่องที่ศึกษา

– การออกแบบผลสะท้อนย้อนกลับ (Backward design) ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่องนี้ไม่ต้องนำมาใส่ แต่ถ้าคิดว่าเกี่ยวข้องต้องเขียนอธิบายชี้แจงว่าเกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกเรื่องชนิดของคำอย่างไรบ้าง

– การเรียนรู้แบบร่วมมือ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่องนี้เช่นเดียวกัน แม้ในแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมจะมีการแบ่งกลุ่ม แต่ก็เป็นแค่การแบ่งกลุ่มโดยทั่วไป ไม่ได้ใช้หลักของการเรียนรู้ร่วมมือ

– หัวข้อกระบวนการเรียนรู้ และหัวข้อการสอนที่เน้นกระบวนการ ทั้งสองหัวข้อนี้เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอย่างไร ถ้าไม่เกี่ยวข้องก็ไม่จำเป็นต้องใส่

– หัวข้อจิตวิทยาการอ่าน แต่ข้อมูลที่นำเสนอภายใต้หัวข้อนี้เป็นความสนใจในการอ่านหนังสือประเภทต่างๆ ตามวัยของนักเรียน จิตวิทยาการอ่านจะเกี่ยวข้องกับอวัยวะที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ได้แก่ สมอ ตา และหู

– เนื้อหาบางส่วนไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำ

– การนำเสนอข้อมูลความรู้จากการศึกษาค้นคว้าไม่ตรงประเด็น เช่น หัวข้อความหมายของการอ่าน แต่รายละเอียดที่เสนอเป็นเรื่องอื่น

– งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่นำมาเป็นงานวิจัยของสาระการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ผู้เสนอขอต้องนำงานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทยตามหลักหัวข้อที่ศึกษา นอกจากนั้นเป็นการนำเนื้อหาแต่ละรายการมาสั้น ๆ เพียง 4 – 5 บรรทัด เป็นส่วนใหญ่ จึงยังขาดความสมบูรณ์

– งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่วนมากเป็นเรื่องทางคณิตศาสตร์

– การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี โดยเฉพาะงานวิจัยในประเทศไม่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทย

– งานวิจัย ไม่ตรงประเด็นกับชื่อเรื่องที่ศึกษา อีกทั้งยังไม่ระบุจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง บางเรื่องไม่ระบุสถานศึกษาของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5. การศึกษาเอกสาร งานวิจัย ไม่ชัดเจน เช่น

– So and Kong (2007) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นใด ใช้วิธีสอนแตกต่างกันอย่างไร ส่วน Martin and Klein (2008) ไม่ระบุกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนกี่คน ทำที่ไหน งานวิจัยที่ล้ำสมัยและไม่ชัดเจน หากนำมาใช้ในการอ้างอิงจะทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ

– งานวิจัยต่างประเทศ มี 4 เรื่อง ไม่ชัดเจนทุกเรื่อง บางเรื่องไม่ระบุนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เช่น งานวิจัยของ Chard and Osborn (1999) ส่วนอีก 3 เรื่อง คำอธิบายวกวน ไม่ชัดเจนโดยเฉพาะเครื่องมือ วิธีดำเนินการ ตลอดจนผลการวิจัย

– งานวิจัยที่เกี่ยวกับคาราโอเกะ ณพล อิศรานนท์ (2549) ให้ข้อมูลไม่ชัดเจน เพราะไม่ได้ระบุว่าศึกษาที่โรงเรียนใด กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเท่าใด

– การอ่าน ควรกำหนดหัวข้อให้ชัดเจนว่าอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจ เพราะมีหลักการที่ต่างกัน

– งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหลายเรื่องไม่ชัดเจน ไม่ระบุชื่อสถานศึกษา จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

– การกำหนดหัวข้อหลัก หัวข้อรอง ไม่ชัดเจน

– งานวิจัยในประเทศไม่มีความชัดเจนทุกเรื่อง ทำวิจัยที่ไหน ไม่ระบุสถานศึกษาและจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใส่เฉพาะผลการวิจัยเท่านั้น

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศไม่ชัดเจน ไม่ระบุสถานศึกษาและจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังเช่น ขวัญทอง จันทฤทธิ์ (2542) นัชนี บุรณะ (2549) สิทธิพร เพียงแก้ว (2549) เสาวนีย์ แถวนาชุม (2550) และอื่น ๆ
 - งานวิจัยต่างประเทศ มีจำนวน 2 เรื่อง และไม่ชัดเจนทั้งสองเรื่อง ว่าทำกับใครที่ไหน ใช้วิธีการวิจัยอย่างไร ไม่มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ชัดเจน
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่วนมากไม่ได้ระบุจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่ระบุชื่อสถานศึกษา เช่น เกศินี บุรณกิจ (2546) อวรรณ ทองเพิ่ม (2548) พนัส สุขหนองบึง (2548) พิกุล ภูมิแสน (2549) และอื่นๆ อีกหลายเรื่อง
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องบางเรื่องก็นำมายังบกพร่องด้านข้อมูลการวิจัยหลายรายการ และยังขาดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากต่างประเทศ
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เขียนไม่ชัดเจน บางเรื่องไม่ระบุชื่อสถานศึกษา จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เช่น พรสวรรค์ จรัสรุ่งชัยสกุล (2547) มยุรี บุญเยี่ยม (2545) สมจิตร เพชรผา (2544) และอื่น ๆ บางเรื่องล้ำสมัยเกิน 10 ปี เช่น นุชลดา ส่องแสง (2540) สำราญ คำอ้าย (2539) และอื่น ๆ ส่วนงานวิจัยต่างประเทศมี 2 เรื่อง นอกจากล้ำสมัยแล้วยังไม่ชัดเจนว่าทำที่ไหน กับใคร กลุ่มตัวอย่างอยู่ชั้นใด มีจำนวนเท่าใด และศึกษาในประเทศใด
 - การคิดวิเคราะห์ การนำเสนอไม่ชัดเจนและไม่ละเอียด หัวข้อย่อยคือทักษะการคิด เป็นการนำมากล่าวลอย ๆ และลักษณะคล้ายความหมายหรือคำจำกัดความแต่ผู้เสนอขอไม่ได้ระบุว่าเป็นความหมายหรืออย่างไรแน่ชัด แต่หัวข้อต่อไปคือ ความหมายของการคิดวิเคราะห์ มีลักษณะย่นย่อเพราะน้อยเกินไป
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บางเรื่องไม่ชัดเจน ไม่ระบุจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่ระบุชื่อสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง
 - การกำหนดวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องไม่ชัดเจน ไม่ควรรวมเรื่องนิทานพื้นบ้านและเศรษฐกิจพอเพียงไว้ด้วยกัน
 - ทฤษฎีการเรียนรู้หากไม่มีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของงาน ไม่จำเป็นต้องนำเสนอ
6. ขาดการสังเคราะห์ข้อความ เช่น
- ความสามารถในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้นำหลักสูตรแกนกลางภาษาไทยมาเสนอไว้โดยมิได้เรียบเรียงด้วยตนเอง แม้แต่ภาษาต่างประเทศก็นำมาเสนอไว้ด้วย
7. การนำเสนอเอกสาร ขาดการสรุป และเชื่อมโยงมาสู่สิ่งที่ศึกษา เช่น
- หัวข้อหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องสรุปเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องในการอ่านของนักเรียนชั้นที่ศึกษา ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการวิจัยไม่ต้องใส่

- การสอนอ่านจับใจความต้องนำเสนอเฉพาะในส่วนที่นำไปใช้กับนักเรียน
ชั้นที่ศึกษาได้อย่างแท้จริง ข้อมูลที่เสนอไว้ไม่ได้ระบุชัดเจน เป็นการกล่าวโดยทั่วไป
- การทบทวนวรรณกรรม ในบทนี้ต้องสรุปให้ตรงประเด็นกับหัวข้อวิจัย ต้องสรุป
เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทย ชั้นที่ศึกษา
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาเฉพาะหน้า ไม่ได้สรุปให้เห็นวัตถุประสงค์และ
วิธีการวิจัย ขอบเขตการวิจัย

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่นำมาเป็นงานวิจัยของสาระการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ
ผู้เสนอขอต้องนำงานวิจัยที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทยตามหลักหัวข้อที่ศึกษา นอกจากนั้น
เป็นการนำเนื้อหาแต่ละรายการมาสั้น ๆ เพียง 4 – 5 บรรทัด เป็นส่วนใหญ่ จึงยังขาดความสมบูรณ์

- ขาดการเขียนเชื่อมโยงจากสิ่งที่ศึกษาไปสู่งานที่จัดทำ

8. การสรุป ไม่ถูกต้อง เช่น

- สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ต้องสรุปประเด็น
ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนชั้นที่ศึกษา เท่านั้น ระดับชั้นอื่นไม่ต้องใส่
- การตรวจเอกสาร ในบทนี้ต้องสรุปให้ตรงประเด็นเกี่ยวกับการแต่ง
กาพย์ยานี 11 องค์ประกอบอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้อง ไม่จำเป็นต้องใส่ เอกสารเกี่ยวกับการเขียน ต้องใส่
ให้ตรงประเด็น คือ การเขียนกาพย์ยานี 11 ส่วนอื่น ๆ ไม่ต้องใส่ ส่วนเอกสารเกี่ยวกับการเขียนกาพย์
ใส่เฉพาะส่วนที่เป็นกาพย์ยานี 11 ส่วนกาพย์ชนิดอื่น ๆ ไม่ต้องใส่ เทคนิคหรือกลวิธีในการแต่งกลอน
ไม่ต้องใส่เพราะไม่ได้เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย
- การเขียนสรุปท้ายบทที่ 2 เนื้อหาที่เขียนสรุปไม่ถูกต้องไม่เป็นไปตาม
ลักษณะการเขียนเชื่อมโยงจากการศึกษาเอกสารไปสู่การทำวิจัย

9. การเรียบเรียงไม่เป็นระบบ ไม่ชัดเจน เช่น

- การเรียบเรียงงานวิจัย ต้องเขียนเรื่องละ 1 ย่อหน้า และมีประเด็นทำนอง
เดียวกัน
- การเรียบเรียงต้องเน้นให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง
- การเรียบเรียงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่ถูกต้อง มีการเขียนข้อมูลมากกว่า 1 ย่อหน้า
บางเรื่องมีข้อมูลจำนวนมาก บางเรื่องมีข้อมูลน้อย ขาดความสมดุล
- การลำดับเนื้อหาควรจัดเป็นระบบหัวข้อจากหัวข้อใหญ่เป็นหัวข้อย่อย
- ขาดการเรียบเรียงที่ดี เป็นเพียงการนำข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้ามาวางไว้
มีมากบ้าง น้อยบ้าง มีทั้งที่สรุปและไม่สรุป
- เรียบเรียงไม่ชัดเจน การกำหนดหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยไม่ชัดเจน

- เนื้อหาที่เรียบเรียงแต่ละหัวข้อมีปริมาณน้อย
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเขียนไม่ชัดเจน ไม่ได้ระบุชื่อสถานศึกษาและไม่ได้ระบุจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีแต่หัวข้อการวิจัยกับผลการวิจัย
 - งานวิจัยต่างประเทศซึ่งมีตัวอย่างต่างๆรวมทั้งชื่อภาษาอังกฤษอ่านแล้วไม่เข้าใจว่ามีความหมายว่าอย่างไร
 - นำเสนอข้อมูลเรื่องทฤษฎีการเรียนรู้แบบต่อเนื่องอย่างคลุมเครือ และเขียนคำภาษาอังกฤษผิดทุกข้อหลายแห่ง คือ คำว่า “Law” เขียนเป็น “Low”
 - การเรียบเรียงความรู้เรื่องคำราชาศัพท์ไม่เป็นระบบชัดเจน คือ ไม่จัดเป็นหัวข้อต่าง ๆ เช่น ความหมายของราชาศัพท์ ที่มาของราชาศัพท์ ประเภทของราชาศัพท์ เป็นต้น ทำให้ขาดความสมบูรณ์
 - การเรียบเรียงยังขาดการกำหนดหัวข้อใหญ่และข้อย่อยที่ชัดเจนและเป็นระบบ
 - การวิจัยผลการพัฒนาทางการศึกษาไม่ได้ศึกษาค้นคว้า นำเสนอเป็นระบบหรือเป็นข้อ ๆ คือ ความหมายของการวิจัย ความสำคัญของการวิจัย ประเภทการวิจัย เป็นต้น การพัฒนาทางการศึกษาก็เช่นเดียวกัน ขาดรายละเอียดที่เป็นระบบ
 - การเรียบเรียงไม่เป็นระบบ
 - การเรียบเรียงต้องกำหนดฟังก์ชันหลักและหัวข้อย่อยที่เป็นระบบชัดเจน
 - การเรียบเรียงยังขาดการกำหนดหัวข้อใหญ่และข้อย่อยที่ชัดเจนและเป็นระบบ
10. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ. 2525 และ ปี พ.ศ. 2539 เลิกใช้นานแล้ว ปัจจุบันใช้ปี พ.ศ. 2542
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่ได้ศึกษาจากวิจัยฉบับสมบูรณ์ เช่น
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องศึกษาจากบทคัดย่อเท่านั้น
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต้องศึกษาทั้งเล่ม มิใช่เฉพาะหน้าที่อ้างอิง จึงไม่ต้องระบุเลขหน้าเอกสาร
 - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทุกเรื่องศึกษาจากบทคัดย่อ มีหลายเรื่องที่ไม่ระบุชื่อสถานที่หรือชื่อโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ไม่น่าเชื่อถือ
 - การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ศึกษาจากบทคัดย่อ มีหลายเรื่องไม่ระบุชื่อโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
 - งานวิจัยที่ศึกษาจากฉบับสมบูรณ์ต้องศึกษาทั้งเล่ม ไม่ต้องอ้างเลขหน้าเอกสารงานวิจัย

– งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมิได้ศึกษาจากวิจัยฉบับสมบูรณ์แต่ศึกษาจากบทคัดย่อ ไม่เหมาะสม เพราะจะไม่ได้ข้อมูลหรือข้อความรู้แต่ประการใด ตำแหน่งทางวิชาการระดับนี้จะต้องศึกษาไปถึงข้อมูลปฐมภูมิ นอกจากนั้นวิธีเรียบเรียงการวิจัยที่เกี่ยวข้องยังไม่ถูกต้องเพราะมีแต่ชื่อเรื่อง กับผลการวิจัยเท่านั้น ไม่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อ่าน

12. การอ้างอิง มีข้อบกพร่อง เช่น

– บางรายการเขียนไม่ถูกต้อง บางรายการอ้างจากวิทยานิพนธ์ ไม่ใช่ผู้ที่ศึกษา โดยตรงการลำดับหัวข้อแต่ละประเด็นไม่เป็นระบบ

– เนื้อหาบางเรื่องไม่มีการอ้างอิง
– การอ้างอิงบางรายการค่อนข้างเก่าล้าสมัย เกิน 10 ปีขึ้นไป
– คำอธิบายชนิดของคำ ได้แก่ คำสรรพนาม คำบุพบท ขาดการอ้างอิง และมีส่วนที่ไม่ถูกต้อง

– การอ้างอิงในแต่ละหัวข้อย่อย นิยมอ้างเพียงคนเดียว
– การอ้างอิงต้องอ้างผู้ที่เป็นนักวิชาการที่เชี่ยวชาญโดยตรงไม่ควรอ้างจากผู้ทำ

วิทยานิพนธ์

- การอ้างอิงสื่อออนไลน์ ต้องคัดเลือกว่าน่าเชื่อถือ
- การอ้างอิงมีการอ้างซ้ำ ๆ กัน
- การเขียนทับศัพท์ชื่อชาวต่างประเทศไม่ถูกต้อง
- การเรียบเรียงบางแห่งไม่มีการอ้างอิง
- การอ้างอิงหลายรายการไม่มีในบรรณานุกรม
- การอ้างอิงไม่มีการใส่เลขหน้า
- ต้องอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล บางตอนที่สำคัญผู้เสนอขอมิได้คิดเอง

ต้องอ้างอิงด้วย

13. ผู้เสนอขอมิได้ศึกษาไปถึงข้อมูลปฐมภูมิ แต่ใช้วิธีการอ้างต่อจากผู้อื่น

14. การเลือกใช้คำไม่เหมาะสม เช่น การใช้คำสรรพนาม “ท่าน” แทนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ที่ถูกต้องใช้คำว่า “พระองค์ หรือพระองค์ท่าน” เป็นต้น

15. การใช้ศัพท์เฉพาะ ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงตามหลักวิชาการ เช่น พยัญชนะที่นักเรียนเห็นจะแยกเป็นสามส่วนคือ อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ เมื่อนำมาแยกเขียนเพิ่มเติมจะได้เป็นอักษรนำ อักษรตาม คำว่า “อักษรตาม” คืออะไร เป็นศัพท์เฉพาะจากตำราเล่มใด ต้องอ้างอิง

16. การกำหนดหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อยไม่เป็นระบบ

17. หัวข้อที่ปรากฏในตอนต้น ไม่ตรงกับเนื้อหาข้างใน เช่น

– “วิธีสอนภาษาไทย” แต่ในเนื้อหาเป็น “การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย”

18. ระบุปี พ.ศ. ไม่ถูกต้อง เช่น

– งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและงานวิจัยเกี่ยวกับการฝึก
 วิจารณ์งานอื่น ๆ เป็นงานวิจัยที่ระบุปี พ.ศ. ไม่ถูกต้อง

19. ผู้เสนอขอขาดความรู้เรื่องการวิเคราะห์ วรรณคดี และวรรณกรรม เช่น

– การวิเคราะห์หาคุณภาพนวนิตรกรรม เป็นการประเมินโดยรวม ทั้ง 7 นวนิตรกรรม
 ประเด็นการประเมินกว้าง ๆ ไม่เจาะจงเฉพาะนวนิตรกรรมแต่ละเรื่อง และประเด็นการประเมิน
 ทั้งของผู้เชี่ยวชาญกับของนักเรียน ไม่แตกต่างกัน ทำให้ผลที่ได้ไม่น่าเชื่อถือ

– ไม่มีร่องรอยหลักฐานที่แสดงถึงการวิเคราะห์แบบทดสอบและการวิเคราะห์
 ประสิทธิภาพของนวนิตรกรรมอย่างเป็นรูปธรรม

– นำเสนอเอกสารมากถึง 70 หน้า โดยขาดการวิเคราะห์ สังเคราะห์เฉพาะ
 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยที่ทำ

– การค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องค้นคว้าได้ละเอียดแต่ไม่ได้นำไปใช้
 วิเคราะห์ในบทหลัง

20. บทที่ 2 ยาวมากเกินไป ตั้งแต่หน้า 12 – 163 การเรียนแบบร่วมมือเป็นหัวใจ
 ของเรื่องแต่นำเสนอไว้ เพียงแค่ 10 หน้าเท่านั้น

21. การเขียนเรียบเรียงความรู้ ส่วนใหญ่ไม่มีสำนวนภาษาของผู้เสนอขอ มีแต่
 การนำข้อมูลมาอ้าง ขาดการกล่าวนำการเชื่อมโยงเนื้อความ ข้อมูลบางแห่งคลุมเครือมาก

22. ซื้อมาไม่ถูกต้องและเอกสารประกอบการค้นคว้าที่ปรากฏในบทที่ 2 ส่วนมาก
 เก่าเกินไป เนื้อหาหลายเรื่องมีการพัฒนาอยู่ตลอด แต่ผู้เสนอขอไม่ใช้เอกสารที่เป็นปัจจุบัน

23. หัวข้อบางหัวข้อไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ศึกษา วัตถุประสงค์ต้องการ
 สร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน แต่บทที่ 2 เสนอบทความที่เกี่ยวข้องเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม

24. การศึกษาทั้งเอกสารและการวิจัยไม่กว้างขวางเท่าที่ควร เพราะเรื่องการเรียนรู้
 แบบร่วมมือ มีชาวต่างประเทศเขียนไว้มาก แต่ที่เสนอมาเป็นเพียงแค่ของไทยแปลมา

25. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ไม่ควรนำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพระราชดำรัสของ
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาใช้

26. การเรียบเรียงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องไม่ตรงประเด็นกับหัวข้อวิจัย เพราะมี
 การนำเรื่องราวที่ไม่เกี่ยวข้องมาใส่ไว้หลายเรื่อง ต้องตัดออก เพราะไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์
 ในการอภิปรายผลหรือวิเคราะห์ข้อมูล เช่น การอ่าน ความหมายของการอ่าน ทฤษฎีการอ่าน

จุดมุ่งหมายของการอ่าน ความสำคัญของการอ่าน ปัญหาของการอ่าน หลักการและแนวในการสอน เป็นต้น

27. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง หากอ้างไว้ต้องนำไปใช้ ถ้าไม่ได้นำไปใช้ก็ไม่ต้องนำมาอ้าง

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การเขียนประชากรไม่ครบถ้วน
2. จำนวนนักเรียนและกลุ่มเป้าหมายที่ระบุในแต่ละหน้า ขัดแย้งกัน
3. การเลือกแบบเจาะจง ทำให้ไม่สามารถใช้ $t - test$ ได้
4. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองไม่ถูกต้อง
5. การกำหนดประชากรไม่ชัดเจน เช่น
 - กำหนดประชากรว่าเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่ไม่ระบุว่า มีโรงเรียน

จำนวนเท่าใด แต่ระบุกลุ่มตัวอย่างว่ามาจากโรงเรียนเพียง 2 โรงเรียน โรงเรียนละ 16 คน แต่ไม่ได้ระบุว่าเลือกเฉพาะ 2 กลุ่มที่มีความสามารถในการใช้ภาษาเท่ากัน แต่ระบุว่าใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งไม่มีเหตุผลในการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ชัดเจน

6. การเรียบเรียงไม่ชัดเจน เช่น
 - การอธิบายกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่ถูกต้อง
7. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำนวนไม่เท่ากัน เช่น
 - กลุ่มทดลอง มีจำนวน 43 คน กลุ่มควบคุม จำนวน 42 คน เป็นนักเรียน

ปีการศึกษา 2551

8. การใช้คำไม่ถูกต้อง เช่น
 - โรงเรียนมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพียง 1 ห้อง จำนวน 21 คน จึงถือว่าทั้งหมดเป็นประชากร หัวข้อกลุ่มตัวอย่างจึงไม่ต้องมี เพราะไม่ได้มีการสุ่มนักเรียน ต้องใช้ว่า “กลุ่มเป้าหมาย”

- ใช้คำว่า “กลุ่มตัวอย่าง” ไม่ถูกต้อง ต้องใช้ว่า “ประชากร” หรือ “กลุ่มเป้าหมาย” เพราะมีนักเรียนเพียง 1 ห้องเรียน ไม่ใช่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง

9. วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างไม่ถูกต้อง เช่น

- กลุ่มตัวอย่างได้จากการจับสลากเป็นกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยผู้เสนอขอไม่ได้ตรวจสอบพื้นฐานความรู้ความสามารถเดิมของนักเรียน ทำให้ผลที่ได้ไม่น่าเชื่อถือ

- การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบจับฉลากเป็นวิธีที่ไม่เหมาะสม เพราะไม่ได้ตรวจสอบพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนทดลองใช้นวัตกรรม

10. อธิบายวิธีสุ่มตัวอย่างไม่ชัดเจน เช่น
 - สุ่มอย่างไร จับสลากอย่างไร
 - ระบุประชากรและกลุ่มตัวอย่างไม่ชัดเจน และไม่ระบุวิธีได้มาของกลุ่มตัวอย่าง
11. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกัน จึงไม่ต้องแยกรายงานหรือสุ่มตัวอย่างโดยวิธีเจาะจงให้รายงานกลุ่มเดียว เรียกว่า กลุ่มเป้าหมาย
12. ใช้ N เป็นสัญลักษณ์แทนกลุ่มตัวอย่างไม่ถูกต้อง ที่ถูกต้องใช้ n เพราะ N เป็นสัญลักษณ์แทนประชากร
14. ขาดการระบุวิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง
15. ระบุประชากรและกลุ่มตัวอย่างแต่ละแห่งไม่ตรงกัน เช่น
 - จำนวนนักเรียนและกลุ่มเป้าหมายที่ว่าปีการศึกษา 2554 จำนวน 123 คน
 - ขัดแย้งกับในที่อื่น ๆ ที่ระบุว่ามึนักเรียน จำนวน 59 คน
 - จำนวนนักเรียนในแต่ละแห่งไม่เท่ากัน ระบุจำนวน 7 คนบ้าง 5 คนบ้าง
16. การกำหนดนักเรียนเป็นกลุ่มทดลอง 5 คน กลุ่มควบคุม 17 คน จำนวนต่างกันมาก โดยไม่ได้ตรวจสอบวัดผลความรู้ความสามารถพื้นฐานเดิมของนักเรียนก่อนการจัดกลุ่ม ทำให้ผลการเปรียบเทียบที่ได้ไม่น่าเชื่อถือ
17. กำหนดนักเรียนในโรงเรียนเขตพื้นที่เป็นประชากรซึ่งไม่เหมาะสม ถ้ามีนักเรียนเพียงห้องเรียนเดียวใช้เป็น “กลุ่มเป้าหมาย” ได้
18. ระบุประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน แต่ไม่ระบุให้ชัดเจนว่าได้ดำเนินการกับประชากรอย่างไร
19. ประชากรกับกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนต่างโรงเรียน จึงไม่จำเป็นต้องระบุประชากรส่วนกลุ่มตัวอย่างให้ใช้ว่า “กลุ่มเป้าหมาย”
20. กลุ่มประชากรที่กำหนดไม่ชัดเจน กว้างเกินไป
21. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างไม่ชัดเจน เช่น
 - ประชากรจำนวนเท่าไร กลุ่มตัวอย่างจำนวนเท่าไร ได้มาอย่างไร

วิธีดำเนินการวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. วิธีการวิจัยและการเสนอผลไม่เหมาะสม เช่น
 - เสนอผลการพัฒนานวัตกรรมว่า “ผลการพัฒนานวัตกรรมที่ได้จากการร่วมประชุมระดมความคิดจากผู้ร่วมสร้างนวัตกรรม คือ ผู้บริหาร ครู กรรมการสภานักเรียน

และผู้ปกครอง เพื่อนำมาพัฒนานิสัยรักการอ่าน ผลไม่ใช่นวัตกรรม แต่เป็นโครงการอบรม มีโครงการอบรมผู้ปกครองร่วมพัฒนา นิสัยรักการอ่าน โครงการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และ โครงการค่ายรักการอ่าน

- การสอนซ่อมเสริมจะไม่สอนนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ เช่น กลุ่มตัวอย่างมีถึง 24 คน แต่จะซ่อมเสริมเป็นกลุ่มเล็ก จำนวน 10 - 15 คน จึงจะดูแลแต่ละคนและช่วยเหลือได้เต็มที่ นอกจากนั้นการสอนซ่อมเสริมต้องสอนในแต่ละระดับชั้นเพื่อแก้ปัญหาให้ตรงจุดเฉพาะนักเรียนที่พบปัญหาในชั้นนั้นมีใ้ช่นำนักเรียนต่างชั้นและต่างวัยมาเรียนรวมกันแล้วแก้ปัญหาพร้อมกัน

- แสดงวันเวลาของการทดลองด้วยสื่อประสมและแบบฝึกทักษะการทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน ในช่วงเช้าและบ่ายของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 เวลาจะเป็นตัวแปรอย่างหนึ่งเช่น อากาศร้อน รวมถึงสภาพแวดล้อมภายนอกอื่น ๆ และสภาพแวดล้อมภายในตัวนักเรียน อาจมีผลต่อการทำแบบทดสอบ

2. ระยะเวลาในการดำเนินการไม่สอดคล้องกัน เช่น

- หัวข้อการดำเนินการวิจัย กล่าวว่าเป็นการดำเนินการภาคเรียนที่ 2/2553 แต่เผยแพร่ ผลงานวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 ตอบรับการเผยแพร่ผลงานวันที่ 28 พฤษภาคม - กรกฎาคม 2553 ขาดความสอดคล้องกัน

3. วิธีการวิจัยสับสน ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน เช่น

- ระบุว่าทดลองครั้งที่ 3 ภาคสนาม เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 44 คน ตามหลักแล้วจะต้องทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่หน้าอื่น ระบุว่านำแบบฝึกไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป ผู้เสนอขอเขียนสับสน ไม่มีการกล่าวถึงกลุ่มควบคุม

- ระบุว่ามีการทดลอง 2 กลุ่ม ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพื้นฐานทักษะทางภาษาไทยใกล้เคียงกัน แต่มีได้ระบุว่ากลุ่มควบคุมสอบอย่างไร ใช้สิ่งใดเป็นสื่อ

- การทดลองแบบกลุ่มเล็ก (10 คน) ไม่ได้ระบุว่าใช้นักเรียนโรงเรียนใด

- เสนอวิธีดำเนินการวิจัยข้ามไปข้ามมา ต้องหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ก่อนจึงจะทำแผนการสอนและแบบทดสอบ

- ระบุว่า มีการสนทนากลุ่ม แต่ผู้ร่วมสนทนา 8 คน เป็นศึกษานิเทศก์ จำนวน 6 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน มีครูชำนาญการพิเศษเพียง 1 คน สัดส่วนควรเป็นครั้งต่อครั้ง ต้องมีครูเชี่ยวชาญและครูเชี่ยวชาญพิเศษบ้าง ก่อนที่จะได้โครงสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมควรเขียนอธิบายให้ชัดเจนว่าได้มาอย่างไร จากโครงสร้าง กิจกรรมสนทนากลุ่ม และนำรูปแบบไปให้ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษา ได้พิจารณาแสดงความคิดเห็นก่อนนำไปใช้ทดลองจริง และก่อนทดลองจริงก็ต้องทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างก่อน

– กิจกรรมที่ให้นักเรียนเขียนเรื่องย่อ เป็นการวัดความเข้าใจเท่านั้น ส่วนการให้หาข้อคิดและประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน เป็นการวัดการประเมินค่า และการนำไปประยุกต์ใช้เป็น การวัดการนำไปใช้ ไม่มีการวัดในการวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน

– นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีพัฒนาการทางสายตาและสมองยังเจริญไม่สมบูรณ์ ดังนั้นจะมีช่วงความสนใจสั้น ๆ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนติดต่อกัน 3 ชั่วโมงนั้นมากเกินไป นักเรียนจะเกิดความเมื่อยล้าทางสายตาและสมอง อีกทั้งกล้ามเนื้อและตายังไม่แข็งแรงพอ ช่วงความสนใจจะมีประมาณ 30 – 40 นาที กิจกรรมการเรียนต้องจัดให้แผนละ 1 ชั่วโมง ไม่ใช่แผนละ 3 ชั่วโมงติดต่อกัน

– นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สายตายังพัฒนาไม่เต็มที่ ส่วนมากจะเรียนภาษาจากการฟัง จึงจำเป็นต้องอ่านออกเสียงเพื่อใช้หูช่วยในการฟังเสียง เพราะหูพัฒนาเต็มที่แล้วโดยเสียงที่รับฟังนั้น โสตประสาทจะส่งไปให้สมองในส่วนของภาษาแปลความหมาย นักเรียนในวัยนี้ส่วนมากยังไม่พร้อมที่จะอ่านในใจ หากครูเร่งรัดให้นักเรียนอ่านในใจโดยไม่ยินยอมให้เปล่งเสียงออกมาจะทำให้ผู้ที่ยังไม่พร้อมทางสายตาจะไม่เข้าใจความหมายและจะเริ่มมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน โดยทั่วไปเด็กปกติจะมีความพร้อมทางสายตาในปลายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หรือต้นปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อย่างไรก็ตามอาจมีนักเรียนบางคนที่มีความพร้อมจะอ่านในใจได้ เพราะพัฒนาการทางสายตาพร้อมเร็วกว่าเด็กทั่วไป ซึ่งเด็กเหล่านี้ต้องได้รับคำแนะนำวิธีอ่านในใจอย่างไม่เป็นทางการ

– การอ่านในใจมีวิธีอ่านหลายอย่าง เช่น อ่านปกติ อ่านละเอียด อ่านเร็ว อ่านสำรวจ และอ่านคร่าว ๆ การอ่านแต่ละประเภทจะมีจุดมุ่งหมายต่างกัน ในแต่ละแผนจะระบุให้นักเรียนอ่านในใจแบบคร่าว ๆ แสดงว่าผู้เสนอขอไม่เข้าใจ เพราะวิธีอ่านแบบนี้ใช้เพื่ออ่านทบทวนภายหลังที่ศึกษาหรืออ่านมาโดยละเอียดแล้ว นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยังอ่านไม่ได้ เพราะการอ่านคร่าว ๆ เกี่ยวข้องกับวิธีกวาดสายตาและวิธีการเคลื่อนตาอย่างรวดเร็ว ซึ่งใช้เฉพาะผู้ที่มีทักษะการอ่านคล่องแคล่วแล้วเท่านั้น

4. ระยะเวลาในการทดลองน้อย เช่น

– การทดลองใช้รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง รอบละ 1 สัปดาห์ โดยไม่ได้ระบุจำนวนชั่วโมงที่เรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งปกติจะเรียนประมาณ 5 – 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ น่าจะน้อยไปสำหรับการวัดด้านเจตคติของผู้เรียน ซึ่งอย่างน้อยควรจะเรียนประมาณ 3 – 4 สัปดาห์ ในแต่ละรอบ

– สำหรับกิจกรรมการเรียนรู้บูรณาการสู่การเรียนรู้คำภาษาอังกฤษต้องใช้เวลาในการฝึกฝนเพื่อการออกเสียงให้ถูกต้อง ส่วนขั้นสรุปต้องมีการทำแบบทดสอบย่อย จึงเป็นไปได้ที่จะใช้เวลาการสอนครั้งละ 1 ชั่วโมงตามที่ระบุ

5. การทดลองภาคสนามใช้นักเรียน 10 คน น้อยเกินไป และไม่ได้รายงานค่าประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

6. กิจกรรมที่กำหนดขาดการส่งเสริมการคิด วิเคราะห์ของนักเรียน เช่น

– ในทุกชั่วโมงของการจัดกิจกรรมชั้นนำ ให้นักเรียนท่องบทอาขยาน เมื่อท่องจบมิได้มีการนำเนื้อหาจากบทอาขยานมาใช้ประโยชน์ในการคิดวิเคราะห์ จึงเป็นกิจกรรมที่มุ่งท่องจำ โดยมีได้ใช้เนื้อหาให้นักเรียนบอกแนวคิด รวมทั้งไม่ได้คิดวิเคราะห์เนื้อเรื่อง

– เรื่องวิเคราะห์และประเมินค่าวรรณกรรม ในกิจกรรมที่ให้นักเรียนเขียนเรื่อง เป็นการวัดความเข้าใจเท่านั้น ส่วนการให้หาข้อคิดและประโยชน์ที่ได้จากการอ่านเป็นการวัดการประเมินค่า และการนำไปประยุกต์ใช้ ซึ่งเป็นการวัดการนำไปใช้ไม่มีการวัดในการวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน

7. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ไม่สอดคล้องกัน เช่น

– หัวข้อการดำเนินการวิจัย กล่าวว่าเป็นการดำเนินการภาคเรียนที่ 2/2533 แต่เผยแพร่ผลงานวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 ต่อบรรณาการเผยแพร่ผลงานวันที่ 28 พฤษภาคม – กรกฎาคม 2553ขาดความสอดคล้องกัน

– เริ่มดำเนินการเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2554 (ภาคเรียนที่ 2/2554) แต่หนังสือขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิชาการ ลงวันที่ 19 มิถุนายน 2554 (ภาคเรียนที่ 1/2554) ระยะเวลาของการดำเนินการขัดแย้งกัน

8. ขาดรายละเอียดเกี่ยวกับการทดลองของกลุ่มควบคุม มีเฉพาะการนำคะแนนของกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกับคะแนนของกลุ่มทดลองเท่านั้น

9. วิธีดำเนินการไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ เช่น

– วัตถุประสงค์กำหนดว่า “เพื่อพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80” แต่ปรากฏว่าไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนของทฤษฎีในส่วนของการทดลองหาประสิทธิภาพเครื่องมือจากนักเรียน 3 กลุ่ม เพื่อปรับปรุงให้ได้คุณภาพ แต่ที่ทำเป็นเพียงให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเท่านั้น จึงไม่สามารถใช้คำว่า “ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80” ได้ จึงถือว่าการดำเนินการไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์

10. การจัดกิจกรรมบางขั้นตอนไม่ชัดเจน เช่น แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่มตามความเหมาะสมคำนี้เป็นนามธรรม งานวิจัยนี้ผ่านการทดลองมาแล้วต้องระบุให้ชัดว่าแบ่งกลุ่มละกี่คน จัดอย่างไร

11. การเขียนรายงานวิธีการดำเนินงานวิจัยไม่ชัดเจน เช่น

– ก่อนนำชุดการสอนไปทดลองใช้ 3 ขั้นตอน ผู้เสนอขอไม่ได้เขียนรายงานการสร้างและการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เครื่องมือ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. เครื่องมือไม่เหมาะสม เช่น

– ชุดฝึกทักษะการอ่านเขียนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา จำนวน 10 ชุด หน้าปกใช้คำว่าชุดฝึก แต่ภายในเล่มใช้คำว่า แบบฝึก ต้องเข้าใจด้วยว่าแบบฝึกเป็นเครื่องมือที่นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง ในบางส่วนครูอาจต้องให้คำแนะนำด้วย สิ่งสำคัญต้องให้นักเรียนฝึกอ่านตั้งแต่หน้าปก ซึ่งประกอบด้วยชื่อชุดและชื่อผู้จัดทำแล้วอ่าน คำนำ สารบัญ และคำแนะนำในการใช้ นักเรียนต้องฝึกอ่าน แต่เครื่องมือชุดนี้ใช้สอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านและการเขียน ไม่สามารถอ่าน คำนำ และคำแนะนำในการใช้ที่มีข้อความยาวเกินระดับความสามารถของนักเรียน นอกจากนั้นการใช้ภาษาเขียนก็ยากเกินระดับที่นักเรียนจะอ่านได้เข้าใจ

– เครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นไม่สอดคล้องกับพัฒนาการทางภาษาของกลุ่มตัวอย่าง โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3) นำแบบสอบถามไปทดสอบใช้กับผู้บริหาร 1 คน ครู 11 คน นักเรียน 19 คน และผู้ปกครอง 19 คน ไม่ได้ระบุว่านักเรียน 19 คนนี้เรียนอยู่ระดับชั้นใดบ้าง เพราะนักเรียนแต่ละชั้นย่อมมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน เครื่องมือที่นำมาใช้กับนักเรียนย่อมต้องมีความแตกต่างทั้งความยาวของประโยคและจำนวนคำถามที่ถาม

– แบบประเมินนิสัยรักการอ่านของนักเรียนโดยนักเรียน สร้างได้ 30 ข้อ และใช้จริง 20 ข้อ นำไปหาประสิทธิภาพโดยทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 50 คน เป็นนักเรียนชั้นใดบ้างไม่ได้ระบุ และตัวอย่างแบบประเมินที่ใช้โดยนักเรียนนั้น มีความยากง่ายไม่เหมาะที่จะนำมาใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 ซึ่งอ่านหนังสือยังไม่เข้าใจแตกฉาน หากกลุ่มตัวอย่างมีตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ต้องสร้างเครื่องมือให้เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียน มิใช่ใช้เครื่องมือฉบับเดียวกันตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ซึ่งไม่ถูกต้อง แต่ละชั้นต้องมีเครื่องมือแตกต่างกัน แม้จะชี้แจงให้ครูประจำชั้นอ่าน แต่ต้องมีชุดเดียวกัน และจำนวนข้อจะแตกต่างกัน

– คำถามบางข้อนักเรียนไม่เข้าใจ เช่น “ข้าพเจ้าเกาะติดสถานการณ์ข่าวที่สนใจ...” คำที่ขีดเส้นใต้ยากเกินไปสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

– ข้อความบางข้อไม่ชัดเจน เช่น “ข้าพเจ้าอ่านหนังสือครั้งละนาน ๆ...” คำว่านาน ๆ ของแต่ละคน ย่อมแตกต่างกัน ต้องระบุเป็นจำนวนเวลา ยังมีข้ออื่น ๆ อีกที่มีปัญหาและไม่เหมาะที่จะนำมาใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3

2. เครื่องมือไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน เช่น

- เครื่องมือทั้ง 10 ชุด ไม่เข้าข่ายที่จะเรียกว่า แบบฝึก เป็นเพียงแบบฝึกหัดให้นักเรียนฝึกทำเท่านั้น ในเครื่องมือแต่ละชุดไม่ปรากฏแนวคิด เกณฑ์การประเมินและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบฝึกประยุกต์มาจากบทเรียนสำเร็จรูป มีองค์ประกอบที่คล้ายกัน คือ ถามหรือแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับแนวคิด เฉลย เกณฑ์การประเมินในกรณีที่เป็นกรเขียนคำ กลุ่มคำ ประโยค และแต่งเรื่อง และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

- ผู้เสนอขอใช้การประชุมผู้บริหาร ครู นักเรียนและผู้ปกครอง ชี้แจงโครงการขอความร่วมมือให้ตอบแบบสอบถาม และเครื่องมือมีแต่แบบสอบถามซึ่งไม่มีการทดลอง

- แบบประเมินโดยครูและโดยผู้ปกครอง ต้องมีข้อความที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเวลาที่อ่านหนังสือที่โรงเรียนและที่บ้านโดยประมาณ รวมทั้งประเภทของหนังสือที่อ่าน จำนวนเล่มที่อ่านต่อสัปดาห์ เพราะสิ่งเหล่านี้จะบอกลัทธิการอ่านของนักเรียน

- แผนการสอน จุดประสงค์บางข้อโดยเฉพาะด้านเจตคติยังเขียนไม่เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกกับแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบการใช้สื่อประสม ใช้กับกลุ่มทดลองสองกลุ่ม กลุ่มละ 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ได้แบ่งกิจกรรมการเรียนรู้เป็นชั่วโมงที่ 1 และ 2 และระบุจำนวนเวลาในชั่วโมงที่ 1 การจัดกิจกรรมรู้จักคำนำ จำนวน 30 นาที และกิจกรรมแยกแยะลูกสะกดคำ 30 นาที รวมเป็น 1 ชั่วโมง ส่วนในชั่วโมงที่ 2 ให้จำนวนเวลากิจกรรมนำไปฝึกอ่านเขียน 30 นาที และกิจกรรมเรียนรู้บูรณาการ 30 นาที รวมเป็น 1 ชั่วโมง ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ของทั้งกลุ่มไม่สามารถนำไปใช้ได้จริงตามจำนวนเวลาที่กำหนดไว้ คือ ขั้่นนำเข้าสู่บทเรียนเป็นขั้นที่ต้องใช้เวลาเช่นเดียวกัน เช่น การให้นักเรียนร้องเพลง สนทนาเกี่ยวกับเพลง แต่ไม่ได้มีการกำหนดจำนวนเวลาในขั้นนี้เช่นเดียวกับในขั้นสรุปของการจัดกิจกรรมแต่ละชั่วโมง มิได้มีการกำหนดจะใช้เวลาเท่าใด โดยประมาณทั้งขั้นนำและขั้นสรุปจะใช้เวลาขั้นละ 10 นาที รวมเป็น 20 นาที นอกจากนี้การจัดกิจกรรมขั้นการจัดการเรียนรู้แต่ละชั่วโมง มีการแบ่งกลุ่มทำงานร่วมกัน มีกิจกรรมการอ่าน - เขียนที่ต้องใช้เวลา ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่จะเสร็จตามเวลาที่กำหนด โดยเฉพาะกลุ่มทดลองที่ใช้สื่อประสม ซึ่งมีสื่อหลายอย่างมากกว่ากลุ่มทดลองที่ใช้แบบฝึก ย่อมใช้เวลาเพิ่มอีก

- แผนการจัดการเรียนรู้ไม่เหมาะสมทั้งจำนวนแผน และจำนวนเวลาที่กำหนดไว้แผนละ 2 ชั่วโมง ซึ่งยาวนานเกินไปสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถ้าจัดตามความเหมาะสมแล้วจะต้องจัดเป็น 16 แผน ๆ ละ 1 ชั่วโมง

- แผนการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกทักษะ หน้า 120 คำว่า รด ต้องเป็น รด เพื่อให้ตรงกับภาพรถ

- แบบวัดความพึงพอใจในการเรียนด้วยสื่อประสม และแบบฝึกทักษะ มีจำนวน 10 ข้อ ต้องแยกเป็นคนละฉบับ คือแบบวัดความพึงพอใจในการเรียนด้วยสื่อประสมกับ

แบบวัดความพึงพอใจในการเรียนด้วยแบบฝึก ไม่ใช่ชุดเดียวกัน รายการประเมินไม่สอดคล้องกับเครื่องมือ เช่น ในส่วนที่เป็นสื่อประสมประกอบด้วย เพลง ใบความรู้ หนังสือเรียน เกม บัตรคำ ใบงาน และอื่น ๆ จะต้องถามความพอใจในส่วนต่าง ๆ เหล่านั้น รวมทั้งความยากง่ายของสื่อแต่ละประเภท รายการที่ประเมินทั้ง 10 ข้อ ขึ้นต้นประโยคทั้ง 10 ข้อด้วยคำว่า เป็น เช่น “1. เป็นสื่อที่ทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน” ไม่เข้าใจว่าสื่อประเภทใดเพราะสื่อประสมก็ประกอบด้วยสื่อประเภทต่าง ๆ ส่วนแบบฝึกก็มีหลายเล่ม ในรายการต่าง ๆ ทั้ง 10 ข้อ ใช้ภาษาที่ไม่สอดคล้องกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

– ความพึงพอใจในการเรียนด้วยแบบฝึก ต้องแจกแจงเป็นเล่ม ๆ ซึ่งแต่ละเล่มอาจมีความยากง่ายแตกต่างกัน นอกจากนั้นยังมีรายละเอียดอื่น ๆ ที่ต้องถามนักเรียน เช่น จำนวนแบบฝึกหัดภาพ ขนาดตัวหนังสือ และอื่น ๆ ซึ่งผู้เสนอขอจะต้องศึกษาให้ละเอียด

– รายการประเมินในแบบวัดความพึงพอใจไม่สอดคล้องกับสื่อที่สร้างขึ้น รายการที่ถามไม่ตรงประเด็น เป็นเครื่องมือที่สร้างอย่างรวบรัดไม่สอดคล้องกับสภาพของสื่อที่สร้างขึ้น และการใช้ภาษาไม่สอดคล้องกับความสามารถในการอ่านของนักเรียน

– แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ จำนวน 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง มีข้อบกพร่องที่แสดงว่าผู้เสนอขอขาดความรู้ความเข้าใจในจิตวิทยาการอ่าน และพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียน เนื่องจากในแผนทั้ง 8 แผน มุ่งให้นักเรียนอ่านในใจโดยมิได้คำนึงถึงความพร้อมของนักเรียน

– ในแผนทุกแผน มีกิจกรรมการจับใจความจากเนื้อเพลงและนิทาน แต่มิได้อธิบายให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำว่า “ใจความ” คืออะไร วิธีการจับใจความจะต้องปฏิบัติอย่างไร คำต่าง ๆ ที่เป็นคำใหม่ ที่กล่าวออกไปให้นักเรียนรับฟังโดยคิดว่านักเรียนทุกคนทราบแล้วนั้น เป็นการเข้าใจไม่ถูกต้อง นักเรียนจะทราบความหมายของคำโดยอาศัยการเดาแตกต่างกันไป เป็นการสร้างแนวคิดที่ไม่ถูกต้องให้เกิดขึ้นกับนักเรียน

– ให้นักเรียนเขียนแผนภาพโครงเรื่อง โดยมีได้มีการอธิบายความหมายให้เข้าใจว่าแผนภาพโครงเรื่องคืออะไร นักเรียนเขียนแล้วจะเกิดประโยชน์อะไร คำว่า “แผนภาพโครงเรื่อง” เป็นคำใหม่สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนั้นทุกคำที่เป็นคำใหม่ ต้องอธิบายให้เข้าใจความหมายทุกคำ

– นิทานที่ใช้เป็นสื่อการอ่าน ทั้ง 8 แผน มีความยาวไม่ใกล้เคียงกัน เช่น เรื่อง ไก่ได้พลอย เรื่องเม่นกับงู จะสั้นกว่าเรื่องอื่น ๆ ส่วนเรื่องผีเสื้อสวยงาม เรื่องเพื่อนรัก และเรื่องอื่น ๆ จะยาวกว่า 2 เรื่องที่กล่าวมาแล้ว ความยาวของเรื่องที่มีจำนวนคำแตกต่างกันหลายคำจะมีผลต่อเวลาในการอ่านที่แตกต่างกัน ดังนั้นการกำหนดเวลาให้นักเรียนอ่านแต่ละครั้งต้องคำนึงถึงความยาวของเนื้อเรื่องด้วยเช่นกัน มีบางเรื่องที่มีความยากง่าย (readability) ไม่เหมาะสมกับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 เช่น เรื่องผีเสื้อสวยงามความยากง่ายจะพิจารณาจากจำนวนคำในเรื่อง และความยาวของประโยค เป็นต้น เรื่องผีเสื้อสวยงามมีความยากง่ายเหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

– แบบทดสอบการอ่านจับใจความ จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง เรื่องนกเหี่ยวกับนกในดงเกล และเรื่องลูกไก่อยู่ไหน พิจารณาจากความยาวและความยากง่ายของเรื่อง แล้ว ต้องนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวนข้อสอบและความยากง่ายของเนื้อเรื่องที่ให้อ่าน เวลา 60 นาที ไม่พอสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตารางที่ 2 วิเคราะห์ข้อสอบปรนัยระบุไว้ว่าวัดความจำ จำนวน 9 ข้อ วัดความเข้าใจ จำนวน 12 ข้อ และวัดการนำไปใช้ จำนวน 9 ข้อ ไม่ปรากฏว่ามีข้อสอบวัดการนำไปใช้แม้แต่ข้อเดียว ส่วนมากเป็นการวัดความจำการนำไปใช้ คือ การที่นักเรียนนำเหตุการณ์หรือข้อปฏิบัติที่จากในเรื่องที่อ่านไปใช้ประโยชน์ในการเรียนและในชีวิตประจำวันของตนเองได้

– แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ รายการที่ประเมินยังไม่ครอบคลุมกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ความยาวและความยากง่ายของเนื้อเรื่อง การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ความยากง่ายของใบงาน ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมและทำใบงาน

– เครื่องมือวิจัยมีข้อบกพร่อง ทำให้ผลการวิจัยในบทที่ 4 มีความน่าเชื่อถือน้อย

– รายงานระบุเป็นเกม แต่สื่อประสมรายการเป็นเพลง

– แบบฝึกการเขียนคำ ต้องเข้าใจให้ถูกต้องว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือสำหรับนักเรียนที่ใช้ศึกษาด้วยตนเองได้ ประยุกต์มาจากบทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Instruction) ประกอบด้วย 1) แนวคิดหรือข้อสรุปสั้น ๆ ให้นักเรียนศึกษา 2) คำถามหรือแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับแนวคิด 3) เฉลย 4) เกณฑ์การประเมินในกรณีที่เป็นการเขียน คำ กลุ่มคำ แต่งประโยค เขียนเรื่อง 5) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับเครื่องมือชุดนี้ไม่เข้าข่ายที่จะเป็นแบบฝึก เพราะไม่มีเกณฑ์การประเมิน อีกทั้งไม่มีแนวคิดที่ให้นักเรียนศึกษา ส่วนที่เป็นคำชี้แจงและคำนำ ต้องเขียนให้สอดคล้องกับแต่ละชุดและแต่ละเล่ม ไม่ใช่เขียนเหมือนกันทุกชุดและทุกเล่ม อีกทั้งต้องใช้ภาษาให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางภาษาของนักเรียนชั้นที่ศึกษา เพื่อให้นักเรียนจะอ่านได้เข้าใจและปฏิบัติได้ถูกต้อง ส่วนคำแนะนำสำหรับครูต้องนำไปใส่ในคู่มือครู ไม่ใช่ในเล่มของแบบฝึก เพราะแบบฝึกเป็นเครื่องมือสำหรับนักเรียน ซึ่งนักเรียนไม่จำเป็นต้องรู้ว่าผู้สอนจะปฏิบัติอย่างไรและในส่วนของเฉลยในบางตอนใช้ว่า อยู่ในดุลยพินิจของผู้สอน (การแต่งประโยค) ไม่ถูกต้อง ผู้สร้างแบบฝึกต้องให้แนวทางในการประเมินหรือการตรวจแก้ผู้นำไปใช้บ้าง เพื่อผู้ใช้จะได้เห็นแนวทางและปฏิบัติได้ถูกต้อง

– แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบฝึกมีเฉลย แต่ไม่มีเกณฑ์การประเมินในการเขียนคำและการแต่งประโยค โดยเฉพาะการแต่งประโยค ใช้ว่า “อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน” ซึ่งไม่ถูกต้อง ผู้เสนอขอได้นำไปใช้และมีวิธีการตรวจประเมินอย่างไร ต้องอธิบายให้ชัดเจน เพราะเป็นแบบทดสอบ

- หนังสืออ่านเพิ่มเติมประกอบการสอนสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 เล่ม เนื้อหาในหนังสือเกี่ยวข้องกับคำราชาศัพท์และคำสุภาพ อักษรนำ คำที่มีตัวสะกดตรงมาตราและไม่ตรงมาตรา คำควบกล้ำ วิสัชนีย์ วรรณยุกต์ ตัวการันต์ เครื่องมือชุดนี้ไม่มีลักษณะที่เข้าข่ายเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม ขาดองค์ประกอบสำคัญ คือ คำนำของหนังสือที่แสดงวัตถุประสงค์ของการนำเสนอเนื้อหาภายในเล่มให้ผู้อ่านเข้าใจ นอกจากนั้น เนื้อหาภายในเล่มต้องนำเสนอโดยจัดแบ่งเป็นตอน แต่ละตอนต้องนำเสนอแนวคิดย่อย ๆ เพื่อให้นักเรียนอ่านเข้าใจง่ายที่สุด และตอนท้ายของเนื้อเรื่องต้องมีการสรุปรวมเป็นแนวคิดของแต่ละเรื่อง ในส่วนท้ายต้องมีคำยากและคำอธิบายความหมายของคำยาก รวมทั้งต้องมีแบบฝึกหัด เฉลย และเกณฑ์การประเมินต้องมีเอกสารอ้างอิง ส่วนเครื่องมือที่ผู้เสนอขอแนะนำเสนอมีลักษณะเหมือนใบความรู้กับใบงาน ไม่มีการจัดแบ่งเนื้อหาให้เป็นแนวคิดย่อย การพิมพ์จัดพิมพ์ต่อเนื่องกันไปตลอดจนจบแล้วจึงให้ใบงาน ซึ่งเหล่านี้น่าไม่ใช่ลักษณะของหนังสือที่ดีสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา จึงขาดความน่าสนใจ สำหรับแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนต้องนำไปใส่ในคู่มือการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ซึ่งในการวิจัยเรื่องนี้ไม่ปรากฏว่ามีคู่มือการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม

- ผู้เสนอขอมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนกับวัตถุประสงค์ของการหาค่า E_1/ E_2 โดยเข้าใจว่า ค่าที่ได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ยิ่งมากยิ่งดี แต่วัตถุประสงค์ที่แท้จริงต้องได้ค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้โดยอนุโลมให้มากกว่าหรือน้อยกว่าไม่เกิน 2.5 ถ้าได้ค่าผิดจากเกณฑ์มาก ๆ แสดงว่าเกิดความผิดปกติของเครื่องมือ ต้องดำเนินการทดลองใหม่ และให้เกิดความสมดุลกัน ฉะนั้น การหาค่า E_1/ E_2 จึงเป็นการหาประสิทธิภาพเครื่องมือให้เป็นไปตามเกณฑ์ ส่วนการทดลองกับกลุ่มต่าง ๆ 3 กลุ่มนั้นก็เพื่อยืนยันว่าเครื่องมือมีความถูกต้อง เทียบตรง และเหมาะสมจริง

3. เครื่องมือไม่น่าเชื่อถือ เช่น

- อธิบายวิธีสร้างรูปแบบการประเมิน การพัฒนาและการทดลองใช้รูปแบบการประเมิน แต่ไม่ได้นำเสนอตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทยกับการนำไปทดลองใช้

- ระบุว่ามีการจัดการเรียนรู้ 5 แผน แต่ไม่ปรากฏว่ามีตัวอย่างแผนแสดงในภาคผนวก

- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระบุว่า 20 ข้อ แต่ไม่ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ไม่ชัดเจนว่าลักษณะของข้อสอบเป็นอย่างไร จำนวน 20 ข้อ น้อยเกินไปเมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อหาในหนังสืออ่านเพิ่มเติม ไม่มีการหาค่าความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จึงทำให้การสร้างข้อสอบไม่ชัดเจน

- แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นปรนัย 4 ตัวเลือก บางข้อใช้ว่า ถูกทุกข้อ เช่น เล่ม 4 คำควบกล้ำ เป็นตัวเลือกที่ไม่ดี บางข้อเฉลยผิด เช่น คำว่า “อันตราย” อ่านอย่างไร

เฉลย อ่านว่า อัน – ตราย ที่ถูกต้อง ต้องอ่านว่า อัน – ตะ – ราย (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 หน้า 1354) ยังมีที่ผิดอื่นอีกหลายที่ในหลายเล่ม ต้องตรวจสอบให้ละเอียด

4. การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน เช่น

– มีการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพแต่เน้นเรื่องแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งที่จริงจะต้องหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ 3 ครั้ง และทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ 1 ครั้ง และการทดลองทุกครั้งจะมีการปรับปรุงใช้แบบฝึกด้วย ในบทที่ 3 การทดลองไม่ได้เสนอผลว่า ได้ตามเกณฑ์ 80/80 หรือไม่

– กระบวนการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพสับสน ขั้นตอนทดลองเดี่ยว กลุ่มเล็กทดลองที่ใด เมื่อไร

– มีการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย 3 ครั้ง แต่การนำเสนอและการทดลองไม่ถูกต้อง ประสิทธิภาพจะต้องทดลองระหว่างเรียน (E_1) และหลังเรียน (E_2) แต่ที่นำเสนอ เป็นการนำเสนอก่อนและหลังเรียน มีได้เสนอตัวเลขที่แสดงว่าได้ผลตามเกณฑ์ 80/80 หรือไม่ และปรับปรุงอะไรบ้างให้ชัดเจน

– การทดลองครั้งที่ 3 ภาคสนาม เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 คน ตามหลักแล้วจะต้องทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

– ระบุว่ามีการทดลอง 2 กลุ่ม ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพื้นฐานทักษะทางภาษาไทยใกล้เคียงกัน แต่มิได้ระบุว่ากลุ่มควบคุมสอบอย่างไร ใช้สิ่งใดเป็นสื่อ

– การทดลองภาคสนามใช้นักเรียน 10 คน น้อยเกินไป และไม่ได้รายงานค่าประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

– ผู้เสนอขอระบุว่าได้นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้หลังการทดลองประสิทธิภาพแล้ว 3 ครั้ง ซึ่งครั้งสุดท้ายได้ค่า E_1/E_2 เป็น 87.02/85.21 นั้น แสดงว่านวัตกรรมไม่เหมาะสม เพราะมีค่าเกินขอบเขตที่จะยอมรับได้ คือ ค่าแต่ละตัวไม่ต่ำกว่า 78.5 แต่ไม่เกิน 82.5 จากเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80 ซึ่งแสดงว่าวิธีการประเมินผลง่ายเกินไป ดังนั้นผลที่ได้จากการทดลองเป็น 92.06/91.22 จึงขาดความเชื่อมั่นตามเกณฑ์

– ขั้นตอนการพัฒนาชุดการสอน (ขั้นตอนที่ 3) ไม่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบชุดการสอนก่อนนำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพ

– นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองใช้ (Try out) ชุดการสอนเพื่อหาประสิทธิภาพ ไม่ได้คัดเลือกนักเรียนเก่ง ปานกลาง และเรียนอ่อน ตามหลักการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม

– กระบวนการหาค่า E_1 ที่ไม่ได้ดำเนินการหรือศึกษาจากทฤษฎีต้นแบบ ส่งผลให้ข้อมูลที่ได้น่าคลาดเคลื่อนจากหลักการ

– การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำถามไม่ต้องใส่เครื่องหมาย “ ? ”

- การหาคุณภาพของแบบทดสอบเขียนรวบรัดไม่มีขั้นตอนรายละเอียด
ในการดำเนินงาน

- การหาคุณภาพของแบบทดสอบ ระบุว่า นำแบบทดสอบไปทดลองกับกลุ่ม
ตัวอย่างจำนวน 20 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้อง

- การหาค่าความยาก - ง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ เขียนไม่ชัดเจน
ไม่ได้เรียงลำดับกระบวนการ เขียนรายงานปะปนกับการหาค่าความเชื่อมั่น ซึ่งเป็นกระบวนการ
คนละขั้นตอนกัน ควรจัดลำดับให้ถูกต้องตามขั้นตอนการหาคุณภาพของแบบทดสอบ

- มีการทดลองหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน 3 ครั้ง
ก่อนทดลองจริงเสนอแต่คะแนน แต่มีได้ระบุว่าแต่ละครั้งได้ปรับปรุงแก้ไขอะไรบ้าง

- การทดลองหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการหา
ประสิทธิภาพ

- ระบุว่า ผลการทดลองภาคสนาม ได้ค่า E_1 เท่ากับ 84.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์
มาตรฐานที่ตั้ง 4.43 มีค่ามากกว่า 2.5 แสดงว่ามาตรฐานของแบบฝึกยังไม่เหมาะสมที่จะรับได้ จะต้อง
ปรับปรุงให้เหมาะสมและรับได้ก่อนนำไปใช้จริง (โดยยอมรับค่าสูงหรือต่ำกว่ามาตรฐานที่ตั้งไว้ไม่เกิน
2.5) กรณีดังกล่าวนี้ไม่ได้ปรับปรุง จึงถือว่าผลที่ได้ยังไม่มีความเชื่อมั่นตามกรอบทฤษฎี

- การเสนอผลในการทดลองใช้ E_1/E_2 แต่ผู้เสนอขอเขียนผิดเป็น $E1/E2$ ไม่ใช่
การพิมพ์ผิดหรือพิสูจน์อักษรผิด แต่เป็นความไม่เข้าใจเกี่ยวกับ E_1/E_2 ซึ่งมีการแสดงผลการหา
ประสิทธิภาพของกลุ่มย่อยภาคสนามและกลุ่มตัวอย่างจริง

- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าความยาก ไม่ถูกต้อง ต้องมี
การคัดเลือกโดยระบุว่าข้อสอบที่คิดไว้มีค่าความยากในระดับใด การทดสอบประสิทธิภาพการวัด
ความพึงพอใจ ต้องไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนด้วยไม่ใช่พิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญเท่านั้น

- การหาประสิทธิภาพของการวัดความพึงพอใจ ยังขาดการไปทดลองใช้แล้ว
นำไปคำนวณโดยใช้สูตรครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

- ไม่จำเป็นต้องเสนอแบบฟอร์มการหาประสิทธิภาพ ควรนำไปไว้ในภาคผนวก

- การตรวจสอบคุณภาพของสื่อที่สร้างขึ้น ต้องระบุแบบประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญใช้
และรายงานตัวเลขค่าคุณภาพที่ได้จากการประเมินด้วย

- ไม่มีการหาประสิทธิภาพของสื่อประสม ทั้งแบบฝึก หนังสือและเพลง มีเพียง
การให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเท่านั้น

- ไม่ได้รายงานวิธีการทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัย ใช้วิธีตรวจสอบ
จากผู้ทรงคุณวุฒิ และไม่มีการเขียนรายละเอียดของการกำหนดเกณฑ์การตรวจผลงาน

5. การกำหนดผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้อง เช่น

- ขาดการระบุจำนวนของผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบเครื่องมือ
- ไม่ปรากฏผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย มีแต่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาอื่น ได้แก่

วิทยาศาสตร์ บริหารการศึกษา หลักสูตรและการสอน เป็นต้น

- ผู้เชี่ยวชาญบางท่านจบทางด้านพลศึกษา
- ผู้เชี่ยวชาญที่ใช้พิจารณาแผนจัดการเรียนรู้ 5 คน มิได้เป็นผู้เชี่ยวชาญอย่างแท้จริง เพราะเป็นผู้บริหาร จำนวน 2 คน เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 2 คน และ 1 คน เป็นครูโรงเรียนมัธยมสาธิตของมหาวิทยาลัย โดยไม่ระบุความเชี่ยวชาญของแต่ละคน
- ผู้เชี่ยวชาญมีจำนวน 8 คน ไม่ถูกต้อง ต้องมีจำนวนเป็นเลขคี่ ผู้เชี่ยวชาญที่พิจารณาแบบฝึกทักษะเป็นศึกษานิเทศก์ 6 คน ผู้อำนวยการโรงเรียน 2 คน ไม่มีครู ซึ่งเป็นผู้ใช้แบบฝึกแม้แต่คนเดียว

- ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน ไม่เหมาะสม เพราะไม่มีผู้ใดเป็นผู้ชำนาญการทางด้านภาษาไทย แม้แต่คนเดียวได้

- การให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยทุกรายการ ต้องระบุแบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ และรายงานค่าคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของนวัตกรรมในบทที่ 3 ส่วนข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในการปรับปรุงแก้ไข ต้องระบุว่าปรับปรุงในเรื่องใดบ้าง

6. ขาดการเขียนขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

7. ขาดการรายงานการสร้างเครื่องมือ เช่น

- ขาดการรายงานการทดลองใช้แบบฝึกทักษะเพื่อหาค่า E1/E2 แต่มีการนำเสนอค่า E1/E2 ของแบบฝึกทักษะ

- ตารางแสดงการทำงาน ไม่มีการทดลองใช้นวัตกรรม ไม่มีการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมและทดลองใช้เพื่อดูความก้าวหน้าหรือพัฒนาการ เพราะมีแต่โครงการไม่มีนวัตกรรม

8. อธิบายเครื่องมือไม่ชัดเจน เช่น

- บทที่ 3 จะต้องกล่าวถึงการหาประสิทธิภาพที่ชัดเจนว่าครั้งที่ 1, 2 และ 3 ได้ผลอย่างไรเป็นไปตามเกณฑ์หรือไม่ ต้องปรับปรุงอะไรบ้าง ที่ผู้เสนอขอเสนอมาเขียนไม่สมบูรณ์

9. เสนอเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ไม่ครบถ้วน เช่น

- ขาดการแนบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยมาให้พิจารณา

10. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามที่รายงานไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง เช่น

- รายงานว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แต่ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ (ดังแสดงในภาคผนวก) มี 40 ข้อ ส่วนแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน ตามที่รายงานว่าเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ

มี 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ควรจะมีคะแนน 20 คะแนนแต่ข้อมูลหน้า 80 ตารางที่ 3 เป็น 30 คะแนน ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้ข้อมูลการวิจัยคลาดเคลื่อน เนื่องจากเป็นค่าสถิติที่ได้จากเครื่องมือต่างชุดกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การวางสูตรบางแห่งบกพร่อง
2. ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้อง

บทที่ 4 ผลการสังเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การแปลผลไม่ถูกต้อง เช่น

– แปลความในตารางไม่ตรงกับค่าตัวเลขที่กำหนดไว้ เช่น แบบทดสอบ

ค่า $p = 0.55 - 0.66$ แปลความ ค่อนข้างง่าย – ง่ายมาก ที่ถูกต้องคือ แปลความ ค่อนข้างง่าย – ง่าย

2. ผลการสังเคราะห์ข้อมูล ขาดความน่าเชื่อถือ เช่น

– การวิเคราะห์ข้อมูลขาดการนำเสนอสูตรสถิติที่ใช้วิเคราะห์

– กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่ใช้ในการทดลองกลุ่มละ 16 คน นั้น ก่อนการทดลองไม่ได้แสดงการทดสอบให้ปรากฏในทางสถิติว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับเท่าไร ด้วยเหตุนี้ผลการวิจัยที่ปรากฏในตารางต่าง ๆ ในบทนี้จึงยังไม่น่าเชื่อถือ เพราะโดยแท้จริงในทางจิตวิทยานักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม อาจมีความสามารถในการอ่านและการเขียนที่แตกต่างกันตั้งแต่ก่อนการทดลองก็ได้

– การวิเคราะห์หาคุณภาพนวัตกรรม เป็นการประเมินโดยรวมทั้ง 7 นวัตกรรม ประเด็นการประเมินกว้าง ๆ ไม่เจาะจงเฉพาะนวัตกรรมแต่ละเรื่อง และประเด็นการประเมินทั้งของผู้เชี่ยวชาญกับของนักเรียน ไม่แตกต่างกัน ทำให้ผลที่ได้ไม่น่าเชื่อถือ

– ขาดการระบุค่า S.D. ในตารางที่แสดง

– ผลการสังเคราะห์ข้อมูล ขาดความน่าเชื่อถือ เพราะเครื่องมือวิจัยต่าง ๆ ที่นำเสนอมีข้อผิดพลาดมาก

– ผลการสังเคราะห์ข้อมูล มีความน่าเชื่อถือน้อย เพราะเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามีข้อบกพร่อง และต้องปรับวิธีการนำเสนอตาราง ปรับวิธีการอธิบายตาราง โดยหลังจากเสนอภาพรวมแล้ว ต้องนำเสนอ 3 ลำดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยเสนอเป็นลำดับจากมากที่สุด รองลงมา และรองลงมาอีกตามลำดับ

การนำเสนอผลการวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การเรียบเรียงและการนำเสนอตารางไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน เช่น
 - การนำเสนอตารางไม่ได้ระบุจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม (ค่า N)
 - ตารางไม่จัดลำดับตามค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. นำเสนอผลการวิจัยไม่ครบถ้วน
3. การเสนอผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
4. เสนอผลการสังเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้อง เช่น
 - ใส่คะแนนเป็นรายบุคคล ควรจะนำไปไว้ในภาคผนวก
 - การแปลผลบางรายการไม่ถูกต้อง
 - การนำเสนอผลบางตารางไม่กำหนดค่า ก (จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง)
5. ไม่มีร่องรอยหลักฐานที่แสดงถึงการวิเคราะห์แบบทดสอบและการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมอย่างเป็นรูปธรรม
6. การเสนอผลสั้นมาก
7. การใช้คำสับสน เช่น
 - ใช้ชื่อเรียกนวัตกรรมไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน บางแห่งเรียกว่า “บทเรียนสำเร็จรูปประกอบกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD” บางแห่งเรียกชื่อนวัตกรรมตัวเดียว คือ “บทเรียนสำเร็จรูป”

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
2. สรุปผลการวิจัยไม่ครบถ้วน เช่น
 - ขาดการสรุปในรายละเอียดที่เป็นภาพรวมก่อนสรุปผลและอภิปรายผล
3. การเรียบเรียงและการสรุปผลไม่ถูกต้อง
4. การสรุปขาดความชัดเจน เช่น
 - สรุปว่าสื่อประสมที่ดี คือ สื่อประสมที่ดีต้องตรงตามจุดที่ตั้งไว้เหมาะสมกับผู้เรียน... ข้อความไม่ชัดเจน

การอภิปรายผล ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การเรียบเรียงไม่ชัดเจน
2. การอภิปรายผล ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน เช่น

– การอภิปรายผลยังไม่ชัดเจน ในส่วนของการอภิปรายผลผู้เสนอขอ
ต้องแสดงความคิดเห็นด้วย ไม่ใช่ในงานวิจัยต่าง ๆ มาเขียนเรียงกัน และ ความคิดเห็นของผู้เสนอขอ
ต้องอยู่บนพื้นฐานผลการวิจัยที่ได้ศึกษาไว้

– การอภิปรายผลไม่ได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง แต่นำผลการวิจัยของบุคคล
อื่น ๆ มาเรียงต่อกัน

– การอ้าง abstract มีได้อ้างจากวิจัยฉบับสมบูรณ์

– การอภิปรายผลยังทำได้ไม่ถูกต้อง ควรเน้นการอภิปรายแต่ละประเด็นว่า
สอดคล้องกันในด้านใด และใช้เหตุผลสนับสนุนข้อค้นพบของตนไม่ควรกล่าวซ้ำ ๆ เพราะจะทำให้
การอภิปรายไม่ตรงประเด็น

3. การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะไม่น่าสนใจเท่าที่ควร

4. การอภิปรายผลน้อยมาก เช่น

– อ้างอิงข้อมูลเพียง 1 เรื่อง คือ อัจฉรา ชิวพันธ์ ไม่ช่วยให้ผลการวิจัย

มีความน่าเชื่อถือ

ข้อเสนอแนะ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะไม่เกิดประโยชน์ เช่น

– ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ เป็นสิ่งที่ครูต้องทำอยู่แล้ว จึงไม่เกิดประโยชน์

– ข้อเสนอแนะ ไม่มีประโยชน์เพราะในการทำวิจัยต้องจัดทำข้อมูลให้เป็น

ประโยชน์อยู่แล้ว

– ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไป มีลักษณะของการเสนอแนะ
ในการนำผลการวิจัยไปใช้มากกว่าข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้า ซึ่งไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด
เพราะเป็นสิ่งที่ต้องทำอยู่แล้ว

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาและวิจัยครั้งต่อไปไม่เหมาะสม เพราะแยกย่อย
เกินไป

3. ข้อเสนอแนะมีน้อยและไม่เกิดประโยชน์

4. ไม่มีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป ไม่เกี่ยวข้องกับผลงานที่ทำวิจัย
เป็นการเสนอแนะเรื่องทั่ว ๆ ไป

ส่วนอื่นๆ ของงานวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

ชื่อเรื่อง ผลการสังเคราะห์ ดังนี้ .

1. ชื่อเรื่อง ไม่ถูกต้อง เช่น

– ชื่อเรื่องระบุว่า เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ แต่บทที่ 1 และบทที่ 2 นำเสนอเรื่องของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ซึ่งทั้ง 2 ประเภทนี้มีลักษณะแตกต่างกัน เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษใช้ว่า Learning Disabilities หรือเรียกย่อ ๆ ว่า LD เด็ก LD จะมีปัญหาและมีความบกพร่องทางการเรียนรู้แตกต่างจากเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

2. ชื่อเรื่อง ไม่ครอบคลุมวิธีดำเนินการ

3. การเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง

บทคัดย่อ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. เรียบเรียงไม่ชัดเจน

2. เรียบเรียงไม่ถูกต้อง

บรรณานุกรม ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. บรรณานุกรม ไม่ถูกต้อง เช่น

– บรรณานุกรมภาษาอังกฤษ ชื่อหนังสือ เขียนตัวเล็กตัวใหญ่ไม่สอดคล้องกัน
– บรรณานุกรม เขียนไม่ถูกต้อง เช่น ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2532)... บางเล่ม ปี พ.ศ. อยู่ท้ายสุด และบางเล่ม ปี พ.ศ. อยู่หลังชื่อผู้แต่ง แต่ไม่มีวงเล็บ เช่น ถวัลย์ มาศจรัส 2545
– การจัดทำบรรณานุกรมยังไม่ถูกต้อง ต้องแยกบรรณานุกรมภาษาอังกฤษออกจากภาษาไทย โดยแยกและขึ้นหน้าใหม่

2. บรรณานุกรม ขาดความสม่ำเสมอ เช่น

– มีการระบุชื่อผู้แต่งซ้ำ และบางแห่งใช้เครื่องหมาย “___” และบางแห่งเขียนชื่อซ้ำ ๆ

การอ้างอิง ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การอ้างอิง ไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน เช่น

– การอ้างอิงต้องเลือกสรร ข้อความใดที่ไม่มีปีไม่ควรอ้างอิง
– เอกสารที่ใช้อ้างอิงส่วนมากล้าสมัยเกิน 10 ปีขึ้นไป ล้าสมัยเพราะการอ่านเปลี่ยนแปลงทุกวัน
– อ้างอิงชื่อผิด เช่น “กวิสร์ รัตนกร” ที่ถูกต้องคือ “กวิสรา รัตนกร”

เป็นต้น

- บางเล่มอ้างชื่อผิด เช่น ประพนธ์ เรื่องณรงค์ อ้างเป็น ประพันธ์ เรื่องณรงค์
- การอ้างอิงตามระบบนาม - ปี ไม่มีเลขหน้า
- 2. การอ้างอิง ไม่ตรงกับบรรณานุกรม เช่น
 - ชื่อบุคคลที่อ้างอิง ไม่มีในบรรณานุกรม
 - ปี พ.ศ. ที่อ้างอิงไม่ตรงกับบรรณานุกรม
 - ชื่อนามสกุลที่อ้างอิง ไม่ตรงกับบรรณานุกรม
 - การอ้างอิงไม่สอดคล้องกับบรรณานุกรม บางเล่มอ้างชื่อ นามสกุล ไม่ตรงกัน
- 3. ขาดการอ้างอิง เช่น
 - ภาพประกอบ ขาดที่มาของภาพ ขาดการอ้างอิง
- 4. การเรียบเรียงขาดความเป็นระบบ

ภาคผนวก ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ภาคผนวก ไม่ถูกต้อง เช่น
 - จากภาคผนวกปรากฏแผนการสอน แบบทดสอบ ไม่ใช่สื่อต้องนำไปไว้ที่เครื่องมือการวัดผล
 - ภาคผนวก ง ตัวเลขการสำรวจการเขียนคำพื้นฐาน ผิด - ถูก ต้องระบุที่มาตารางดังกล่าว ผู้เสนอขอนำมาใช้อย่างไร และต้องอธิบายให้เหตุผลเกี่ยวกับการคัดเลือกคำเพื่อใช้ในหนังสืออ่านเพิ่มเติมด้วย

การพิมพ์ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

- มีข้อผิดพลาดในการพิมพ์ผิดหลายแห่ง
- การจัดระบบย่อหน้าไม่เป็นระบบเดียวกัน ไม่ตรงกัน ขาดความละเอียดรอบคอบ
- ใช้วรรคตอนไม่ถูกต้อง

ข้อสังเกตอื่น ๆ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

- งานวิจัยยังไม่เสร็จสมบูรณ์ เพราะเป็นเพียงการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือเท่านั้น ยังไม่ได้มีการนำเครื่องมือ ที่หาประสิทธิภาพแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองอย่างแท้จริง

2. แนวทางการพัฒนาผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนดให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

จากผลการสังเคราะห์ดังกล่าวสามารถกำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเสนอขอเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ควรศึกษา วิเคราะห์ หลักสูตร ลักษณะเนื้อหาสาระของวิชา รวมถึงนโยบายทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียด
2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ก่อนดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ
3. ศึกษารูปแบบ ระเบียบวิธีการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย ให้เกิดความรู้ความเข้าใจ อย่างละเอียดทุกขั้นตอน
4. วิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอน และคุณลักษณะของผู้เรียน ที่ผ่านมาเพื่อทราบสภาพปัญหา และกำหนดแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
5. ก่อนดำเนินการวิจัย ควรกำหนดปัญหา คำถามการวิจัย ว่าเกิดปัญหาอะไรในการจัดการเรียนการสอน และต้องการแก้ปัญหาอย่างไร จึงสามารถกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยให้ชัดเจน ว่าต้องการศึกษา พัฒนา หรือแก้ปัญหาในเรื่องใด รวมถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการศึกษา วิจัย
6. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ให้ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา โดยเลือกเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และศึกษาจากต้นฉบับจริง
7. การตั้งชื่อเรื่องงานวิจัย 1) กระชับรัด มีความชัดเจนในตัวเอง 2) เห็นลักษณะของตัวแปร กลุ่มตัวอย่าง และขอบเขตของการศึกษา 3) ภาษาที่ใช้ต้องเป็นภาษาทางการ และ 4) เป็นประโยคที่สมบูรณ์
8. ดำเนินการวิจัยโดยคำนึงถึงความถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย ความถูกต้องตามหลักวิชาการ ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระของงานวิจัย สภาพความเป็นจริงในการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาสาระของวิชาที่สอน คุณลักษณะของผู้เรียน การรับรู้ของผู้เรียนแต่ละวัย ระดับชั้นที่ศึกษา และประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา วิจัย รวมผลที่จะเกิดขึ้นต่อการพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้มีความชัดเจน สอดคล้องสัมพันธ์กัน ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา

9. จัดทำรายงานผลการวิจัยให้ครบตามองค์ประกอบของงานวิจัย โดยคำนึงถึงรูปแบบการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักวิชา การจัดระบบย่อหน้า การจัดเรียงหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย การอ้างอิง การจัดทำบรรณานุกรม การพิมพ์ เป็นต้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะ ครูเชี่ยวชาญ มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขา ภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะ ครูเชี่ยวชาญ และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ให้มีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ดำเนินการศึกษา โดยการสังเคราะห์เนื้อหาจากข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะ ครูเชี่ยวชาญ ตามที่ระบุในระเบียบวาระการประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวิทยฐานะข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ของสำนักงาน ก.ค.ศ. ในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 41 ราย ผลการศึกษา สรุปได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะ ครูเชี่ยวชาญ
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ให้มีคุณภาพ สูงถึงเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

สรุปผลการศึกษา

1. การสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ สาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะ ครูเชี่ยวชาญ

ผลการสังเคราะห์นำเสนอเป็นความเรียงตามเนื้อหาสาระของงานวิจัยโดยทั่วไป โดยนำเสนอ จำนวน 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา
2. ผู้เสนอขอขาดความสามารถในการเรียบเรียง
3. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา เขียนไม่กระชับ ไม่ชัดเจน

ไม่สอดคล้องกัน

4. ข้อมูลที่นำเสนอกว้างมาก
5. ข้อมูลอ้างอิงจำนวนมากไม่ปรากฏในบรรณานุกรม มีลักษณะตัดต่อ

ขาดการเรียบเรียงที่แสดงถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

6. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา เขียนไม่ตรงกับหัวข้อวิจัย
7. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาไม่สอดคล้องกับนวัตกรรมการพัฒนา
8. การนำเสนอเนื้อหาไม่ต่อเนื่องไม่เชื่อมโยงกัน การเรียงลำดับความแต่ละ

ย่อหน้าไม่เหมาะสม

9. กล่าวถึงความสำคัญของปัญหา โดยขาดขาดข้อมูลและหลักฐานสนับสนุน
10. การพรรณนาสรุปในความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาไม่สอดคล้อง

และเป็นเหตุเป็นผลกัน

11. ขาดการสรุปและเป็นการนำข้อความอ้างอิงจากนักวิชาการ มากล่าวต่อ ๆ กัน

ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ

วัตถุประสงค์ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การเขียนวัตถุประสงค์ไม่ถูกต้อง
2. กำหนดวัตถุประสงค์ไม่ชัดเจน ไม่ครอบคลุม
3. วัตถุประสงค์กับข้อสอบบางข้อไม่สอดคล้องกัน
4. ผลงานวิชาการเล่มนี้ ไม่ตอบวัตถุประสงค์
5. เขียนวัตถุประสงค์กว้าง ไม่ชัดเจน
6. วัตถุประสงค์บางข้อยากต่อการประเมิน
7. วัตถุประสงค์ของการวิจัยบางข้อไม่ต้องมี

ขอบเขตการวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ระบุขอบเขตการวิจัย ในแต่ละที่ไม่ตรงกัน
2. ขอบเขตการวิจัย ไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ต้องกำหนดระยะเวลาให้สัมพันธ์กับกิจกรรมการศึกษาแต่ละขั้นตอน

4. ขอบเขตของการวิจัย ไม่ถูกต้อง
5. ขอบเขตของเนื้อหาเขียนไม่ชัดเจน สับสน
6. ขอบเขตการศึกษาเรื่องประชากรและกลุ่มตัวอย่างไม่ชัดเจน

นิยามศัพท์ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. นิยามศัพท์ ไม่ถูกต้อง
2. นิยามศัพท์ เขียนไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา
3. นิยามศัพท์บางข้อยาวเกินไป
4. นิยามศัพท์ ไม่สมบูรณ์ ไม่ชัดเจน
5. คำนิยามศัพท์เฉพาะมีคำที่ไม่จำเป็นต้องนิยามจำนวนมาก
6. นิยามศัพท์ซ้ำ
7. ข้อบกพร่องอื่น ๆ เช่น
 - นิยามศัพท์บางคำนิยามแล้วมีความหมายใกล้เคียงกัน ทำให้สับสน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เขียนไม่ชัดเจน
2. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เขียนไม่ครอบคลุม
3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย เขียนไม่ถูกต้อง
4. ขาดหัวข้อประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
5. ประเด็นของประโยชน์ที่ได้รับ ข้อ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน สามารถรวมเข้าเป็นข้อเดียวกันได้
6. เรียงลำดับประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

การกำหนดสมมติฐาน ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การตั้งสมมติฐานของการวิจัยไม่ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย ระบุนวัตกรรมต่างชนิดกันที่ระบุในวัตถุประสงค์
3. สมมติฐานเขียนไม่ครอบคลุม ไม่ครบถ้วน
4. เรียงลำดับสมมติฐานไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

5. สมมติฐานของการวิจัย ไม่เรียงลำดับไว้ต่อจากจุดมุ่งหมายของการวิจัย และเขียนให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการวิจัยตามที่กำหนดไว้
6. สมมติฐานของการวิจัย ใช้คำเฉลี่ย เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นวิธีที่ไม่เหมาะสม ที่ถูกต้องเปรียบเทียบกับค่าที (t-test)
7. สมมติฐานของการศึกษา เขียนเป็นประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ตัวแปร ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. กำหนดตัวแปรไม่ครบถ้วน
2. ระบุตัวแปรต้นไม่ชัดเจน ขาดการระบุเนื้อหาสาระการเรียนรู้การเขียนเรียงความ
3. การกำหนดตัวแปรตามไม่ถูกต้อง
4. ตัวแปรที่ศึกษา การอธิบายตัวแปรต้นตัวที่ 2 ไม่ถูกต้อง และตัวแปรตามเขียนไม่ชัดเจน
5. เขียนตัวแปรต้นและตัวแปรตามไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ความสำคัญของการวิจัย เขียนเป็นประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
2. วิธีการเขียนขาดประธานของประโยค ทำให้ไม่เข้าใจว่าใครจะเป็นผู้ได้ประโยชน์

บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ไม่ได้ศึกษาจากต้นฉบับจริง แต่ใช้อ้างอิงต่อจากผู้อื่นหลายแห่ง และอ้างจากบุคคลซ้ำ ๆ กันหลายแห่ง
2. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องหลายฉบับเกิน 10 ปี
3. การศึกษาเอกสารไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา
4. นำเสนอเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา
5. การศึกษาเอกสาร งานวิจัย ไม่ชัดเจน
6. ขาดการสังเคราะห์ข้อความ
7. การนำเสนอเอกสาร ขาดการสรุป และเชื่อมโยงมาสู่สิ่งที่ศึกษา
8. การสรุป ไม่ถูกต้อง
9. การเรียบเรียงไม่เป็นระบบ ไม่ชัดเจน

10. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี พ.ศ. 2525 และ ปี พ.ศ. 2539 เลิกใช้นานแล้ว ปัจจุบันใช้ปี พ.ศ. 2542

11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่ได้ศึกษาจากวิจัยฉบับสมบูรณ์
12. การอ้างอิง มีข้อบกพร่อง
13. ผู้เสนอขอมีได้ศึกษาไปถึงข้อมูลปฐมภูมิ แต่ใช้วิธีการอ้างต่อจากผู้อื่น
14. การเลือกใช้คำไม่เหมาะสม
15. การใช้ศัพท์เฉพาะ ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงตามหลักวิชาการ
16. การกำหนดหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อยไม่เป็นระบบ
17. หัวข้อที่ปรากฏในตอนต้น ไม่ตรงกับเนื้อหาข้างใน
18. ระบุปี พ.ศ. ไม่ถูกต้อง
19. ผู้เสนอขอขาดความรู้เรื่องการวิเคราะห์ วรรณคดี และวรรณกรรม
20. บทที่ 2 ยาวมากเกินไป
21. การเขียนเรียบเรียงความรู้ ส่วนใหญ่ไม่มีสำนวนภาษาของผู้เสนอขอ มีแต่การนำข้อมูลมาอ้าง ขาดการกล่าวนำการเชื่อมโยงเนื้อความ ข้อมูลบางแห่งคลุมเครือมาก
22. ชี้อบตไม่ถูกต้อง
23. หัวข้อบางหัวข้อไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ศึกษา
24. การศึกษาทั้งเอกสารและการวิจัยไม่กว้างขวางเท่าที่ควร
25. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ไม่ควรนำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาใช้
26. การเรียบเรียงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องไม่ตรงประเด็นกับหัวข้อวิจัย
27. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง หากอ้างไว้ต้องนำไปใช้ ถ้าไม่ได้นำไปใช้ก็ไม่ควรนำมาอ้าง

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การเขียนประชากรไม่ครบถ้วน
2. จำนวนนักเรียนและกลุ่มเป้าหมายที่ระบุในแต่ละหน้า ขัดแย้งกัน
3. การเลือกแบบเจาะจง ทำให้ไม่สามารถใช้ $t - test$ ได้
4. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองไม่ถูกต้อง
5. การกำหนดประชากรไม่ชัดเจน
6. การเรียบเรียงไม่ชัดเจน
7. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำนวนไม่เท่ากัน

8. การใช้คำไม่ถูกต้อง
9. วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างไม่ถูกต้อง
10. อธิบายวิธีสุ่มตัวอย่างไม่ชัดเจน
11. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกัน จึงไม่ต้องแยกรายงานหรือสุ่มตัวอย่างโดยวิธีเจาะจงให้รายงานกลุ่มเดียว เรียกว่า กลุ่มเป้าหมาย
12. ใช้ N เป็นสัญลักษณ์แทนกลุ่มตัวอย่างไม่ถูกต้อง ที่ถูกต้องใช้ n เพราะ N เป็นสัญลักษณ์แทนประชากร
13. ขาดการระบุวิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง
14. ระบุประชากรและกลุ่มตัวอย่างแต่ละแห่งไม่ตรงกัน
15. กลุ่มประชากรที่กำหนดไม่ชัดเจน กว้างเกินไป

วิธีดำเนินการวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. วิธีการวิจัยและการเสนอผลไม่เหมาะสม
2. ระยะเวลาในการดำเนินการไม่สอดคล้องกัน
3. วิธีการวิจัยสับสน ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน
4. ระยะเวลาในการทดลองน้อย
5. การทดลองภาคสนามใช้นักเรียน 10 คน น้อยเกินไป และไม่ได้รายงานค่าประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง
6. กิจกรรมที่กำหนดขาดการส่งเสริมการคิด วิเคราะห์ของนักเรียน
7. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ไม่สอดคล้องกัน
8. ขาดรายละเอียดเกี่ยวกับการทดลองของกลุ่มควบคุม มีเฉพาะการนำคะแนนของกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกับคะแนนของกลุ่มทดลองเท่านั้น
9. วิธีดำเนินการไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์
10. การจัดกิจกรรมบางขั้นตอนไม่ชัดเจน
11. การเขียนรายงานวิธีการดำเนินงานวิจัยไม่ชัดเจน

เครื่องมือ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. เครื่องมือไม่เหมาะสม
2. เครื่องมือไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน
5. การกำหนดผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้อง
6. ขาดการเขียนขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

7. ขาดการรายงานการสร้างเครื่องมือ
8. อธิบายเครื่องมือไม่ชัดเจน
9. เสนอเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ไม่ครบถ้วน
10. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามที่รายงานไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การวางสูตรบางแห่งบกพร่อง
2. ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้อง

บทที่ 4 ผลการสังเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การแปลผลไม่ถูกต้อง
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ขาดความน่าเชื่อถือ

การนำเสนอผลการวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การเรียบเรียงและการนำเสนอตารางไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน
2. นำเสนอผลการวิจัยไม่ครบถ้วน
3. การเสนอผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
4. เสนอผลการสังเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้อง
5. ไม่มีร่องรอยหลักฐานที่แสดงถึงการวิเคราะห์แบบทดสอบและการวิเคราะห์

ประสิทธิภาพของนวัตกรรมอย่างเป็นรูปธรรม

6. การเสนอผลสั้นมาก
7. การใช้คำสับสน

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
2. สรุปผลการวิจัยไม่ครบถ้วน
3. การเรียบเรียงและการสรุปผลไม่ถูกต้อง
4. การสรุปขาดความชัดเจน

การอภิปรายผล ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การเรียบเรียงไม่ชัดเจน
2. การอภิปรายผล ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน
3. การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะไม่น่าสนใจเท่าที่ควร
4. การอภิปรายผลน้อยมาก

ข้อเสนอแนะ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะไม่เกิดประโยชน์
2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาและวิจัยครั้งต่อไปไม่เหมาะสม เพราะแยกย่อย

เกินไป

3. ข้อเสนอแนะมีน้อยและไม่เกิดประโยชน์
4. ไม่มีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
5. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป ไม่เกี่ยวข้องกับผลงานที่ทำวิจัย

เป็นการเสนอแนะเรื่องทั่ว ๆ ไป

ส่วนอื่นๆ ของงานวิจัย

ชื่อเรื่อง ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง ไม่ถูกต้อง
2. ชื่อเรื่อง ไม่ครอบคลุมวิธีดำเนินการ
3. การเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง

บทคัดย่อ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. เรียบเรียงไม่ชัดเจน
2. เรียบเรียงไม่ถูกต้อง

บรรณานุกรม ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. บรรณานุกรม ไม่ถูกต้อง
2. บรรณานุกรม ขาดความสม่ำเสมอ

การอ้างอิง ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การอ้างอิง ไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน

2. การอ้างอิง ไม่ตรงกับบรรณานุกรม
3. ขาดการอ้างอิง
4. การเรียบเรียงขาดความเป็นระบบ

ภาคผนวก ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

– ภาคผนวก ไม่ถูกต้อง

การพิมพ์ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

- มีข้อผิดพลาดในการพิมพ์ผิดหลายแห่ง
- การจัดระบบย่อหน้าไม่เป็นระบบเดียวกัน ไม่ตรงกัน ขาดความละเอียด

รอบคอบ

– ใช้วรรคตอนไม่ถูกต้อง

ข้อสังเกตอื่น ๆ ผลการสังเคราะห์ ดังนี้

- งานวิจัยยังไม่เสร็จสมบูรณ์ เพราะเป็นเพียงการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือเท่านั้น ยังไม่ได้มีการนำเครื่องมือที่หาประสิทธิภาพแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองอย่างแท้จริง

2. แนวทางการพัฒนาผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนดให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

จากผลการสังเคราะห์ดังกล่าวสามารถกำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเสนอขอเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ควรศึกษา วิเคราะห์ หลักสูตร ลักษณะเนื้อหาสาระของวิชา รวมถึงนโยบายทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียด
2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ก่อนดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ
3. ศึกษารูปแบบ ระเบียบวิธีการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย ให้เกิดความรู้ความเข้าใจ อย่างละเอียดทุกขั้นตอน

4. วิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอน และคุณลักษณะของผู้เรียน ที่ผ่านมา เพื่อทราบสภาพปัญหา และกำหนดแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน รวมทั้งเก็บรวบรวม ข้อมูลการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

5. ก่อนดำเนินการวิจัย ควรกำหนดปัญหา คำถามการวิจัย ว่าเกิดปัญหาอะไร ในการจัดการเรียนการสอน และต้องการแก้ปัญหาอย่างไร จึงสามารถกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย ให้ชัดเจน ว่าต้องการศึกษา พัฒนา หรือแก้ปัญหาในเรื่องใด รวมถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการศึกษา วิจัย

6. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ให้ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา โดยเลือกเฉพาะ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และศึกษาจากต้นฉบับจริง

7. การตั้งชื่อเรื่องงานวิจัย 1) กะทัดรัด มีความชัดเจนในตัวเอง 2) เห็นลักษณะของตัวแปร กลุ่มตัวอย่าง และขอบเขตของการศึกษา 3) ภาษาที่ใช้ต้องเป็นภาษาทางการ และ 4) เป็นประโยคที่สมบูรณ์

8. ดำเนินการวิจัยโดยคำนึงถึงความถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย ความถูกต้องตามหลักวิชาการ ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระของงานวิจัย สภาพความเป็นจริงในการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาสาระของวิชาที่สอน คุณลักษณะของผู้เรียน การรับรู้ของผู้เรียนแต่ละวัย ระดับชั้นที่ศึกษา และประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา วิจัย รวมผลที่จะเกิดขึ้นต่อการพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้มีความชัดเจน สอดคล้องสัมพันธ์กัน ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา

9. จัดทำรายงานผลการวิจัยให้ครบตามองค์ประกอบของงานวิจัย โดยคำนึงถึงรูปแบบการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักวิชา การจัดระบบย่อหน้า การจัดเรียงหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย การอ้างอิง การจัดทำบรรณานุกรม การพิมพ์ เป็นต้น

อภิปรายผล

การสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ โดยสังเคราะห์จากข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ตามที่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสำนักงาน ก.ค.ศ. ในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 41 ราย มีข้อค้นพบและประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการสังเคราะห์ พบว่า ปัญหาและข้อบกพร่องผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทย ที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเสนอเพื่อขอเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญมีคุณภาพสูงไม่ถึงเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด เกือบทั้งหมดเป็นความบกพร่องด้านคุณภาพของผลงานทางวิชาการ ในเรื่องของความถูกต้องตามหลักวิชาการ และความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระ ดังนี้

1.1 ความถูกต้องตามหลักวิชาการ ผลการวิเคราะห์ที่พบ คือ การเขียนวัตถุประสงค์ไม่ถูกต้อง วัตถุประสงค์กับเครื่องมือไม่สอดคล้องกัน กำหนดระยะเวลาไม่สัมพันธ์กับกิจกรรมการศึกษาแต่ละขั้นตอน ขอบเขตของการวิจัยไม่ถูกต้อง ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยไม่ถูกต้อง การตั้งสมมติฐานของการวิจัยไม่ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ สมมติฐานเขียนเป็นประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ กำหนดตัวแปรไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน ความสำคัญของการวิจัยเขียนเป็นประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ นำเสนอเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา การใช้ศัพท์เฉพาะไม่ตรงกับข้อเท็จจริงตามหลักวิชาการ หัวข้อที่ปรากฏในตอนต้น ไม่ตรงกับเนื้อหาข้างใน หัวข้อบางหัวข้อ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ศึกษา ไม่ตรงประเด็นกับหัวข้อวิจัย ข้อบกพร่องที่กำหนดประชากรไม่ชัดเจน ไม่ครบถ้วน วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างไม่ถูกต้อง วิธีการวิจัยและการเสนอผล ไม่เหมาะสม ระยะเวลาในการดำเนินการไม่สอดคล้องกัน วิธีดำเนินการไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ขาดรายละเอียดเกี่ยวกับการทดลองของกลุ่มควบคุม เครื่องมือไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ไม่น่าเชื่อถือ การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน เสนอเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ไม่ครบถ้วน ขาดการรายงานการสร้างเครื่องมือ กำหนดผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือไม่ถูกต้อง ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามที่รายงานไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้อง การแปลผลไม่ถูกต้อง การเสนอผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ สรุปผลการวิจัยไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไปไม่ถูกต้อง ไม่เกี่ยวข้องกับผลงานที่ทำวิจัย นอกจากนี้ส่วนอื่น ๆ ของงานวิจัยมีข้อค้นพบ คือ ชื่อเรื่องไม่ถูกต้อง ไม่ครอบคลุมวิธีดำเนินการ และการเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง

1.2 ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระ ผลการวิเคราะห์ที่พบ คือ เนื้อหาสาระไม่สมบูรณ์ ไม่ครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา การเรียบเรียงไม่เป็นระบบเดียวกัน เขียนไม่กระชับ ไม่ชัดเจน ไม่สอดคล้องกัน ขอบเขตของเนื้อหาเขียนไม่ชัดเจน สับสน ขอบเขตการศึกษาเรื่องประชากรและกลุ่มตัวอย่างไม่ชัดเจน นิยามศัพท์ ไม่สมบูรณ์ ไม่ชัดเจน ไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเขียนไม่ชัดเจน ไม่ครอบคลุม ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ไม่ชัดเจนว่าใครเป็นผู้ได้รับประโยชน์ และประโยชน์นี้จะนำไปพัฒนาได้อย่างไร เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ไม่ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา ไม่ได้ศึกษาจากต้นฉบับจริง ขาดการสังเคราะห์ข้อความ ขาดการสรุป และเชื่อมโยงมาสู่สิ่งที่ศึกษา การเรียบเรียงไม่เป็นระบบ ไม่ชัดเจน การเลือกใช้คำไม่เหมาะสม การกำหนดหัวข้อใหญ่ และหัวข้อย่อยไม่เป็นระบบ การศึกษาทั้งเอกสารและการวิจัยไม่กว้างขวางเท่าที่ควร

อธิบายวิธีสุมตัวอย่างไม่ชัดเจน ขาดการระบุวิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง เขียนวิธีการดำเนินงานวิจัย ไม่ชัดเจน เครื่องมือไม่เหมาะสม กระบวนการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพสับสน ชั้นทดลองเดี่ยว กลุ่มเล็ก ทดลองที่ใด เมื่อไร อธิบายเครื่องมือไม่ชัดเจน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ขาดความน่าเชื่อถือ ขาดการนำเสนอสูตรสถิติที่ใช้วิเคราะห์ การเรียบเรียงและการนำเสนอตารางไม่ถูกต้อง นำเสนอผลการวิจัยไม่ครบถ้วน สรุปผลการวิจัยไม่ครบถ้วน ขาดการสรุปในรายละเอียดที่เป็นภาพรวม ก่อนสรุปผลและอภิปรายผล การอภิปรายผลเรียบเรียงไม่ชัดเจน ข้อเสนอแนะไม่เกิดประโยชน์ ไม่น่าสนใจ ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้เป็นสิ่งที่ครูต้องทำอยู่แล้ว นอกจากนี้ส่วนอื่น ๆ ของงานวิจัย มีข้อค้นพบ คือ บทคัดย่อเรียบเรียงไม่ชัดเจน การอ้างอิง ไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน บรรณานุกรม ภาษาอังกฤษ ชื่อหนังสือ เขียนตัวเล็กตัวใหญ่ไม่สอดคล้องกัน การอ้างอิง ไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน ไม่สอดคล้องกับบรรณานุกรม และมีข้อผิดพลาดในการพิมพ์ผิดหลายแห่ง

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว พบว่าปัญหาและข้อบกพร่องในการจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรที่เสนอเพื่อขอเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ สาขาภาษาไทย มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ และ วันดี เกตแก้ว (2553) ที่ได้ศึกษาข้อบกพร่องของผลงานทางวิชาการที่เสนอขอเพื่อขอเลื่อนเป็นวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ พบว่า ผลงานทางวิชาการที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเสนอเพื่อขอเลื่อนเป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ มีข้อบกพร่องด้านคุณภาพของผลงานทางวิชาการ ข้อบกพร่องที่พบ คือ เนื้อหาสาระขาดความสมบูรณ์ ไม่ครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา ขาดการนำเอา ทฤษฎี หลักการที่นำเสนอไว้ในบทที่ 2 มาใช้ในการศึกษา การเรียบเรียงเนื้อหาไม่เป็นระบบเดียวกัน ไม่มีระบบในการกำหนดหัวข้อ อ้างอิง เอกสารเก่า อ้างอิงไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้องและไม่สอดคล้องกัน ระหว่างการอ้างอิงในเนื้อหากับในบรรณานุกรม รูปแบบการนำเสนอไม่ถูกต้องตามหลักของการนำเสนอผลงานวิชาการประเภทนั้น ๆ รูปแบบการเขียนรายงานไม่ชัดเจน ทำให้เนื้อหาภายในเล่ม สับสน วิธีการดำเนินการไม่ชัดเจน ขาดความน่าเชื่อถือ ไม่ปรากฏว่าได้นำหลักการที่มีในบทที่ 2 มาประยุกต์หรือเสนอแนวทางใหม่ เป็นงานปกติของผู้บริหารไม่พบว่ามีวิธีการพัฒนาที่แปลกใหม่ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์น้อย มีข้อสงสัยว่าเลียนแบบงานวิจัยผู้อื่น ขาดความประณีตและขาดความรอบคอบในการพิมพ์และการจัดรูปเล่ม แสดงให้เห็นว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดทำผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัย เพื่อนำผลไปพัฒนา การเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2. แนวทางในการพัฒนาผลงานทางวิชาการสาขาภาษาไทยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

แนวทางในการพัฒนาการจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเสนอขอเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ให้มีคุณภาพสูงถึงเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ผู้จัดทำผลงานทางวิชาการ โดยเฉพาะผลงานทางวิชาการที่เป็นงานวิจัย ซึ่งส่วนใหญ่จะไม่ผ่านการประเมิน ก่อนจะลงมือทำผลงาน ควรศึกษา วิเคราะห์ หลักสูตร ลักษณะเนื้อหาสาระของวิชา รวมถึงนโยบายทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ศึกษารูปแบบ ระเบียบวิธีการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย ให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ อย่างละเอียดทุกขั้นตอน จากนั้นจึงวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอน ที่ผ่านมาเพื่อทราบสภาพปัญหา กำหนดแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน รวมทั้งมีการเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และก่อนดำเนินการวิจัย ควรกำหนดปัญหา คำถามการวิจัย ว่าเกิดปัญหาอะไรในการจัดการเรียนการสอน และต้องการแก้ปัญหาอย่างไร จึงสามารถกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยให้ชัดเจน ว่าต้องการศึกษา พัฒนา หรือแก้ปัญหาในเรื่องใด รวมถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการศึกษาวิจัย และสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้ คือ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ให้ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา แล้วจึงดำเนินการวิจัยโดยคำนึงถึงความถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย ความถูกต้องตามหลักวิชาการ ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระของงานวิจัย สภาพความเป็นจริงในการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาสาระของวิชาที่สอน คุณลักษณะของผู้เรียน การรับรู้ของผู้เรียนแต่ละวัย ระดับชั้นที่ศึกษา และประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา วิจัย รวมผลที่จะเกิดขึ้นต่อการพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้มีความชัดเจน สอดคล้องสัมพันธ์กัน ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะในการจัดทำผลงานทางวิชาการของ พรทิพย์ เกตุรานนท์ (2555) ที่กล่าวว่า ควรศึกษาระเบียบวิธีการวิจัย การดำเนินการวิจัยให้ดีก่อนลงมือทำ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสริมศักดิ์ วิชาสารณ์ และ วันดี เกตแก้ว และ บุญลือ ทองอยู่ ในเรื่องของความถูกต้องตามหลักวิชาการ และความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระของผลงานทางวิชาการ

ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีการอบรมพัฒนาและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนางาน การพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละสาขาวิชา รวมถึงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงการศึกษา Best practice ของหน่วยงาน/องค์กรอื่น

2. หน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีการอบรมพัฒนาและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ ประเภทงานวิจัยแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ควรสังเคราะห์ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ก.ค.ศ. มีมติไม่อนุมัติให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญสำหรับวิทยฐานะและสาขาวิชาอื่น เช่น วิทยฐานะศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ วิทยฐานะครูเชี่ยวชาญสาขาสังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ และสาขาวิทยาศาสตร์ เป็นต้น เพื่อเผยแพร่แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สำหรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา การเรียนการสอน และการจัดทำผลงานทางวิชาการ ให้มีคุณภาพสูงตามเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547. (2547, 23 ธันวาคม).
- ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 121 ตอนพิเศษ 79ก. หน้า 22-74.
- พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 (2554, 30 มีนาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 128 ตอนพิเศษ 21ก. หน้า 1-7.
- พรทิพย์ เกษุรานนท์ (2555). ปัญหาและข้อบกพร่องในการวิจัยที่พบ. จุลสารสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สุขภาพออนไลน์. ฉบับที่ 4 ปี 2555
- บุญลือ ทองอยู่ (2553). รายงานผลการประชุมทางวิชาการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ของข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา. 7 สิงหาคม 2553
- สำนักงาน ก.ค.ศ. จดหมายที่ ศธ 0206.3/ว 17 เรื่องมาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะของ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2548.
- สำนักงาน ก.ค.ศ. จดหมายที่ ศธ 0206.4/ว 17 เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะ. ลงวันที่ 30 กันยายน 2552
- สำนักงาน ก.ค.ศ. จดหมายที่ ศธ 0206.4/1100 เรื่องคู่มือการประเมินเพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะ. ลงวันที่ 10 พฤษภาคม 2553
- สำนักงาน ก.ค.ศ. จดหมายที่ ศธ 0206.7/ว 3 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้มีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ลงวันที่ 7 เมษายน 2554
- สำนักงาน ก.ค.ศ. จดหมายที่ ศธ 0206.7/215 เรื่อง การแก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้มีหรือเลื่อนเป็นชำนาญการพิเศษ และวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ลงวันที่ 6 กันยายน 2554
- อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. ระเบียบวาระ การประชุม. พ.ศ. 2557.

ผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นางรัตนา ศรีไทรณ์	เลขาธิการ ก.ค.ศ.
นายกฤตชัย อรุณรัตน์	รองเลขาธิการ ก.ค.ศ.
นางสุพร คมขำ	ผู้อำนวยการภารกิจวิจัยนวัตกรรมการบริหารงานบุคคล

สังเคราะห์ข้อมูลและจัดทำรายงาน

นางณปภัช เจริญชอุทธิ์ นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

บันทึกข้อมูล

นางสาวพรทิพย์ ทรัพย์ศรี เจ้าหน้าที่งานธุรการชำนาญงาน